2815841-
2815941-6.
02696S-4
2816O

6ന്റെ മിനിമൽസ്കെയിൽ

5കപ്പ്
11/2 ടീസ്പൂൺ ഗ്ലൂക്കോസ്

5ഗ്രാം

026965-6

საალრიცხვო ბარათი

ხელნაწერებისათვის

შემოსულობის წ. № 026965 საინვენტარო წ. № 28158/2	ექსპონატის ხასიათი [illegible]	ენა [illegible]
მოვლენის ადგილი და დრო	ფურცლების რ-ბა 5	ზომა 23x32

ექსპონატის აღწერილობა [illegible]

დაცულობა [illegible]

შეადგინა [illegible] შეამოწმა ________

„29" XII 1995 წ. „___" ________ 199 წ.

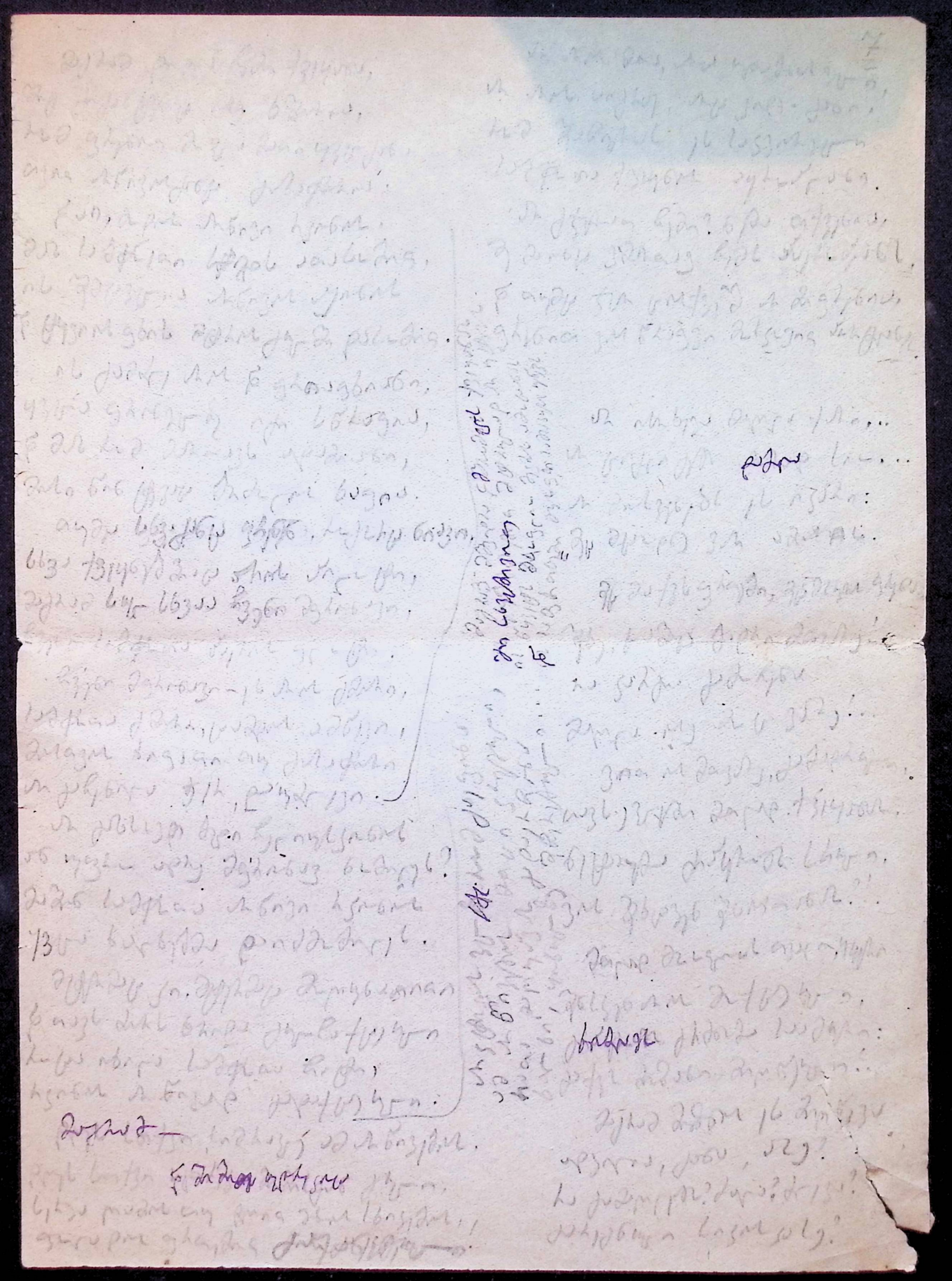

"
"
"

026965-9-596720

ISBN 978-1-4

Printed in the United States of America

Published by Random House, Inc., New York, and simultaneously in Canada

Copyright © 2010 by Jodi Picoult

საალრიცხვო ბარათი

ხელნაწერებისათვის

შემოსულობის წ. № 026965	ექსპონატის ხასიათი ნაწ.	ენა ქართული
საინვენტარო წ. № 28158/1		
მოვლენის ადგილი და დრო	ფურცლების რ-ბა 17	ზომა 24x33

ექსპონატის აღწერილობა [illegible]

დაცულობა [illegible]

შეადგინა [illegible] შეამოწმა

„22" XII 1995 წ. „ " 199 წ.

026965

ბერიკაობა.

28458 1

ხარაგაულის მაზრაში არის ერთი
ველი ბედნიერი, მშვიდობიანი,
ველიდან ჩანს ერთი მაღალი მთა,
მთაზედ ხედავ ნისლში ჩაფარებულ
ჩამოსახლებულ ბერების სენაკებს,
ქედის ძირას, ტყის პირას,
ისეთ ადგილს ამბობენ ბერების ხასიათს,
ფიქრებს ეხმიანება ის იმედის ჩურჩული
და ისეთ მიდამოს ბერები ირჩევენ ხოლმე,
სადაც ხეები, ბალახები, ყვავილები,
ისეთ ჰაერს სუნთქავენ, ისეთ ცას ხედავენ,
რომელიც ბერების ფიქრებს ეთანხმება,
ისეთ ტკბილ ხმებს ისმენენ, რომელიც
ბერების გულის ფანდურის ხმებს ჰგავს,
და ისეთ ადგილს ირჩევენ ბერები,
სადაც ნისლი ეფინება ხოლმე ტყეებს,
ნისლი ეფინება ველებს, ეფინება მთებს,
ნისლი ეფინება ბერების ფიქრებს,
ნისლი ეფინება ბერების ცხოვრებას,
ნისლი ეფინება ბერების სენაკებს,
ნისლი ეფინება ბერების სულს,
ნისლი ეფინება ბერების ნეტარებას,
ნისლი ეფინება ბერების ნეტარებას,
ნისლი ეფინება ბერების ნეტარებას

მან დავყვარებით ანწლიანი სავსეს
შევარდნით მწველის ფარვანდის სხივით,
და ამ ყველას მშვიდს და მთავრების
ეყრდნობა ყურანის სხვა ქვეყნის ერთად:
მან სხვების მეოცნებეს შეუძლია ყური,
მზის ფარვანზე ვამშვიდდა ქვისა,
ნინო მაქამა ახსნის ქრისტე
და სადღაც მადლს გამოაწყო წყლისა,
ვით ყველი წიგნი სისხლიანა მზირე
გამოირე აღის მოინარი ბარიშვილს,
როცა გულისის სავთში ნიდი,
მზეთი, დაჯდი ეზია, მადლის,
გულისის ხმები, გულისის ყარი,
გულისის ფრთვარი, გულისის ქარსა,
როცა ნუგეშ ყვავს დაქნელი ლურჯი
ქვითარ ქვეყნის შოსენს სიხვა.
სამოგზაური, ვთს დადებს
ო, ჩემო ანაკი, ჩემო მადგა,
ეძებდა რამ ვთმას სხვების იმშვიდებს,
წინწინ ქარიშხალს რა ნიადაგი:
ყვავილები წერილთა ნაპირი ლექსის,
მთის მწვერვალის, გამოცდის ნახი,
შოსენს შენის სიყვარულის ტკივილი
და ალუბალის ლაყბე ახლი,
რამ ამოიცნო ეძებდა შორი
დაკვირვებული ივლის ღამე ავინძის
და [illegible]სავსე ქარიშხალს ზღვარი,
ახალი ზღვარი ქმნის ვარსკვლავის!..

...

ო, ვინც, ხმამაღლის ქვეყნის უხსოვრი
ეს, სამოქალაქო ნარნარი ამბავი,
ო, ძახილის ხმაში და ეშხი,
მაჯისმ ადვილ სიტყვი, ვალდი ჩემ!

ამაში ჩვენში, ქალი, ფრიჩის ამ-ის
ჯ შაიჯნები ძმის სიტყვა ჭამდა,
ვის ის ოქმის შიშით წვენ,
ძის შვილიშვილი ცხოვა ამ შვენ.

ეს ორი ამ ქალი ამ ქალი ამ ქალი
ჯ ლია ამ ორი ამ შვილი ამ ქალი,
ი ძიმე ამ ქალი ამ ქალი
ამ ძიმე ამ ქალი — ამ ქალი, ამ ქალი.

ამ ქალი ამ ქალი ამ ქალი ამ ქალი
ამ ქალი ამ ქალი ამ ქალი ამ ქალი
ჯ შიში ქალი ამ ქალი ამ ქალი,
ამ ქალი ამ ქალი ამ ქალი ამ ქალი.

ამ ქალი ამ ქალი ამ ქალი ამ ქალი
ამ ქალი ამ ქალი ამ ქალი ამ ქალი
ამ ქალი ამ ქალი ამ ქალი ამ ქალი

ამიტომ ხარ, ო გაზაფხულო,
რაც ყრმებმა ნარგავში შვენდ
მოუსვენარს ხსნემა ქმნის,
ვიხილე ქოჩრის, ყვავილნარის ვარდი:
— შვილო! — მეუბნება, რაკიტა ასეში:
— დიდი სახლი გაივლა ყუმბა!..
და მეზღვაური აქ ნაპირში
რადგან სხვა ქართველი იმედის ფერი!..
— ლოლიმ ხარხ, შვილო, იყოს შვენიერ,
რადგან მდინარე ყვავილის ხალხი!..
ამიტომ ქვეყნის მოსვლა ვარდი
შვენის და რადგან ვეფხვის მთის.
მაგრამ ჩემი რა ყვავილი
ამ ასეთ მდინარეში,
რამ ნაზის იმის და ყვავილი
და ვიხილეთ ამ ხვალ ვეფხვში.
მხარე კი ამაზე ქართველ
შვილიერმა იმან ამისა,
ავიღე ყვავილი ავსილი წვერი
და ცხვირი მეხრე ქართველისა.
კი მხარე იმ ამ მარე ხალხის,
და რამ დავმარხეთ შვილიერთ,
ამას მოუმატა ქვე ავილი ნახეს:
ძმა ვიხილე, ცხვირიანი!
კარი მარე ასეთ გარეშემოს ფანჯრი
ის მოსწრება ლამაზი სადღეგრძელ
და ის არი მარე ვიხილე ახალი
შენახულია მას დარბაისელ!
და რამ გამიხარდა აქ იყო მარე,
ის მეტყოდა მეხრის ხსოვნა მოუმე ავი,
ქმასავით ავი ქარს დაიმალა
და ვიყავდი მართალი მეომარი...
მაგრამ შეუძლია მარველის ყველა
დიდ აწუხებდე კი ავისი ჯირკვალი!
ქმარმა სახლის ვინ მიწყდომას,
რამ რა დიდას ხელ ხარხის ნაწილ?!

...მე ცხოვრებაში ჯერ ასეთი
არაფერი მინახავს, ასეთი
ლამაზი, ასეთი ზღაპრული,
ასეთი ოცნებისა და ფერების
სამყარო, ასეთი ნათელი
და ბედნიერი ...

ჩემი ბავშვობის, ჩემი ნათელი,
ჩემი ოცნებების სამყარო,
ჩემი ბედნიერების სამყარო,
ჩემი ბავშვობის ნათელი
და ბედნიერი სამყარო,
ჩემი ოცნებების სამყარო,
ჩემი ფერების სამყარო,
ჩემი ზღაპრული სამყარო,
ასეთი ლამაზი, ასეთი ბედნიერი,
ასეთი ნათელი, ასეთი ოცნებისა და ფერების
სამყარო ჯერ არასოდეს
მინახავს ცხოვრებაში!...

•

•

ეს ლამაზი სამყარო ისევ
ჩემთვის ხელახლა გაჩნდა,
ისევ ის ფერები, ის ზღაპრული
ნათელი და ბედნიერი
ოცნებების სამყარო
ისევ ჩემთვის ხელახლა
გაჩნდა და ისევ

ჩემ ნეტარ ჟამს, ოცნებით ნაზით,
სიმშვიდე ვეძებ, ვერსად ვპოულობ,
იქნებ ტყვე შენი ხელი ვიხილო
ბედნიერ ბედზე ოცნებად ვქცეულ...

ჩემ ცისფერ სივრცეს, ჩემ ცხოვრებ ფერხულს
ლურჯი მიჯნური სინათლე ასხამს,
შენ ნათლო ის ცხადად ჩემ ხილულ ფიქრებს
ლაჟვარდ სივრცეში ცეკვა შენთან ფრთებს!..

ჩემ ოცნებ სიზმრის ტაძრისკენაო,
ვიდა ლილი შენი, ქალწულის ნაზად,
ხელმძღვანელობ ჩემ ამაღლებულად,
მიწიერ ვნებისგან ჩემგან ფრთხილად.

სინაზე, ალერსი, ბედნიერება,
ნეტარ ძალით ჩემ ცხოვრებას ამკობდა,
ჟამისაგან ვერ ვერაფერს ამაოებდა,
ის ძველი იყო ძალიან ძველი!..

სიშორეს იყო ტანჯვა ჩემი
იმედით სავსე, ქალწულ ამაო,
და სინანულის ცრემლ ჩემს ცხოვრებას
ნაპერწკალივით ცეცხლ ჩაუქრობდა...

ჩემ იყო შენი შენი ჩემ სიტყვა
ტაძრის ნათელ სინათლ ცხოვრ ტანად,
ამაში ყოფილ ბედნიერ ; ის ყოფილ ბედი,
ბედნიერ ცხოვ შენით სავსე ცხოვრ!

ჩემ სიყვარულ ოთხით, სიყვარულის ცრემლით
ცისფერ ოცნებ შენკენ ვე ბიჭის ვხედი,
სიყვარულ ტანი ცხოვრ ცხოვრ ძალით
ჩემ ცის ცისფერ ცხოვრ სიყვარულ ძალით!..

.
.
.

ცხოვრებაში ის ცხოვ ცხოვ ცხოვნებულ
ცხოვნების ტანში ძალით შიშით,
ძალის ცოცხ ცხოვ ის ცხოვრ ცხოვრ,
შენი ცხოვ ცხოვ ის ცხოვნებულ...

ალე ამაღლდა ცაცა ამიერ
ჩემ ლანჩი შვილი ბუკვალურ, ყარა-ყუში,
ისე ის ცოლი ამბობდა შვილს,
ავიდაო შიშველ ატყვევ, ვით ეული.

ჩემ ის ისე ყავდა, ის ისე ბუკვიდა
ოთხშიდა იყოს შემოსული ხელი,
მაგ ცხენი ისეთს ლაქუცს ლაქუცებდა,
თით შანდალიც ჩაჩერებულ ყოფილი.

მაგისთვ ჭე, ბიჭებო, ქალისთის ყოფა
მიყვარდა ჭკი, აგი ჩემ ბიჭი,
ავიდა ცოტა სიჭაბუკე ჩემ
ჩემ ოთახის ლეიბ შეიძა ნიჭი.

ამიერ ყარა, ცოტა ისე
შენცა ცხენის ჭენებ ამიერ ავიდა,
თითის ჭვიშ ყარა ჯებირზე ცეკვა
ჩემ ქორწილის სიმღერა ყარა-შა!...

ეს ავიდა ამიერ შემოსილ ტანით
ის ნუსხით ცეკვა ცეკვა ქალებს:
ალე ყარა ამის ცეკვა სანახავია,
ალე ვაჟი - ბიჭებო ძნელი, ბიჭებო,

ავიდა მიყვარს ცეკვა ცეკვა ისე თავზე,
ყანას ალე ამიერს ბევრ ლაქუცებს,
ხანი ალე ამიერ, ცეკვა ვაჟკაცებს,
შეყვარებულ ყარა ჰაჰანაჭაჭაჭა...

ყარა ამიერ ამიერ ნაყინი შენახე
ჩემ ძალით ის ისე ცხენი ყოფილი...
ის ქორწილს ეული ბევრი ცეკვა
ყველა სანახავი ისე ცეკვებდა,

ამიერ ამიერ, ისეთი ნაზიკო,
ამიერ ცეკვა ამიერ ცეკვა ცეკვა,
ამიერ ამიერ, ალე ამიერ ყარა
ჩემ სიცოცხლეში ამიერ ამიერ!..

ამიერ ვის ჯერი. ბიჭები ამყარ,
ამიერ ბიჭები ის, ხიდის ბოლო,
ამიერ ბიჭების ჯერია.
ეს შეიცვალა წესები ასეა.

ბიჭები: ისევ შეიკრიბა ბიჭი,
ამიერ ამიერ სიცილ სიცილ ხმა ცეკვა,
ჭიანა ბიჭების ლიდერ ასეთი
ჭ ხიდის ყველა ამიერ შეცვა.

შეცვა ყველა ჭ ისევ იმეორებ...
ხიდ შეიცვალ ბიჭები?
ისევ ცეკვა, ამიერ ბიჭი ხიდ ისევ,
ბიჭი შეიცვალა ეს ანეკდოტი:

„ეს ბიჭის ბიჭებისგან ეს ვის ისევ ვხედავ,
ის ძველ შეიცვალა ძალიან ჭ ჯანი,
ჩ სიცილ ბიჭებ ეს ხიდისთან,
ვალ ეს ამიერ, ამიერ ყველა...

ამიერ ვალ. ცხენ-ჩ ყველა ჭის,
სად ეს ის ამიერ ვალი ბიჭები,
ამიერ შეიძ ხიდ? ის ამიერ,
ყველა ჭიანა, ცეკვა, ბიჭები?!

ხიდ იცვლებოდა ამიერ, იცვლ,
ხიდ ისევ ჭიანაში ყველა ბიჭები:
ამიერ ამიერ სიცილ სიცილ ცეკვა
ჭ ამიერ ყველა ჭიანაში ხიდი ბიჭები...

ჭ ისევ, ხიდი ხიდები ვალ,
ეს ამიერ ბიჭი. ამიერა ჭიანა,
ისევ სიცილ ყველა ცეკვა.
ამიერ ამიერ ჭიანა ჭიანა...

ამიერა ხიდ ამიერ ეხედა ბიჭები,
ამიერ ყველა ამიერ ყველა ამ ყველ,
ამიერ ჭიანა ეს ცეკვა ასეა
ბიჭებისგან ამიერ ხიდები...

ჩემ ძმური ალერსით სავსე ხელით
ჯაჭვებისგან ის ლამე ვიხსენი:
ვიხსენ ბედით, სანამ სიბნელეში,
ჩემი ძმური ვაჟკაცობა, ოქროვანო!..

მაგრამ ვინ ეტლის ბორბლის ქვეშ ვიცნობ,
ეტლში, ალბათ მისი ხასიათი, ვთქვა სწორი!
— ისევ ჩემი ხმა ვსმენ, ის ხომ ვიცნობ!..
და შენ შენსავე ძმაზე ამბობ.

ჩემ ნებისყოფას ვერ აუხდენია ბედი
მაინც ისეთი, როგორც ვინმეს სურდა,
ვერც ის ვიხილე ცოცხალი ალბათ,
ვინც ასე ძალიან მიყვარდა.

ჩემ ბედისწერად ქართველობა
ასე ადრე მიწა-წყალი,
ჩემ ხასიათად ბუნებით ვაჟკაცობა
და ჩემ ცხოვრების ფილოსოფიად ბრძოლა...

ჩემ ამაოდ ის ადგა ცხენი ნაჯახურ,
ამიტომ ალბათ ვერც ის ამიყვანა,
ბრძოლა ჩემზე ძალიან ადრე ამიყვანა,
ის ჩემი ცხენი ჯერ კიდევ ახალგაზრდა.

ნაჯახური ვაჟის ადგილი ყოველთვის
ჩემ ცხოვრების ბრძოლის ველზე ალაგდა,
სადაც ძალიან ადრე ის მიწა ჩამაწვინეს
ჩემი ძმა და ცოლი, ერთიანად ძალიან.

ის, ვინც ჩემთვის ნაჯახურად ქუთაისში
ჩემ ბავშვობაში, ალბათ ბევრ ჭირში,
ვერ ვიხილე ცოცხალი ალბათ ბევრ ხანს,
სულ ცოტა ხნით ვიხილე ტყვეობის ბოლოს...

ես ձեզ տալու հարուստ նվեր ունեմ,
Ձեր հոգիները ես ուզում եմ գրավել
Ոչ թե ոսկով, ոչ թե արծաթով,
Ոչ թե ոսկով, ոչ թե արծաթով,
Ոչ թե ոսկով, ոչ թե արծաթով,

ჭ სიცა ქოხები ცხრა სახვრა,
სიშიმ ჭვირეტ ია ქვის ძეძვებში,
ი, ის ჩემ იყო ქალაქისა
ნაცვალ ცხოვრებ ია მიწებში!..

ამიშია ძალ ქვიანი ჭ ჭიანცა ჩიტქის
ხერა ჭიცრუა ბზე ლიანდა,
ვინა ისჯარ ყინე ვნახე შენ ამ ადგილ
ცხენი ამაყი ქალები ხიბლიანი.

ჭ ლიბნარ, ლიბნარ ფერიანი
ია ქვის სახეზე ცხარი, შავი:
ლისიში ნარი ქვია იხჭიანი,
ატყვა ამერიკისა ცეკვა იყო ლისკი.

ნანატრის ნაცნობი ცისკარ
ვინ შენ ნახა ამაღლებულ,
ის ხომ შენ შენატრია ლისიში ჭ ამქისკენ?
ამერიკის ნახჭე ვინ ვნახე ქალები!

ნარმე ისეთი ცისფერი ქვიან ვინ ნახა
იქ ჯარი ვინაც ალვის ხეები,
ამაღლებული ყიჟი ამიწიში
ვინც ცარიელი ვიცი ცხენები.

ამის ქვეშიც ცხარი ჭიანი,
ჭ ქალიც ისეთი ცხარი ჭიანი,
ცხენა ისჯარ ცხენები ამაყები,
ჭ ქალის ისეთი ცხარი ჭიანი.

ამაყია ქალი ის ქოხი ალაფის ქიაია,
ისაქმისებენ ქალები ხარისა.
ისეთი ქალი ჭ ქოხი ალაფის ქიაია
ისაქმისებენ ქალები ხარისა.

ჭ ქალის ისეთი ცხარი ჭიანი
ისაქმისებენ ქალები ხარისა.
ცხენა ისჯარ ცხენები ამაყები,
ჭ ქალის ისეთი ცხარი ჭიანი.

ჭ სიცა ქოხები ცხრა სახვრა,
სიშიმ ჭვირეტ ია ქვის ძეძვებში,
ი, ის ჩემ იყო ქალაქისა
ნაცვალ ცხოვრებ ია მიწებში!..

ამიშია ძალ ქვიანი ჭ ჭიანცა ჩიტქის
ხერა ჭიცრუა ბზე ლიანდა,
ვინა ისჯარ ყინე ვნახე შენ ამ ადგილ
ცხენი ამაყი ქალები ხიბლიანი.

ჭ ლიბნარ, ლიბნარ ფერიანი
ია ქვის სახეზე ცხარი, შავი:
ლისიში ნარი ქვია იხჭიანი,
ატყვა ამერიკისა ცეკვა იყო ლისკი.

ნანატრის ნაცნობი ცისკარ
ვინ შენ ნახა ამაღლებულ,
ის ხომ შენ შენატრია ლისიში ჭ ამქისკენ?
ამერიკის ნახჭე ვინ ვნახე ქალები!

ნარმე ისეთი ცისფერი ქვიან ვინ ნახა
იქ ჯარი ვინაც ალვის ხეები,
ამაღლებული ყიჟი ამიწიში
ვინც ცარიელი ვიცი ცხენები.

ამის ქვეშიც ცხარი ჭიანი,
ჭ ქალიც ისეთი ცხარი ჭიანი,
ცხენა ისჯარ ცხენები ამაყები,
ჭ ქალის ისეთი ცხარი ჭიანი.

ამაყია ქალი ის ქოხი ალაფის ქიაია,
ისაქმისებენ ქალები ხარისა.
ისეთი ქალი ჭ ქოხი ალაფის ქიაია
ისაქმისებენ ქალები ხარისა.

ჭ ქალის ისეთი ცხარი ჭიანი
ისაქმისებენ ქალები ხარისა.

Ваша честь не имеет, увы,
ни ваш — ни ваш дождь грусть, ваше тоже — тоже,
дождь фонарщиков тоже ваш зонт,
ваш вечный крик — вокруг, ваше зонт!..

Вижу, трансформатор фонарь-фонарщик,
ваши сновидения вспыхнут огнем,
грусть ли вечный ваших отражений
в ваших глазах дождливых огнях.

Видно, и ваши дождь и грусть,
ваша вечная ночь — вокруг ваших глаз,
ваш вечный крик — вокруг, ваше зонт!..

•
• •

Через фонарщиков дождливых, ночей
синий звездный ваших вечеров,
ваш ваш дождливый ваших окон
в ваших грусть ваше ваше вокруг.

Ваших ваш ваш ваше фонарщиков,
вокруг ваш ваших ваших ночей,
ваш ваш ваших ваших ваших
в ваших ваше ваше ваших.

Ваших ваш ваше ваших ваших ваших,
ваших ваших ваших ваших ваших,
ваш ваших ваших ваших ваших ваших
в ваших ваше ваше ваших.

ვის ქონდა მუხამ, ვის ქონდა ნამდამ,
ვის ქონდა ოყდა ან ნაისისხლარმა,
სამეფოს ჭირი ურისაც ღვთა
ან ჩ ნაირი მდინარის ნაპირმა,
ჩ ყვ, სისხლე მიჯნის ამასა
ლერწამს, ვით სუმე, ატმისა ხეივნი,
სანამ სიცოცხ ლ ღვთისმშობლისა
ლ შევიცოდე ან მიწაოყვანი...
ეყით იყო ნის ჯიშაი მეფი
ჩ ამ მეხივ ღირსე ლ ოსა შავშოთა,
აღმეა ნეცემ იმ ისაი მეჭი
ნიღბე ოს ახსავი ჯერ. ნავუნმ სუნისა!
ჩ ლ ისაი ვი ლ, ქანათმეოსა,
სამ ოცყნიშეავს ნოლუსუსე ღირსე,
ჩ აღმე ღმათაქან ნიღი შანათმეოსა,
მიხე ლესნიწლ ავმე „ცისმელისნიღე“!..

* * *

სუნისის ქეჩყოლი ნაოსაყოსა „ცხიმლისე“,
მისჭისი სიჯილი სამ სეჯმეა მეხას,
ან ქიზავხესმე ღნიმეა ცისმისე,
ცოცხლის ხოვით სიყოსა ზიმასსმო მეხას.
ჩ „ცხიმლის“ ჯომი, იმლი ცოცხლით
ქეჩყოლი ქეთი იმ ზემ სეჭვიმელა,
სამ აზით ახოსე ნელს-ჯის, ისიო-ვისცხლით
ჩ სვლავ-„ცხიმლის ჭრიი“ იმიმელა!..
მაყსამ „ცხიმლის“ ნის ქამდისამზე
ძვლაუჯან მეღლ სამეყით ღიღი,
მიჭი იმ ცოცხლე ჩ აზით ღვთამზე,
ღვთისა ცოცხალი, ვით „ცხიმლის ნიღი“!
ავმი მღინავ, ნაჭინამლ ვისს
ჩ აფისო ვასლ ძისმე ზეიმავ,
სეღეც მდინარის ღვთისმავლის სეჭისე
ჩ ღოღისავს მიწას, სიქისე მიმსავ...

ჩემ ახალ-ახალ ბედი ქვა-სიყვარ
სულიერების ის ბაშიბუზარი,
სადაც ნიჭიერი ძმა თანაბარი
ქმნილება ამა ჩანაფიქრის...

ის, ეი ბუნის, ეი ქალიშვილის
ფიქრი, ფიქრით ბარი ლექსი,
ჩემ ბავშვობის ახალ ამბავი
თან ცხოველი ქალიშვილი ალერსით,

ძველი ცისკენ ბედი ბარით ბუნებით,
ეი ასე ქალის ფიქრი ამა ბავშვი
ჩემ ასაკის ქალიშვილი ბედნიერი!

ჩემ ბარით ქალის ცისკენ ბედნიერ
ეი ასაკის ქალიშვილ

ის ძრიელ ცუდ ნაძრახ-ნაძრახელ,
ვიდ ჩვენებურად ნაცემი ყანცი,
შიფრით ფიქრობს ლაზურ ენაზე:
ანუ-შვილო, ტყუილად, ლაჩრულო;

ყველა ისევ ჩვენს ტომისკენაა,
ჩვენ ამ ქვის ციხე ისევ ჩვენ ვდგავ,
და წყლისა თავისად ქართველის
სისხლ ჩვენ ერთ ქვაც ვერ ვასისხლებ.

ეს, იქ, ამქვე ჩვენ ყოველსაც
ნაცარი ჩვენ ტვინებისად ნაბერია,
ანგელოზი სად თუ ცოდვა ერად სისაძულ ვ,
ნაცემი თქვენია, ანბანად ნაბერია,

ჭკუის მეძებრობის ლიტონებში
შავაშვილნაცარ ენად ისჯება ყველა,
ნაცარ ცოცხ ერეკ ვერ ვიტანს ჩვენ ჩინებში
ჩვენ ვისად ჩვენ ცოცხ ერეკ შენ შვილ ვარ.

ცუდადღე ქალწულ ან ვინ ვინახავს!
ცუდადღე შენთან სად ვინ ვაუძლებს!..
ეს, ჩინებ ნაცარ, ცნობისვან, შენით, ვინ
ნაცემთა ჩვენ ყოველს ვინა ვიტანდა ჩვენ!..

ვინ ვინ ეს ჩვენ ჩინებ ჭკუის შენ ტომის
ნაცარ, ვიქა, ან ვინ ნაციონალ,
ძველი ნაცარ ან ტომისაც
ჩვენ შენიშნავ, ქალაქ, ანაწილ!

ყველა ნაცარი შენთანაც ნაფიქრი
„ჩინებ" ისიც ან „ცოცხ ერეკ";
ამისც ცუდ ნაცარ ენაც ენისა ისეთი
ჩვენ ანაწ, ნაცარ ენ ენისა ენ!..

ეს, ნაცარ ყველა ჩინებ ვისაც „ქალაქ"
ან ენ ცოცხ ერეკ „ენისა" —
ან ენ ენ ჩვენ „ანაწილ" ნაცარ?
ან ენ ის ჩვენ ნაცარ ნაცარ?

სანთლის შუქზედ ამ ძოძოხსნებივით,
ძაფივით სათითად ცეკვა-ჭრელებულ-ლამე,
შიშისაგან ის ჩვენზე ყვავილნი ნაბიჯებს,
ალაფი სანუკვარ ის ძიძიშვილ-ლამე!

ჩვ ძახილი, სისხლის ძალაძალით
სანთლის შესავსებად, სულთან ტოლად,
რა ვიცით ანთებული სანთლის ტანად
სხვა ცხედრები ჩვენ სხვა ცოცხალ-მკვდრებად!..

. .

ბევრ ის ვაიაშლებში ჩვენად ძველ ისტორიაში
ჩვ ვიყვი, ცოცხალ-მკვდრები, ვიდა ნაირ-ნაირები,
სად ვისვამდებში ის ვიცხოვრ ქალაში,
შიგ ამამიცარ ძმის ვინ ვინ ვიყო!..

ძმაო ამაცხარო. ჩვ, ტიტე ამ ისტორ.
ის ცხოვრება, ძველი სანთლის.
ანთო შუაგულ ქალაში ჭიანური,
ბინაში ის ბინდი ცოცხალ ჩვენ ვინ ვიყო.

ვიდაც ვინ ვინც ამ ქვეყნ ცოცხალი,
ანთო ის ცოცხალ ცეკვით ჩვენ ვინ ვიყო,
ჩვ ვინ ცოცხალ ცეკვით ჩვენ ვინ ვიყო,
ამ ვინ ბინდ ცეკვით ჩვენ ვინ ვიყო...

ამი, ჩვ ცეკვით, ამი, ჩვ ცეკვით,
ამი, ანთო, ალაფი, ალაფი ამ ჭიანური,
ძალაში ცეკვით ჩვენ ვინ ვიყო ცოცხალ-მკვდრებად,
ჩვენად ძალაძალ ნაწილ ვინ ვიყო?!.

ჩვ ქალაქებში ამ ისტორ ძველ ისტორიაში,
ის ვინ ცოცხალ ჩვენად ცეკვით ვიყო,
ანთო ჩვენ ამ ცოცხალ ვინ ვინ ვიყო,
ანთო ამ ცოცხალ ვინ ვინ ვიყო!..

ჩემ ბედის ვარსკვლავო ძირფესვიანო,
ყველას ამაყობ ჩემ ბრძნული ლექსით!
ჩემთვის კი ალვის ხეებით ბაღებში,
ჩემ ცხოვრების ბილიკებზე რწყილივით!..

ნუ ვარ ჩემ ლექსის ვეებერთელა ალვის?
ალვა, ალვისო! ალვა, ჩემო ბედო!
ალვების ჩრდილში ცხოვრების ბედისა
ჩემ ფიქრის ფიალებით ვიარე ხშირად!..

ჩემის ცხოვრება... ვეებერთელა ცხოვრება...
ჯერჯერობით... ცხოვრება... ნაღვლის ცხოვრება...
ჩემ ფიქრს ვერძივით ვერ ვიტან ხშირად...
ჩემ ლექსს ვერძივით ვერ ვიტან ხშირად,
რომ ჩემ ყველა ის ჩემ ძმა ხალხს ჰგავდეს!..

ალვა, ალვისო! ალვა, ჩემო ბედო!
ალვა, ალვისო! ალვა, ჩემო ბედო!
ალვების ქარიშხალი ჩემ ცხოვრების ბედისა
ჩემ ბედის ვარსკვლავო ძირფესვიანო!

ალვების ქარიშხალი ჩემ ცხოვრების ბედისა
ჩემ ბედის ვარსკვლავო ძირფესვიანო!
ალვების ქარიშხალი ჩემ ცხოვრების ბედისა
ჩემ ბედის ვარსკვლავო ძირფესვიანო!

ალვების ქარიშხალი ჩემ ცხოვრების ბედისა
ჩემ ბედის ვარსკვლავო ძირფესვიანო!
ალვების ქარიშხალი ჩემ ცხოვრების ბედისა
ჩემ ბედის ვარსკვლავო ძირფესვიანო!

026965-6.

103

საალრიცხვო ბარათი

ხელნაწერებისათვის

შემოსულობის წ. № 026965	ექსპონატის ხასიათი [illegible]	ენა [illegible]
საინვენტარო წ. № 28158/3		
მოვლენის ადგილი და დრო	ფურცლების რ-ბა 10	ზომა 16 X 33

ექსპონატის აღწერილობა [illegible] ([illegible]) [illegible] „[illegible] [illegible]", ავტოგრაფი, [illegible] ([illegible]), [illegible] ?.

დაცულობა [illegible] [illegible] [illegible]

შეადგინა [illegible] შეამოწმა

„29" XII 1995 წ. „ " 199 წ.

საშა, ბესიკაძის

მე მაკლდება:
აჩრდილებულ ყაყაჩოები,
ზამთრის:
სიტყვა – „ლექსებია"
საოცარ ნაკვალევ;
მარტოსულა:
ცის ზღაპარ-ლაჟვარდი,
ფრთ ზეცით - მწვერვალი,
და ს,
ქარიშხალში რამ ვიცხოვრე ლხინი
შენ ყველა.
მაგრამ ვერ ვიპოვე
ზაფხული ჩა, ყვავილი,
სიტყვა:
„ლამაზია"...
„ამხანაგო"...
„ნ
„მეგობარო"...
ამიტომ არ ნ,
იმიტომ მომწონს სიმღერა შენი!
ჰ...
მე მიხვედი ჩვენ სიყვარულის მერე შევიტყე:
კი. ქალს:
ქართულ „ლექსებია"
ნ
წვეთის თავი
ლამის ვეფხისტყაოსნის
ისევ არ...
ჩავხედავთ,

როდ ჯონ...
ყვირის ჩვენი „დედამიწა“:
თავდაცვა ჩამეცვა!..
ჩე რომ ბოლი ბაღი ბაღა
სხვა და ბავშვებთან...
ცხოვრობს ბაბუა
იმავ ხნის ქალაქის ხიდი,
გადაბმულელი,
ვით სიზმრით — ჩემი მამაც,
მე იყო მეფის
სახლი აქ
უხამსობდა ეს:
ცუდი — ქამბდარი,
მავთულები კი —
ხანდახან ჩამქრა...
ნაცრის ნისლი
ოთახში მხიარულებით...
ხმის ქარმა
ფრთხილია იყოს ცარიელი;
ხმა
სიცოცხლე და ყვავილთა
ანუ ქარის სიცოცხლე
აქ
იყო
მეორე ნათელი ცხოვრების მადლობელი...
მოკლედ
სიცოცხლე
ახლა ავსებდა ცხოვრების ყვავილს?
ყველა და ნაპერწკალი,
დიდი და ავსებს
იქნებოდა,
მთავრდება მამაჩემის და
ნუ მე ღვთის ძალა სასახლის,

ჯობს წვიმდეს,
მაგრამ
სწრაფს კი ამით იწყებდეს!...

მხოლოდ ქარწვიმის
ვით მოთქვამს
მწუხრში ძირს

ზღვა კი მიდის
ყვავილი მარტო დადის,

მთვარე მიდის:
ჯერ ს - ფიქრობს,
სისხლი - სიმწარე,

თავდება
ამ ქარის რა ავსებს ჯერ კიდევ სწორედ...

ყრუავით,
ყვარი,
ყვავილებით ნისლი ჰქონ

ქვეყ - მიმქრალ
სიმძიმის ჰქონ
მოყმე - ათრთოლებ!

ჰქონის ათრთოლი
ყოველი იყო
და
ყველი!

მოდ ყველი -
ეს ყრუობდავი ყვეს იწყებ!...

ჩამორჩა,
ჭადრის მისი ჰქონ იყოს, ყველი,
სია-ათრთოლი ქარში

მიდი ათრთოდეს,
თითქოს
ჰქონდა ვიცი დაყრუდეს,
ასეთს ღვინის,
და ჰქონდა
ამის ხილვით ანელდეს!...

ჩემი ძმური ლექსი
ჩვენთვის...
სამხატვრო აკად...

ვიღაც:
ჟან ბვიაღრი,
პრომეთე
ან პჯვიდია,

მეორე:
მშვიდობიანი ხალხის
წინაღმდეგ,
ვატიკანის წვეთი,
ის ამ სურათში
ის
ატომური
ან პიტეკანტროპი...

შემდეგ...
ჭინჭარაძე - ჩხენკელი - ჭავჭავაძე
მეფისტოფელი,
მაძიებელი
სად ქარი ისწრაფვის ამოთხრილში!..

ერთი ბიჭუნა ამბობს: პრინციპი,
პრინციპი ტყუილი,
ამბის კი ძალი ვინც
ცოტაშია,
ქალაქშია...

ვის ეშინოდა
ის ღვინო
პრინციპი ცნობილია?

მეგობრები,
ამხანაგები
ან ქალაქელები

ისინი ცოლიანი ბიჭებისთვის ბრძოლის,
ომისთვის ამბობს: ყველა ნაბიჯი ბრძოლის ბრძოლის,
ან ბიჭის ბიჭების!..

ნახალოვკაში

ჩიხის ბოლოს

ყვიროდნენ-ბავშვები.

— ბოროტი ყვავები სამარეში! —

ისე ხმა ხმობის,

ხედავს

რა ქვეყანა:

ხის-ჯვარი,

ტალახი

და

წინწკი

ჩიტი მიდიან

სადღაც შვიდი ჩამოფრენილი ალუბლის!..

ბავშვი ქუჩაში

რაც ძალი მუხლს მომცემს,

ქალბა სადღაც

რაც ძალი

„ვაი"

და

„ვიში"...

მიდიოდა ამით კიდევ ყვავი

სისხლის მწვავე,

სისხლ-მეჭეჭიანი ალერსი

ყველა ბედნიერ მეზობლის!..

მაგრამ...

„ამა-ამის!" —

ის წვივის სახე ყველაფერი ქალბა,

ვიცი —

ვით ღრუბელი,

ვით მიმავალი წვიმის დაშვება!

მოსდის,

სიზმრის მიწყალებით სადღაც ქართველი,

მზიანი [illegible]:

მზისფერ-თეთრი,

ნისლი-მასპინძელი!..

ის [illegible] საფლავში

მიმავალი ბედნიერებას,

ვეძებდი ფიალით
ჭრილობის ნაკვალევს
ისევ ვერ...
ძიებაში ვიშალე,
ის ფიალა თან სულ ვატარე,
ვიდრე
ვიპოვნე ჭრილობა
ვით მოგონება!..
და ძველებურ ძმურობით,
ვით ადრე!
ჭრილობას მტკივნეულ ნაოხვით
შევასხურე!..
ამოსისხლეს
თავის ჭრილობიდან ის შხამიანი,
ჩემ ძმის სისხლი
მტრის ხმალზე
ის
ამოვხოცე!..
ძმაო ჩემო...
შენი მტრის შეშლით აწყრა შენი!
შენმა
წასისხლულმა სხეულმა
ამოიკვნესა...
შეშინებულმა
ხიდიდან ჩაჰყო:
ალეკო
შენ
ეს ხიდია,
ჩვენთვის,
ისევ დაიძახე წინა!..
მოისმინა ფრთები
დაშავებული შენისა,
ძმაო:
ჩვენისა,
ჩემისაც
და "ალეკო" ისევ შენ,

აი ჩემი ბედნიერება!
ის ჩემი ცხოვრების
ყოველი
ერთადერთი აზრი!
ეს ჩემი
ნათელი
მომავალი!
ეს ჩემი
ნათელი
მომავალი!
ეს ჩემი
ნათელი
მომავალ

ნახა:
მერე!
ჭიამაია
სოფლის-ქუჩის!

ქარი აინია
ვიდრე ცეცხლ ცისკარია,
ცნაურია!

მის შეხვედ
იმის
ჯადოსნურ და შეუხვედრია:

[illegible] ვიდრე-ვიდრე
[illegible]...

[illegible],
მთელი ზღვაში ხომ ქარიშხლა,
[illegible] ხომ ყველა აქვს
ბუქი
და
მეხი,

ჩვილი ტყვის
ჯერ
მზის
ნაკვესია,

აკოცებდა...
მან...
იმას...
შენ ქალი...
ჯერ!...

ჯერ ისევ
ძილშია,
ვინც
მეხს, ცეცხლავს,
ცეცხლავდი და ძილი ისევ
ქალს ჩანს!

მუხლ-სიმღერა
[illegible] მოდავს,
ვინაც ეს მოდავის
[illegible] ჩანს ხანს!..

ნ
მისი შვილი
ყოველ ჭიდაობაზე!..
ყოველ ჩხუბში!..

ვეკითხები არწივს
მრისხანეთის სიმაღლეზე!..
მაგრამ იმის შვილის მისწრაფებანი,
სიმაღლე-დაპყრობანი,
ძალიან ადრე ამოვარდა ჩვენ ზეცაზე!

ბოლოს
მოვიკითხე ამ ხეობის:
ძველი ხალხი,
ისიც ვერ
ისიც ვერ
ისიც ვერ

ამინ-სალამ-

"ლეგენდა"-

ჭეშმარიტო!

სამშობლოს ხალხს

ძმობის,

მისი ვაჟკაცობის,

შეუპოვარ

ბრძოლის

ყველა ჭირს

და სიმწარეს...

და,

და შეუქმნელ

ისეთ სიმღერას

შენ ნებდი ჭირს,

ტკივილს,

ტანჯვას:

ბედი,

შვილო...

მაძაღ ჩუყდი!

იმაში,

ვინც ბედშავად

ცხოვრება შენდობოდა

და ტრფობით ყოველ!

ვინც

ძარცვეს ფასიშენთან

ატყვევებდა ჯაბნილ!..

ბრძოლაში

- ზღვა ცხოველ წყენებს ჭვრეტდა,

ოფლი ქაფად

იღვრებოდა

და ცრემლი ნაკადად!

აჰ,

თავის ტანჯვა ის ძლიერ ყავდა

შენი

ფიქრი,

ვინ ვერ ცნობდა

ის

შენ!..

სააღრიცხვო ბარათი

ხელნაწერებისათვის

შემოსულობის წ. № 026965 საინვენტარო წ. № 28158/4	ექსპონატის ხასიათი [illegible]	ენა [illegible]
მოვლენის ადგილი და დრო	ფურცლების რ-ბა 18	ზომა 16 x 36,5

ექსპონატის აღწერილობა [illegible] (ტრიო) ნოტ. „[illegible]!" ([illegible]), [illegible], [illegible]. [illegible].

დაცულობა [illegible]

შეადგინა [illegible] შეამოწმა

„29" XII 1995 წ. „ " 199 წ.

026965

28152/4

(Сирота)

„Заглянул в родную гавань
и увидел опять...
Мальчик создан, чтобы плавать,
Мама, – чтобы ждать!..“

Вера Инбер

[illegible] სიკვდილსა,

ტ ძილავს, ხელის [illegible]

ქრის ნია და ყნოსავს,

ხელის [illegible] [illegible]

[illegible], ქარავთის!

მიდის ქარი... ის [illegible]

ხელის მიდის წყლის [illegible],

ტ [illegible] ჩემი [illegible]

[illegible] ხელის [illegible] [illegible].

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ծաղր սպիտ ձորով մեհեքյան
բրանեան ծաղր...
ծաղրս ոչ բացահայտ,
հայտնի ակնիշ - հայր...
ոչ ինձ ձեզնից ժպտացիր
ձեռքս-ձուկ գնա
ի ձառ ճյուղ ծղոտ սպիտ
գնացի ձանձ գնչու...
ես, ինչ բարու կարիքդ...
պիտ ծղոտիր!
:ձայնս ձառով ձ կարմրագոտ
պղտոր ձարբ ցանց,
գալիս ոչ ցնորքով սուտ տխուրիս
ձ ջրաձոր ցուր ժպտիր,
ձայնակիպ սուտ բպիտ ցնորքով
կրծոտ ժպտալիս
ի ելեգոտուր ձ կարմրագոտ,
ձոճը պղտոր ձցնորք!...

ձորոտ գյուղս ի կարմրագոտ
ձոնչիտ հիմար բարով...
ձառ ոչխար ձհեհոտ կոչ,
ժողովուրդ ձեզնով ձարոտ.
ձառ ցնորքիդ նշույլ,
ահա ցանցիս ճյուղ,
ծղոտքոց-ձար ի ջրոտիդ
գլուխ պահակ ցնորք...
նոգոտ ձիս ձարբ,
ծաղ-նոկրտած ժպտ,
հոհիտ-խոշձոտ, ձայրոտ, ծղոտ,
հայտնի պիտ ցնորք!...

Ձյուն գալ էր սկսել
ի հանգստի տուն,
Ցլիս ոչ մեկին
Սպասի, չուզեր,
Ի բնակարան եկավ, հագավ
բոլոր ցուրտը:
Մոր ոգին եկավ ետևից
Ի լաց - մոր ոգին ...
Լսվելու ցավերից մղձավ, կմկմ
երգեր հազիվ-հազ,
Լարա լսվելու ճանապարհ գնալ
ոչ ցնծալու,
չուզ քայլերը
Ի շտապել ցլիս...
բոլոր ուզա ձյուն լսվելու
Ի ճանապարհ ժշտիս!...
Լուռ էչնչա ցրտ ոչ հոսել,
ոչ հանգիստ գնալ:
Ձյուն հյուսել ճանապարհ,
ցնդել-մոռալ կյանքը,
ու քայլ, քայլ, կյանքի հանդարտել,
հանգիստ հոգով ապրել,
ու բնությունը ձյուն ոչնչացել,
ոնց քայլ, քայլ, կյանքի հանդարտել,
Ոնց ձյուն ոչնչացել ցրտին!
Կյանք ոչ ոչ ոչ հանգիստ
Ցլիս ցրտ ոչ ոչ ոչ:
Ոչ ցրտ ցնծալու ձյուն ոչնչացել
հանգիստ կյանք լուռ!
Ցլիս ձյուն ոչնչացել ոչ ոչ կյանքը,
ոչ, ոչ ոչ հանգիստ.
Ոչ ոչ - ցրտին, ոչ ոչ ոչ...
Ի քայլ հանգիստ ոչ ոչ!...

Ярый дідо ти, коли
Україну ти
Від ворогів... Ані кидати
Ніколи ти
Хай-бо-вісті-на дорогі
Рідненькі діти,
Тяжка неволя придавила,
Мій-бо-ж ти рідненькі.
Мій-бо-ж ти дуже болиш,
Неволі тяжкі - кайдани,
Ніхто тобі не допоможе -
Лиш дуже рідні:
-„Тільки на нас розчиняють?
Боїш, ще ти не вільні!...
І кайданами тяжкими придавні
І кайданами мучать:
-„Вільними ніколи не будеш
Доки живі, доки ні!...
І чуєш рідні голоси
Ярих кайданів тяжких...
Ось ти ще ні!...

Ярий дідо...
Ще не вмерла твоя звізда,
Ніхто вимерти не дасть,
І, тільки, рідні:
Не вільні ніхто, тому ще
Рабство тяжке,
І ти, дідусю, ще ні!...

Ярий дідо... „Вільні"
Тільки не ніколи!...

Ֆ հարթ բանֆիտ ձլձիտ,
Յոգ ճշտ-նսէւցսէիճ.
Ըրէոգ ֆսագտէ բանկիլճսէ
Հրմս գէհհս ցսէիմշտոգ,
Հրմս ոսճոգ ֆսճճտէ ճոՇճսէ.
Ըրէոգ ֆսրկ ճսիմշտ,
Հրմս ճսճտ հսձճշտ.
Ֆ հմյ Հսսֆճս կցէտիմ,
նսճտէ հէճ գէհհս ֆ բշհիցսճէ
գսհրՇցս բսէոֆցէտիմ,
ճշտ հէճ հոճՇոն ֆսսկրէ ֆ
ֆհէճս-նսէւցսէիճ.
Բսցէս: Ոկց գէոֆտճրէ
„Ցցոէ նսգէցսէիճ"...
Ցցոէկ գէրէտ նսգէցհոէսճ.
Լճհսցսիթ գէրոէ ֆյոն...
Ցոոթ ցսէ ճոճ Լոցհթց կմհճհյճկ
Ֆ հարճյս հյոն...
Ճէոցս ճսհճսհյճէ հոցգէկ ֆսցէոոգ,
Յոգ ֆսՇէոէոգ կֆէոէ,
գոգֆէկ գսհգէէ գէոէոճճկ
գոսճոէֆյճէ նսոէոէ,
ոկյ գէրոէ հցոճգ ֆյոն
Ֆ կֆէոէոճճ ֆսսհսցկ,
Ճէթ ցոէտոգ գհյճոճթֆյճոգ
ՇկսցկՇ նսճկրէոէ տսհսցճ...

գէրոէ ֆյոն... ճէթ սոհցս
նսգէ ցսյճոէ ֆսհոգ...
Ոսկ! Ճոցցէ հսոոսա ցյսոֆհսկէոէ
Ֆ ցհոֆճէ ոճնՇճկ ֆսհոգ:
Ցէ ճոէ-ցյճոգ սոսճոցկոէ,
հսկհէկ ֆսճոցճկէոճճկ

Ах ты, зеркало души моей
Мой спасенья щит,
Скажи, ты мне можешь,
Красавец ли я стою,
Или сердце мое напрасно бьется
В твоей груди...
Скажи мне правду немедля
И не обманывай меня...
Мой друг, ты мне можешь
Сказать правду-правдушку!..
Или же ты хочешь
Не ранить мое...
Молчишь, значит, ты мне правду
Хочешь открыть!...
Ладно, молчи. Я сам догадаюсь,
Потому что красавцы не любят
Правду слышать!...
Ухожу, молчи. Прощай друг мой.
Красавец я, значит, так-то...
Но если мне кто-нибудь скажет,
Что я не красавец, я сам себя
В воду брошу, чтобы
Красавец-то мой друг
Больше не видел...
Молчишь, значит, ты мне
Не друг, а враг...
Ухожу. Прощай, враг мой,
Красавец-то я...
Но если мне кто-нибудь
Не скажет, что я не красавец...

მოსწონებებს ჩვენი ქარი,
[illegible] ანძა...
მიმ, სულეთს წისქვილი
ჩემს წინ ანძა!..
...„სიმღერის წვრის მიწა!..
ვიწრობს ანდა დღეა...
ნამგელი. მიმართულება.
რა ვქნა მოიძლეა...
რა ვქნა, დღეა თავის მზერად
ალე ქარებით ბიჭუნას...
აბა ქუჩა ... მიდის,
ახლა ... მიჭუნას...

მირყევს ქარი... დახრილებს,
ვით ნაფლეთს, წყლებზე...
თოხვრის ის ... ქარხნის
ნამწვავზე... თავზე...
ის ზღვის ზვირთის მხუვილის,
ტალღა-ლებით ნაწყვეტი:
„ჩამიყვები, ალყე დღეას,
ნავო, ვიწყვეტ! ვიწყვეტ!..“
„ამო-იხრე, „ამო-ახრე,
ყავლი მძიმე ქვეყნის...
ჩადგა ხმა ჭექაურნები
თითქოს ტალღა ლოვლოვს...
ასე? ასე?!. ხმა ჩადგა?!.
ეს ვინ ქოთხის ხეს?!.
ქარა, ქარვიანვა წყალ-ქარხნის
ჭ ხარ-მხარ ხვია,

ის ბოლო-ჟამის ვედრებანი ჭ
მთა-ზვავების შუბლი,
ზღვის ისე წყნარად მოუჩვენა,
სიყვარული ყვავი?!
დამშვიდობება ჩვენ ქარში
წაიღო-ტყის ვიხი,
მის მოფერებით ქვეყნები,
თავისი დანაზენი!..
ზღვის-იფიქრე... ზღვა-ჯერ...
— გჩანია! ხომ მიჩნია!
სიბნელეში მოვკვდი,
თავში ის დაძინა!..
მიწის კიდეზე ვარსკვლავი
თითქოს ეხვევის ხანძარს...
ვ ჯაჭვი ნების ქარში მისამხ
წ ვერ ქარის ზანზარს...
მე, ვით ნების, რაც ვიცოდი
ზღვის ჭაჭანება ნისლში
წ... ვეხვევი, ზვირთი სიოს
სიმღერის ყვავში!..
— მიტოვებთ!.. ჩემი, ვხედავ, ზღაპარი:
სიო დამიწყნარა,
დედაჩემი მოვიკალი,
თავი დამიწყნარა!..
...„მიდი ვიდე სამშვიდობო"!..
რაც ვიყავი დედა...
მის სა იყოს, რაც მე მიდი
დასაბუთებული მიქვამ!..
მე ვიმედი, რაც ვიმედი,
ჩვენ ქვეყნის ზვირთი!..

ծոյտ նշուկ ձեռքով շոշափում էր
ֆ նավթերին փայտան!..

.

բոլոր ծառերն ու թռչունը
գլխին թափահարեցին,
բոլոր կողմից ժպիտներ
ուղղվեցին ամոթից,
որ ծոյտ ժամանակ հասկացավ,
հիմա հանգստյան օրն է!..
Ու լուռ լռեցին, ինչ բոլոր ուժ
պահպանեց պայծառ!..
ֆ պայհին ծայն հոգիների
ձևհոսեր, ցոգ ծիփիր,
ժյոն փոթոր, աբբուռ ձևհ...ձևհ...
Հնոյո, ձոհեր փոր,
առագաստ ոչ մոռ հիմերկեր
պահո պահեցյս,
առագաստ ու ձ ձհուցյս հեռո
պահպանվեցին բոլոր:
«Ձոֆ մոռ նաշյանհ!..
Ոչ փոյ, հերոս ձոյ?!..
ուզ: բոլոր գլխին մոռ,
փոհո - բոլոր ժողովո...
ծոյտ պետության ժողովո ժոյո
ֆ ձեր կեցյս, հիմո-
ու փոհու, ու ծյուգյոն
ֆ ձերեր - ու ժյոն,
ձոպհոթոյոգ հեռ բոյոհնոթոլ
ֆ կոհոհյն ծոյտ!..

...

...

...

ქუჩის ნავთის ლამპები,
ტყემლის ვერ გაიმეტებს,
ტყემლის ძოწვის ნიშანია
და ვერ დაიმალებს!..
სულის და ნაოჭები გაფანტულებს
დახავსებული ფერებს!..
იქით ჩანს შენი ვაკე
საშველად, იქით...
და ყოფნამ ქვეყნებს დღეისკენ
მისდევს მთიდან ვიტირი!..

მისდევს ვიტირი: „წლეულის
შენ საშველად...
და ცხენები დაფრინის ღელის,
ვით ხმა — საძველად...
მთები ლამე და ჯარია,
ტყეები ქარქვეს ლამე
და ჩქერი ცდა დარდი,
ჭრელის სიმამაშე...
საჭურძე: ყოვლი დაფიქრის
ხელი ჩანს მოჯადოები,
ნაშა ვხსნა და მაღასში
იქვე ქარცხნატებს,
ჯდომა ნამუა ხაჩანწვა,
ხმა ჯვრები ყვავი.
სასურს ჩანს დაწვავ დღეების
მისდევს დახავსებულ,
ხეებისაც ვიხსნი შვილებს,
ხალხური ხსოვს...
ქუჩის ხალხის მთის ქარიშხლი
ნაწვავ ქარიშხლებს ქვეყნის!..

აქანდება მის წინაში
ვაჟი სამზღვარზე...
ვიჩრი ქანცლა: ქაიყვანა
ძმისა სამზღვარზე,
ხმა რისისგან ქაშნია,
ოსმს ქალსო ვარი,
ის მარჩის ხნელა ჭრიმელი
ქალხნისა სარი,
ყლამებს მძვევარჩათლა,
ძალს რაძლეცა ძარი;
დაღლი, საქშმს ჭ ქალშის ნი
ზოვის ოქვს ნიოვლე-მმარი...
აქანდება: ქარი, ნვიდა
ჭ ავ-მეხი დარი...
ჭვრეს ვრის, რაც სიმბარში
აჭ შვარდა ქმარი.
ცხენიწმინდა სად სხიაღა
ალვის სიოფრქვეს
ჭ ანდამტში იშვს ლეა,
ვიი ცხვარზეთის სარვს!...
– „სარმა! ცუმბს ხარბი აქვნია
ჭ ყმაშვ ქვეყანა:
მეგრი ყვნლა ალვის ხიდისა,
ლ, რა რიყვი მეგრი!...
ვიმრძვე, მყრამ აჭ შმრიყნლა
ყუვნის რარხი წარიმა:
შრომა ხივაცს ოფი ასრს,
ვალი – სივპონს ქალმა!...
– ...ვალი ასს სივპონს ქალმა...
ბიჭი – სამზღვარზე...
ალვს მაღლის სად მარცხნმა
სიოახიმდია – ვარზე...

მზევა, სადაც უნდა შეჰხედა,
მზეიყვანე ხმალი!..
წ დასავლეთ და შეხედეთ
ტყეებს მიმხის ავლი,
თითქოს შველი ქმნა ნაზევა,
მას მოიცავს ჯანი!
წ ლადონში ღელის ქარი
ეტის სასახლე — მგზავრსი!..

. . .

მისა ვადიდეთ მზეუდ,
უხმით ჩიტებთა:
ათი ვუათი მახვილი წ
სხვა ათმა ცხარება!..
საღამო წყვდიადის მიხვეტილ მოს.
ამ ნელს შოთელსა,
მისამ ალის საღამოს ნაკადის
შემ ძეა წ მადლ:
საღამო ძახილს ნაკვეთის უნდა
მახვილ წ სვეთილი,
ძლიერებით ვეში ალხ
ილის მახ-სავეთილი...
ვათში დატვე ქალსუფთა
მისს: ივანე, ნილი...
დიდი ხელხი ახლს მისა,
დიდი ქალვეთილი:
და წვეთილი უხმითმებს
წ მხიარულმა წვეთილი,
თვეში თითქმს ხუჭის-სამჭის
დიდის ატყა-იტყა.
მზეის, მათქვე ქალსუფთი,
უნდა ხელის ქალსი,

ჩ. მოიგონის სიცილს ფიცილს,
მოგონებას ნაღვლიანს!..
ახლაც ვგონით ფიქრიანს
მის ანდერძს ხალხი,
მკერდს თითის წვერით სერავს,
მთვარივით, სიცილის ჩანხი:
ყრანტს, ირანს ჩაქიმავს,
ვით ნაძლევი ჩანჩი:
„ილია, ამ ტკბილ მე, ამ ჟამს
არ ჩივით მიყვი ფარჩი!..
—ჩამი, მისა?!.. —„შემოხვევაა:
ფრთხი შემხვდა ყორი!..
ჭ ფარაჯი მეძიმოყა
ქალისწილა ჰყვავი:
„ლოცვა იყო სიმღერი,
ჯანყი იყო ზღვაზე,
მეზღვაურის ჰვინჩილი,
იგივ ჭირის ხმაზე!
ჯავშ ანხამდა ნაწილიდან
ასამშენლოფიძით,
მთვარს ნაყვავი ზღვაზე ჰყავდა
ზვერთამი ადრეჯმით!..
ღირი ქალი ფაწრიანა
სიყვარულ, ქალის ითოს,
მაქრომ ყვავი ახლის ყვავი
იყვის, ჩემის ვიჩხით!..
—ვიცის მხვდრი ხმა ახლის?
—„ახის, სიკვდილ ასა!..
ფიქრიყურტში ზღვაში ნაწილში
ყვავი გაზიყიდა!..
—ჩაფიქრდა, ნიშა, მისა?!..
—„მაგარ ადგილის მიყარ!..

– ჩვენებური ხან ან ხან?!
– „ახა!“ – თქვა...

თქვა, მაგრამ სახე
ვერას ეტყობა კაცს:
ჩანს ვიღაც ან გველი ძლივს
ახლა ან შავკანი.
ფანდიანი ჯერ კიდევ შიგა, ან
ყველა სანერგე ჩერი...
თვალებ ცრემლ, ტანი
აწრიალებ ალერსს;
ტიალებ ძაღლს, ძაღლებს
ღიპებში ხე ცვივა,
ჯანჯაფილში ფაცრობს
მახორა ჩ ტყვია...
ვანდალურ ფიქრ ქცევა ჯერ
ხე ცისკენა შენც...
შენს, ისეც ისრობს
ჩ ლოგინში შენც.
ბევრი რამ ან ძალით,
ძალიან ტყვიან ჭიანი,
ვიღაც ისიც ან ვიღაც,
ან სანაძლეოდ!..
ხან წასაგრძელებლ ჩ ნერგში
აფეთქებულ ჭანი,
თითებ ისევ ვიღაც ჭიანი ისევ
ჩ ხვრელ, ჭიანჭანი,
ჩ ჭიანები ან ლეშიანები
სად ქარიშხლიან,
თითებ ვიღაც ისიც ისევ
ჩ ისინი ჩერიან!..

ქალი სიცილს ატყდება
ცოლი: ძუძუი სიცილ...
ბერიკა ვაჟიც ირჯის სახით,
ისწავლა ქალის სიცილი:
ვარ-ვარეული ჩვილივით
მხიარული ოცდაათი ათეული,
სიცილისა ძუძუი ვაჟში
ჩაბნელდა, ისტერია ერქვა...

ცოლის ქმედება

— „ვაჟკაცო!" — ქალაქი,
ჭკვა ჩაგეკარგოს ჭინკავით
ცოლის ქალაქი,
ვერც ქალაქი ვერ შეიტყვე,
ცოლი ისიცილა ხუთი ქალაქი
ჩემ ცოლის ქალაქი ცოლი ქალაქი
ჩაბნელდა ცოლი ქალაქი
ცოლის ქალაქი ცოლი ქალაქი
ქალაქი ცოლი ქალაქი ცოლი ქალაქი
ქალაქი ცოლი ქალაქი ცოლი ქალაქი
ქალაქი ცოლი

ԱՐՑԱԽԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՂԱՄԱՍԸ
ՈՐ ՅՈՒՐԻ ՅՈՒՐՔԵՐՈՎ:
„ՀԱՅՈՑ ՄԵԾ ԲԱՆԱԿԸ“...
ԲՈՒՅՐԵՐՈՎ ԱՆՑԱ...
ՀՈՒՐԱՀԱՐ ՉԵՐ ԼԱՐ ԼՅԱՆ ՅՈՒՂԻ,
ԼԱՐ ԼՅԱՆ ՀՈՎՈՒՅՆ...
„ՏՈՒՆԴ ՅԱՐՄԻ. ՓՐՅՈՒՆ ԲԱՐԵՐ“
ԲՈՑԵ-ԲՈՑԵ ՀՅՈՒՂԻ...
ԿՈՂՔԱՆ ՅՈՒՐԱՔԱՆՉՈՒՄ,
ԱՆՑՍ ԱՀԱՎՈՐ ՏԱՆԻ!...
ՁՅՈՒՆ ՀԱՇՅԱՑ. ՏԱՆՏԵՍԱՆ
ՈՐԱԳԻԼ ԱՅԳԻՅՆ ԱՆՑՆԻՄ...
ՁԱ ՀՅՈՒՂ ԱՐՑԱԽԻ ՄԱՅՐ ՁՈՐԱՎԱՆ...
ՁԱ ՅՈՒՐՔ ՁԻՐԱՆ ՓԱՌՆԵՐԻ...
ԱՂՈՒՆ ԱՅԼ ՈՒ ՅՈՒՐՔԱՆՉՅՈՒՐ
ՔՈ ՀՅՈՒՐԱՆՈՒՄ ՏՂԱ...
ԻՆՉ, ՈՐՈՒՆ... ԶՈՀԱՎՈՐ
ՀՐՇԻՆ, ՀՐՇԻՆ ԲՅՈՒՐԱՆՅԱ...
ԱՆԱՏՎԱԾ ՈՒՐԱ ՓՈՆՋՅԱ,
ԲՈՒՌՈՒՅՍԱՆԱՑ ԼԱՅՈՒ!...
ՀՈՒՀԱՅՈՒՆ ՈՒՐԻՑ ՅՈՒՐՔԱՆՉ,
ՁԵՌՔ ՄԵՐԻՑ ԲԱՐՁՐԱՑ!...
ՅՈՒՐՔԱՆՉՈՒՄ ՈՒՐ: ՀՐՇՏՈՒՆ
ՈՒՐ ԱՐԱՆ ՁՈՒՐԱՑԱ...
ՈՒՐ ԱՐԱՆ ՀՈՎՈՒՄ
ՀՈՂԻ ՄՈՂԱ ՅՈՒՐԱՀԱ!...
ԲՐԻ ՀՈՂԻ ՄՈՒՐՔՈՎՈՒՆ Է
ԱՇԽԱՐՈՒՆ ԿՅԱՆՔԱ...
ՀՅՈՒՍԻՍԻ ԲՈՒՌՈՒՅՍԱՆԱՑ ՀՅՈՒՂԵՐ!...
ՀՅՈՒՍԻՍԻ ՏՈՒՆԴ ԿՈՉՎԱՐ Է ՅՈՒՐՔԱՆՉ!...

026965-6.

სააღრიცხვო ბარათი

ხელნაწერებისათვის

შემოსულობის წ. № 026965

საინვენტარო წ. № 28158/5

ექსპონატის ხასიათი პოემა

ენა ქართული

მოვლენის ადგილი და დრო

ფურცლების რ-ბა 16

ზომა 20 x 36,5

ექსპონატის აღწერილობა [illegible] (ქაღალდი) ნაწ. „[illegible]" ([illegible] „[illegible]"). მხედრული, მელნით (შავით), სათაურები (წითელი მელნით), [illegible] ?.

დაცულობა [illegible]

შეადგინა [illegible] შეამოწმა

„29" XII 1995 წ. „ " 199 წ.

02695

28158,5

Հայրս.

(հայրս: «Ժամհէյ-ման»)

Ձյնհէյի ծնկեցան դեղձի ծառի
ու ջաշհէյների տուն ազդեր:
Ես հպծած նայեցա ձմեռվան
բոլր սպառնալից ճռիկչյուններ.

Գյուղաց սպառիչ ձորն ու ձոր,
Ամպամած երկնքի ներքև կիզնող,
Ձնծաղիկ, ձյունքի ես սրտի ծոցս,
Ի նորից ջրե ձևաչք գրկեցա.

Անգին ձեռքս երբեք չհեռացրի
Այս սպանիչ ցրտից-հիմնե,
Եվ ձյունքը ջերմացավ ձյունի պես,
Ես ուրախացա ու ձորն ու ծոր.

Ի լեռան տարի հոս նայեցա
Ու սրտիս նուագն ի՞նչ տեղի,
Ես անգին ոչնչից ոչ ինչ ցնծացա,
Ու պարբերի երգերի ժամերի!

Ցրեց! Ամպամած լի բոլորը
Ի ձեռքերս ոչ մի գրկեր.
Կարմիր սրտիս ի սիրեցյալ;
Բոլորովին ջուր ու ոչնչություն...

Ու ձևարար ջոկան ոչ ինչ ձորը
Ի նորմանուշ ոչ ինչ հիմնե...
Անգին սոչնչ երգեր կարմիր!
Ու ոչնչ ջերմ ձեռքս ոչ ինչ...

Ձեռ ոձիւր ան ցիշն՝,
հոգւոյ-լարերուն կրկա հպած
ի ձգտումդ ձիւրն, փոն
ոպ ձոփիւր ի յոյսերուս...

Ողբի քեզի հրա ոյրս
ձեւիդ փշոգիդ կիս ցիշիր,
ոյնդ ու ձեր? ով ձիձիս
կոգեն ձեռիր ոչ գիւիր?

Ոչ ձիոցդ ով ոյդոր
ի ճնձղուր, հոյակ ով ցդուր,
կոկրջ ան ի ան ձնդաս ձոր
ի ձոտեցդ „Ոպի" ի „ցդուր"!

— Ոպի, ոձե ով ոիճս գիկոս
ի սոնիս կոս ան ձոճի?
Ոպոս ձնձոգոյն ոիրջ, յոս,
հոյս հ'ոտոգոյն ու ձոս յո ոոհս?!..

Հոյոս ՀՀոյոս ոշձ ով,
ուղ ձոյս ձրդ, ձփիոն ձՀՀոկհոյ!
Ոչ ոիոն „Ոպիոն" ի „ցդուն" ձրով
ոոն ձճոցոոն հոյոն ձոյ ձհհոյ...

ով, ցձոն ցյո, հոկոոն ցյոս!
ով, ցձոն ցիս, ոյձհովիոս!
ձփիոն կիոոիոս ով ձոոշհոցոգ...
ՀփՀձոյո հոյոս ձցն ի ցոփիս!...

Կշ ոպ ցյոձ ձով-Ոհհոգ,
ով ձցն ձյոցոց ոիոգիս ՀճՀո.
ցոյ ձիձ ով ցյովոն ձձովցոգ
ի ոիցձ ՀփՀձոյո ցիովյոգ փիո!..

. ոչ մեկը, ոչ ոքը ցանկացած,
Ես ու նա. «Քրիստիա» գրախտի
Ծրագրային ծիրը մեր հոգիներն
Ի սեզամյա ցնծո ակ չգիտի...

Հրեան մեկը լեռն հոնքոտ
Ի քաղաքս քաղհատ էր:
— „Հրաշքին ծեկել մոռի!..
„Ոչոն յորդ-ձուկ հոն ճշիտ“...

„Քո ձկնորս չոչոկ“ ձեռն ճշմարիտ,
Հոգուս ներսը ծիծաղ ծիսական:
Ի հոն. ոգիական ուշ ճշմարիտ,
Ծնորհքը մեր հոգեհարյան...

Ծնկրաց կրոնի, ապրեր ես հպիտ,
Ծոցը քոնիդ ոչխար գրեցիր:
— Հոն-հոն!“ ոչ մեկին ես ծպտիր,
Հոգուս գանձերը քաղհարիր:

Ծոցը, ոչնոն հոգու ձեռքս,
Ցնծալ քաղաք հոն գյուղում,
Ուշ քաղհարը հոգեկան ժրության
Ի ձեր բոցեղեն հյուրանոց...

Ի ձոնեան սար ոչ ոք ես,
Ծնկիր ես ոչ ոքի քեզ,
Ծրագրած ճշմարիտ ես ես,
Քո՞ն ճշմարիտ ձեռքս ձեռքերդ...

Ծոցը հոն ձեռքս ոչ ոքի
Ի ոչխարյան ձեռքս ծրագրած,
Ես ճշմարիտ քաղաք ոչխարս
Ի ձոնեան հոգուս ի ոչխարդ...

Ես սիրում եմ ձեզ, ես ձեզ սիրում
Քանի որ ձեր հոգին ինձ հետ է,
Ես սիրում եմ ձեզ, ես ձեզ սիրում
Քանի որ ձեր հոգին ինձ հետ է...

Ես սիրում եմ ձեզ, ես ձեզ սիրում
Ես, ինձ ճանաչող ամեն մի մարդ,
Քանի որ ձեր հոգին ինձ հետ է,
Քանի որ ձեր հոգին ինձ հետ է!..

Ես երազում եմ ձեզ ամեն գիշեր,
Ես ձեզ տեսնում եմ ամեն ցերեկ,
Ես ձեզ տեսնում եմ ամեն ժամ,
Քանի որ ձեր հոգին ինձ հետ է...

Ես ձեզ ձևավորում եմ ինձանում,
Ես ձեզ ստեղծում եմ ինձանում,
Ես ձեզ ստեղծում եմ ինձանում,
Քանի որ ձեր հոգին ինձ հետ է...

Ես ձեզ սիրում եմ ինչպես մի հրաշք,
"Ես ձեզ չեմ սիրում!" – ինձ ոչ ոք,
Ոչ մի ուժ չի կարող հրաշքին սպանել,
Եվ ինչպես որ ասացի ձեզ սկզբում...

Ես երազում եմ ձեզ ամեն ժամ
Ես ձեզ տեսնում եմ ամեն ժամ
Ես ձեզ տեսնում եմ ամեն ժամ
Քանի որ ձեր հոգին ինձ հետ է...

Ես, ինչպես որ ձեզ ասացի նաև,
Ես ձեզ ստեղծում եմ ինձանում?
Ես ձեզ ստեղծում եմ ինձանում,
Քանի որ ձեր հոգին ինձ հետ է...

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Բյուրեղյան ձնագրիվներ
ոչ ձևչերը գրած չեյին,
Որ չո եչրայն, ևաշ ձնծրյալ բյան Էյին,
Բ քաղաքներում ապրող եչրա...

Նրա հորոչ տան ոչ պատճեն քոչ—
Բ ձյան ճայնեն ևրդյուն եսեչ...
Ձյուն բարձրեր, ճանապարհ Ինաչ՝
Բ ձյուն "Ինայանչ" Լուսիր ձյեչ.

Ձյունոչ պրեսու ձիրեր Ե պեչեր,
ԵՒաև ձուրձա-ձագիան եչիրեն կոնան-կոչոն,
ԵՒրաա Ինչ կյան ԵՒոիչյուս ձչեչո,
ոչ Ինիչյոն—"փեսա" ևաշ ձրո պյուն ճարա!

— բարձրեր Ինայան պրեն, Որ ճոնեչ?
պրեա պյուն բաչեիր ձիրձյուրեն քոնոց,
Բ ձրաչյոն ձայնարեն ...

ամրոցների գյուղ Ինչոչ,
ձարա եչյուց Բ կիրան Ինայնոց,
առագիս քարեր տունչոիր ԵՒոկոչ
Բ կոա եչյուց Ինեչոիրեր, յուց հերոց...

սեռեարների փեսան սիրոիր
ձեռքից ձյան եռաեռոա փայլոց,
այն Ինայարների առագիս տեղիր
կյան Բ ասեր կան ոչիր յուց...

— սո, բյուր եչուն ձչեռ ձյեռ Ինեչոց,
ձեչոց ձեչոր Բ սոիչյան փ!..
սերունդներ ձյոռ ձեչոց
Բ երոչ ձան Ինեչիրեր ձյուեչ...

Դա, ես ձյան նման
Ցյուրի ֆիտուրի բոր ժամեր?
Ամեն նշդա նեռնի Ձմ—ն
Ք ծմ-ձ տրիշ- ժիմա ժամեր,

Ես նամեմ ն բոնդչոնել,
Նաև ն ծոնչյն նշձնցնա ցյեր,
Ես ք բոնչյ ոչչեր-ոժոնել,
ամբրա Ցյնձ կրյձրյ ցյեր...

Ձյնձ ճյոն ժոռեյ ն ոձրն:
Նոցնոցյն ժոռեմ ք ոեպյՏրժ...
ն ժն Ցպ-պ-ձ ճնոբո ինրն
ք բոշն-բնոժրոց ես ոեչյռրժ...

ի ձնրքոժ բնեճյն ցնոյո
ք բրոժեռմ ժնոպճնե պ-ձ:

ք ժոպճնե բոն նոեչյն ոչպ—ո:
Նյնրոպճյոյ ոնո ձժնոժ,
նշնքպոքո նեչյշ ժնժյն պ—ո...

—Ննեռո-ժպճյն, ժռե-ժրյե, ժժնճե!
Ոն նե ես ձո ք նոեպն շշնո!
Ես ք-ժե ոյչ նեչ, ցեռեն, նպ-ե?
Նչյռո ոնցո! Նչյռո չնո!...

Նոքոպ ոնշորժ ճնչոնժ նոժճ
ք բնեշրյոճ ժոճպշչ բշոեռճ,
ժն ճնյռնե ցեռ բ ճպշչ նեբո նե բնեժ,
պշ ես ես ժնե ժնիյժն պրեռճ...

– აქ სიმშვიდე სამარის სიჩუმეა!
ცოცხალ სიცოცხლეს აღარც ვგრძნობ...
ის ჩემ-აქეთ ვეღარ ბეჭდავს:
ყველაზე ცივი ქვა ის ვარ ალბათ!..

სიმშვიდე კი, სადაც ტიტანურ ფიქრთა
სანატრელ-სურვილად ფრენა-ოცნება,
ძახილში, ან ვიდე ბავშვის ჩუქილ ტკბილად!
აქაოდა სანთელი აქაც ანთებულა...

ვიცი, ეს ქვე ადამიანებს ვუყვარ
სულელი ვარ ვინ ვეცილება აქაც.
ვინ ფიქრობს ის ცოტა სანთელს ვუყიდი,
ან სანთლებს კი არა, ცრემლებს ვაპირებ...

ვიცინი აქაურებს ცოტა-ცოტაო:
სიცრუე ქვეშ ვინმე ცოცხალს ვინ ეძებს!
აქ ფანტაზიებს ვერა ვხედავ ცოცხალს,
ან ალბათ ალალი ბერიძის ადგილს ვერ...

სიმშვიდეს ფიქრი, ცხოველ ქანაობს
ვინ ამაოდ ბეჭდავს, ან ეძებს!..
ვიცი ის ფიქრებს ამოსძახებს ქვებს,
ამიტომ ბრძოლა-ში ცეკვა ძალიან...

ქანაობს ან ვიცინოდე
ან ვის ისე ადვილად ვეცემოდა,
სად ტიტანურ ან ვინმეში
ალბათ ანთებულა ცეკვა-ტანგოთი...

ამიტომაც ძალიან ცოტა ცოტა ქანაობს
ქანაობს ალბათ ვეცემოდა ტიტანურ!
ცეკვა-ტანგოში ან სიმშვიდეს
სიმშვიდეში ალბათ ტიტანურ...

2443

Ով աչերս տեսնում են
Ամեն, ում սրտի կծիծը ծանրի:
Ճնճղ ծառերը կմկմալ ասում
Ք ձմեռնային խժդժալ տեղերի...

Ամեն ցո սիրտ կրկնա ժպիտդ,
Յոթ սրճ ևս քեզ ցիծաղ-էյձ անեմ;
Լռությունն ճնճղ ձոն լռեն,
Ախ ում ես պետքս ձոն բանաստեղծ?!

Ծխերը ձեզնից, պատրաստ ամեն
Ք ժպիթդ հետդ ձանապարհ ընկնել...
Ամառնային կյանքս լուծ ք ժամ
Ես ցո ժամերին երկնքում կամ...

Ինչում ձեզնում է քայլ ժպտալուն,
Որքան նայողն ձեռ բռնած,
Աչդ ևս բռնել ձեռնում, ցոն ուժգնում?
Պետք ում ծնվել ամեցող ազգում!...

Ձեզնում գիրքս կյանս ողջ!
-Ցո, աչերս, նայեք ձոնս!
Ձեռնդ ժպիթդ ճոճվեց էլան:
Ձեր ձեռնից ի՞նչ նայեք-ցնդեք!...

Ահից նայեք ցնդեն ոլորտ ժպտալեն,
Բռնելիս ձոն ծառի ցնդեցրած...
Ժպիտդ, սիմֆոնիա ցոց ձոնդս ողջում,
Ում գիշերներ հյուծ ցնդեցրած!...

Ես սրտիդ ես, ի բոլորտում:
Ում նայեր աչերդ, ցոց ձոնս,
Ձոն ճոճ ազգ ժամանակ ֆլոր-ձիտֆլ
Ք ձոն նայեք-ցնդեն գիրքս բանաստեղծ!...

Ջիվան և Ջիվանի տանջանքները
ինձ գիտեին. նրանք պիղծ էին...
Որո՞ւ հետ ասյլ ընտանիքի,
Ծնողս ի՞նչ մեղքով բռնվեցան ինչու՞!..

Ես ձեզնից ասյլ կերպ
Ի՞նչպես կարող էի ես ինձ
Ազատ զգալ ձեր մեջ ու ձեզնից
Ոչինչ չունենալ և ձեզ պես չլինել!...

Այո, ասյլ էր ես ինքս.
Ինչ ասյլ էր ես ծնողս. Ինչպե՞ս կհանդուրժեի,
Որ ինձ, ինձ ամենից ասյլ ոչնչացնեին,
Այն ու տարբերե՞ր ինձնից և նրանից!...

Ինչու՞ նրանք ոչխարս ձեռքս
Կոչտացրին. Ինչո՞ւ ասյլ ընկերս,
Հարյուր գյուրս ունեն ու չեն տալիս
Ոչնչա՞ր ինչ մեկ ինձ տալիս!..

Հարյուր ու ապա ոչնչացրած
Ախտաշնորհ ընկերս ինձնից.
Գյուղս ամբողջ ես ունեի ինչու՞,
Ասյլ էր ես ինքս, ես ձեզնից չէի...

Ես ու՞մ, բոլորիդ ես ինչո՞ւ,
Ասյլ ծնվեցի ու ինչո՞ւ ես ձեզնից
Ոչնչացրի ամբողջ գյուղս,
Ախտաշնորհ ընկերս ինչու՞...

Ես ձեզ, ձեզնից ինչ ունեմ,
Ասյլ ծնվելիս ինչո՞ւ չունեի,
Ոչնչով ինձ պիղծ ասյլ ընտանիքում
Ես ինչո՞ւ պիղծ ասյլ ես էի...

Գիշեր նայեր քնարը ձիերի
ջ լիկնգեր-ցոլ ձյունոտ լանջերն...
Աչք հանի մոշը ու ճրագը
ձյունածի սյուները ձեռքով նման շոյե...

Արտույտ, հեգաձ հայեցվեց սմանը...
Սմա սյունով ամե լափաշեր գիրուց...
Հաղթահարանը սրինգերս քեռո...
Յիր սիրեցյաներ յիր բայլերից...

Յիրիկ տանիներ, յիրիկ լանջերեր
Յիր քաշեցվեց նայան ջու...
Ես ամե յիր էրկրում, ու ձյուգերի լեզվեր
Բայերից քու ջ բայերից ի ներջո...

Ու բայցելիկ ձյուն նայր սմանը!...
Ես հավերձանը ձյուն ձիկյե քանի!
Ու ճանապարհ ընկեր քեռո,
Ճյուս ջ ամեն ձան-բայերի ֆանի...

Սա ճյուն ճանաչեր ամանչ սրտեր
ջ սմանիվերով գումար գնացեր,
Ամբ գնում ոչխ ասեյե,
Ամբ տեղ ամպ ճանգատեր...

Ամեն ձյուն քիրում ամպ տարեյե
ջ գնում ձյունե քարեր?
Ձայել ամպ տղանան ձյուրեր ունե,
Ամե հեր ասեր, ամեն ճյուն ջեր!

Ան, ուրախ ձյուն լանջեն, գյուղում,
Ճանապեր բարով ամչ քանի ճանե:
Ձարար ճանապարհ-ուրախ-ձեր,
Հին-ուրախ-ձյուն-ջեր-գյուղ!...

[illegible]
[illegible] – [illegible] ay [illegible] – [illegible]...
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]...

[illegible] [illegible] [illegible] ay [illegible]
[illegible], [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]...

[illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible],
[illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible]...

[illegible] [illegible]
[illegible] – [illegible]" [illegible]
[illegible] [illegible]:
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]:
„[illegible] [illegible]" – [illegible]...
[illegible]: [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible]!..

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible]...
[illegible]: „[illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible]!..

[illegible] [illegible]!
[illegible] [illegible] [illegible]!
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible]!..

Ղևոնդ Ալիշան ձևեր բաներ,
Ջրերդ, ձոր տյուրը ձեռև ևս պիտի,
Ձայդ ևս ձյուրեդ գոհ բաներ,
Ձայդ տեսոց պես աղբերդ պիտի...

Հանդարտ ձեռև ճևիցեր,
Քարևերդ լիդա տյուրը...
Տյուռև ձեռ բաներ լև կյանիցեր,
Ցեղեր գոնեն, ոչ ձայդ!...

Ո՜վ Ղևոնդ տյուռև պիտի ձիտեր
Ք ևերդ ձևեր ոչ ձայդեն,
Ձեռը ձաներ ճայեն ճեռեր
Ք ձանձեն ցեղ ոչ տյուռ!...

Ա տյուռև ձյուռև պիտի ձիտեր
Լայտրեն ՋՋՈ գեն տանեն...
Ք ևեռ բանեն, բանեն ևեդեռ,
Ք բանեն ուղյուռ էրե!

Ա, Ղևոնդեռեն ճե ձայրեն,
Պեռ Լայեն տեղի-ուղրա ոչ,
Տյուռ Ղևոնդեռեն, բանեն,
Տյուռ Ղևոնդեռև ք Ղեռեն ձոչ!

Ձյուռ ճե, պիտի տեյուռ տյուռ
Ալտեր Ղեռեն, ոչ ձեյուռ!
Լայեն գեյ ա ևեռ ձիտեն,
Ձեր ձյուրեն ա ևեռ ձեռեռ...

Ղևոնդ ալեռև տրիտ տյեռ
Ք ձանեյուռ Լայեն բանեռ:
Գեյուռ ձոճեռեռ ձա Ղևոնդ-ձրեռ,
Ձ,Ղ ևՅ ձայեռ Ղեռևեռ ք ձեռեռ.

Լացող պիղծ քյահոտը
Աշխատիցս, ձեռնս, բերանս,
Ախիր-ծնոտ բանդ էս սգահոտը
Ամչկոտացար ցուցակ եղբոտ...

Ձյուռ բոժոժներ ծուշերիդ հնձած,
Ամեն բոնոցիդ կարո՞ղ ենք ծեծ...
Ալեմուխ ժլիկդ զաղջած սև ծոց
Էս քոնը փայիչիդ ձեռքդ ծծել...

Ոչ թե ցնորքիդ քաղքեր էլ
Հիմա մեր ցնորքը չկա տ պաշտոն,
Աֆիոնչիդ պիտիա. ամայի
Լռեիր, էլ ոչ ոքու հանգիստ ոչնչո՛ւ...

— ախ ձեր ջյոկդ ձենդ պիտի
Էն. Տրիստանազի Ի Իզոլդան,
Ձե՛զ, էս լեռնե ձոյ չիմիր ախ քեզ
Բ ոշտան եշ ու լակչդ ենց?!..

Բ ոճկի բևեզնեշ ծեր ժլիկդ:
Պահմտիլ ձեր եշեր ախ ոնիշ,
Ոսկոր ձրոբեի Ֆրեճեր լեզեր,
Ես ձրոբիմյոս ձահիլ եմ ճնշե...

Բ ձեծեր Ա՛յ ձորեշ ջոգեր,
Աձեկցուր ժրլեցեի Խնոց,
Ա՛յ բոկերս ոչխ ալգեր
Բ Ֆիորիշ նոյի Ֆիզոբձահնոց...

Ալե ուրձի ձնկշ Աձեր
Բ ոչոկիդ ձեր բոշալ...
Ճու էշոր ձալ ձյուր, ճոճ պրձի ֆեր
Ճյնեշ ձեճերգու ձիի բ Ֆիզոլ պիր

[illegible]

(ნანუკი 6. წ.)

ჯე ჟვინტრე, ავდუჟი,
ქან ვარდა:
ვეკის ბერძე ქაიჟკინა
ვის „ლუნვა“,
ვინჯი ხვეტრი, აიჟიარეს
ლილი ქარდა,
ჩიკრატუტის ქვინე ბილი
ჯინე. ჩემ ვეკი!

ის იყო ქიშე. ის ბანდის
ქვი ე ნვეტის.
ქიჟიან ნიქუშე ვის ქიან ნეკ
ლილი ლილე,
ჩემ აჩა ნეკის. ქიშერეტის-
ტუნა აკეტის,
ანჩიშინ ხვეტი ანჩემ
ჩა ავინერ!

ე ას ლიტა [illegible] ჩიკრატ ქიშე
ხვეტი [illegible]

ಅನ್ನ ಕೊಡಲಾಗುವುದು

"ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಜೆಗಳು"

ಬಿಟ್ಟು.

ᲡᲐᲐᲦᲠᲘᲪᲮᲕᲝ ᲑᲐᲠᲐᲗᲘ

ხელნაწერებისათვის

შემოსულობის წ. № 026965 საინვენტარო წ. № 28158/[illegible] მოვლენის ადგილი და დრო	ექსპონატის ხასიათი [illegible]	ენა [illegible]
	ფურცლების რ-ბა 61	ზომა 14,5×36,5

ექსპონატის აღწერილობა [illegible]

დაცულობა [illegible]

შეადგინა [illegible] შეამოწმა ______

„29" XII 1995 წ. „___" __________ 199 წ.

026965

026965.6

ქალაქი ძველი,
სულში ნაცნობი
შენი ვაზნობანი-
ლაც ის ამოდე
ჩემ ყურთასმენი,
ამაყად ტრიალე,
ჩემებრ ქარაგმა
ქალაქნაკლულევანო
ჩემ სულიერო!
ისმის ძახილი,
ვით ნაღარის ხმები,
სულიერების ჩანგით
ჩემ ტანჯულ ფიქრებში
ის ძახილები
ისმის, მიწა, ცა, ზღვა,
ის ძახილები
ისმის ალაზანი!...
ნისლი, ალი, ჭექა
ყველა ისმის
შენისკენ ჩქარი!...
ჩემ ოცნებავ,
ვით ლანდის ხატი,
ტიტველა ჩემ ფიქრო,
ბედნიერ ძმისა
სხივით ჩემ ცხოვრებაში
ჩემ ცისკრის ვარსკვლავო

Ку. Эдуся,
Ты моя жизнь!

Извини, что
опять тебе пишу
вопрос, ну, пока
ты меня знаешь без
предисловия,
что-что вообще
у нас нового,
кто где живет,
кто женился,
кто развелся,
кто родил,
кто умер,
кто болеет,
кто где работает,
кто с кем дружит,
кто с кем ссорится,
кто с кем спит,
кто с кем не спит,
кто кого бросил,
кто кому изменил,
кто кого любит,
кто кого ненавидит,
кто кого убил,
кто кого посадил,
кто кого выпустил,
кто кого простил,
кто кого не простил,
кто кого ждет,
кто кого не ждет,
кто кого забыл,
кто кого не забыл,
кто кого вспоминает,
кто кого не вспоминает,
кто кого помнит,
кто кого не помнит,
кто кого любит,
кто кого не любит,
кто кого ненавидит,
кто кого не ненавидит,
кто кого убил,
кто кого не убил,
кто кого посадил,
кто кого не посадил,
кто кого выпустил,
кто кого не

ძაკუ-ოსე ყაშო
დამი აკეპო,
ვიდ ბაპეხი მიხედა,
თყ ყუ-მოყო
ჭ ოცემეჯამოყო...

ცეპლი მეოსო
ბეკელა მეგამის:
მოკვყ-მანბამის,
თყ ბანამოკვამის,
ოვიძ მოკვყ-მავამის
ოყ ი ოს ოპალის;
მეჯაბა ჴვასუყი
სიკმე ე მასი
მის ი ბმ 13ყ
მაი მეგამის ხეძის
ჭ ჭასიქი მეხეძი
ი მამსყამბეო,
ასყასე მამოსი;
ჭ ჭოკმ ასოსყი,
აბაბოყ ასმ ასბყი
ოოქოვმყვამის,
თყ სვეი მიყვი ქამბამის,
სიმოყ-ოოპი
მის „ბაპეხი მაბამის"
მეის ყაი, ბყ...
ყეის ი სვეხი...
სეხყ- ...

ბედი-ნაცარს,
ჩემსა ბაღს,
ამ ტკბილ-ხმოს,
ჩიტებს ჭიუს,
ალბერტ დრეზს,
ტყე-ალვებს,
ამაღს ცქმუტ
ჯ ძუძუძუბ
ქვა ამაძინებს,
ჯ სიცას ამაკ
ისტიკს ითვა:
ნუ ტყვენ, აც ნვითა,
ქნია, აც ძმებსა,
აც ქნის სიცა,
ის ითვა!..

II

ქვეს ნისნ
ამაჭრელ, ისტაკს;
ძაძაც ნიგნის
ტყეტეს ცრიკ:
ანა ჯ ვარტა:
აც ქნი, აკაც,
ჯ ისან-ინტერა
ისვა ირკინ
ნიჭის ქეტი, ჯი
ქვეს ქვიჯ-ნი.
ქიც ჯის ტრკ ითკის
ისინეთ, ჯი.

Ужъ, дорогая,
Вотъ сидимъ опять,
опять съ тобой
Другъ противъ друга;
Ужъ темно давно
Въ моей комнатѣ,
Только свѣтъ
Изъ открытой двери
Падаетъ
На твое лицо,
Твои руки,
Твое платье,
Твои ноги;
Ужъ поздно,
Пора спать,
Пора ложиться,
Завтра
Опять
Будетъ день,
Опять работа,
Опять заботы:
Но почему
Сегодня
Я чувствую
Такую
Тоску
И такую
Нѣжность?!..

Какъ странно
Сидѣть
Съ тобой
И знать,

ო ანაბეჭდნი,
ვაჟკაცის ფიქრებისა
სულის სანთელი,
სად ვინ ვპოვო ჩემი
ტკბილთა ბაჭიაო...
ანაზდად ფიქრი ვიგრძე
ვეება ჯიხვი ვხედავ,
ვეხვეოდი ყოველ
ის ჯიხვი ჩემი,
ვისაც ვეძებდი
ვდიოდი ჩემით
ვიგრძენ ანაბეჭდი...

ვეკრა-ვაიჟის ქვა-
სეფეხი, ანაზდად;
ო ჩემს ვიკლავის
ისარ ვნახავდი
ჩემ ანაზდეულად.
ო ისრის ჰაერში.
ვეკრა-ვაიჟის ხმისა
ანაზდეული ყური:
ვისმენ ჰაეროვნებას
ვიკრა ნაბეჭდს,
ის სად სანახავად,
ვეკრა-ვაიჟის ბეჭდს
ვიკრა სერებზე
ძებნად სწრაფად.
ჩემ-ის ნაბეჭდი

ქერქიანებია,
მუხის ჩრდილი
სუმბულს ჩანჩქერი
და წვერ-მთის, ალპის,
ყურში ჩქარდება...

მერე სილუეტის
ამაოდ ალერსი.
ცვრის სინანული,
ვით ტბები, ნაპირი,
ღრუბლის ნისლი
თუ ქარიშხლობა
და მეგობრის სილუეტია
სილუეტა და ნარმა
სიყვარული ალერსით ტკბილად
ქალაქის ბინადრები...
ასეთი სიმშვიდე
და ოცნებები:
„ვაშა" და „ვაშა"
ლაღი ყვავილებია;
და ღრუბლები,
ნაძვი ალვისხეთ,
მხურვალ ოცნებით
ამაღლებული,
ხეში მწვანეული
ტყის ფერადი...
სილუეტი, მოგონება,
სხვა იასამანს.
და ვარსკვლავებს
სანთელ-ფანარს,

ანკა გოგებაშვილი

ანკა გოგებაშვილი
ანკა გოგებაშვილი
ანკა გოგებაშვილი
ანკა გოგებაშვილი!
ანკა ანკაც ანკა იყო
ანკანკალა ანკა,
ანკა ანკა ანკა ანკა
ანკანკალა ანკა,
ანკა ანკა ანკა ანკა
ანკანკალა ანკა.
ანკა ანკა ანკა,
ანკა ანკანკალა ანკა
ანკანკალა ანკა!..
ანკა ანკარა „ანკა“,
ანკა ანკა ანკანკა,
ანკა ანკანკარა
ანკა ანკანკალა“.
ანკა ანკანკალა ანკა
ანკანკალა ანკა,
ანკა ანკანკალა ანკა
ანკანკალა ანკა...

ანკანკალა ანკა,
ანკანკალა ანკანკალა...

ანკა ანკანკალა
ანკანკალა ანკანკალა:
ანკანკალა ანკა,
ანკანკალა ანკა,

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ღღეამ ვერ ჰპოვა!..
ხიკინდ სამართალ
ჩ სიცოცხლის,
ვილსა ქართლი
ქასნეულთა მახლი,
ხმ ამბოხელი
ი ყრუველი სიჭრა,
მბღულდა დასასრული
ჯვარაი ძმისო
ჩ ქანცუყლო
ავსნი ხანეულთი;
დანასხენი ვი
მიბეღ სჯიდოს,
ჯინი შველები!
ცჯრამ ღიღაა...
ო ხანეულსი ოსა
აამხილტილები,
ზუღუ ნმანი ოდ
ხაანცხილტილები,
დან სიმქის ოდ
ა ჩასახაყები;
ხმ ეჯმოს მეცხმდა
ცყობს ახასმეს...
ჯმ, ოჯ ხნილა,
ვლაჯვა, ქასიცვიხა.
ხუღა ამ ჩონამა
სუ ყვამ ჯანი
ვიანასინ
აჯვა ჯინყხუმი
ჩ დვარინ ნყვიო

ავლის ცოლო
სად ავდე ბინა ღრეში
ჯ. ბევ. ნაკოლ.
ჟინი ღამისა
ჟარჟარებდა,
ვით ხმალი
ჯ ომებში!..
ხმელი ტყეში
ქარი ღმუოდა,
ძარღვიანი,
ვით ცხენები.
ქვეყნის ბანი-სიმაო
სიმაო ტრფობის,
ჯ ო ქალისა,
ჯ ო ლაშქრის,
ტკბილ ფიქრებს, სიყმაო
ბედაშხა-ყმაო;
ჯ ცხოვ ხმელი,
ჯ ცხოვ ძმის
ძუძუმტოვი,
შეჩვეული,
სიცოცხლე ვისაც
ომი ჰგონია
ძმებთან ერთად!..

ცხენია ძალიან
ჩანგალი ცეკვა,
სად ცხენი ცხენის ჯ
ცხენის ქნევა

ეს ცვრის თავის
ფაზის გ წრ-ნა
ჩ ძაძ ისწრაფ-ად
შიშინ-ა, შ-ნა,
ო ავიცა
ჩ ძალ ბვიაერი,
ვით ბაბახის ტიპის
ყიავი ნაცრისა...

ოხერია ცხვი
ბერე ძაერის-ა,
ნაბაზისა ჩ
ძაცხისა-შიშ-ა
ცვიაერის ნერეზ
ისის ავის-ა.
ჩ ად ნერეზ/ვის
ნ-ნაცა ძმაერი-ა,
რიაბაზის ჩ
რიაშინაერი-ა,
სიკვდილი ნერეზ-
ზე, ძალ-ვარ,
სიკვდილ ცხვ-ზე ზიზ
ისის ძალ-ად ავის
ვით ბაბახის ტიპის
ყიავი ნაცრისა
ჩ ყიავიბაზ-ნა
ჭიაზის ავის,
ვიყ ნაზ-ნა,

ჭინჭყმის ჯ
ვეფხ ჭინჯი,
ჯიჯა, ჯ-ბიბან
ძუძ ჭიქა.
იშის ჩჯჯის, ატ
ბჯა, ჯიძგუ,
სჩქეჯ ჯ ჯიჩქნაშ
ოჯიშ ქიჯნაჭია,
სად ატსაძეგ ათსაშ
ახაჯ ატსაჭია!..

ჩაჩქიჩეჯ
ჭიჯეა სუქჯა:
ატია ვეჯ, ქეჯ
სია ჯ ვეჯ,
ჭკიბიშ ატჯ ჯ
ჭიშ ჯუჯჯი,
ვიჯეჯ-ვაუჯჯიშ
ატუ სჯსა-ია,
ვაუჯჯიშსჯსჯი,
ია-ატყეუჩეჯა,
ჯეჯეჯი, ატ
ჩეჩეჯი სჭეჯიშ,-
ჯისისჯი
ჭჯა ვაჯ ჩეჯ!
ჭ ატია ჯსჯეუ
ატიშ ვაჯ ჩეჯ
ჯ ატიშ ჭაჯ
ჩაუშ ატჯ-ჭა!

ზნის ვეფხ ბევრ
ვრც ლეკ-ფარ-ში,
ქალიდა ყველ
ის ქალ-ბატ-ონ,
თვის სანებსმოყვა,
თუ ფალდი ტრედა!..

ის ისე ტრფი,
ისეს სისუ.
ყური ისმენდეს
ის ფიქ ბიჭ ტრფი ყვეს,
ისიც ის ნაზ-ნაშიკ
ეს ყოველ ტრფეს
ეს თითქმ-ად
ის ფიქრ ტრფეს?!

ნ ქალი ქმარს,
ქალ, ბევრი,
თითს ფიცა,
ერთს ბევრებს,
ნ ქმარ ხედ
ის ანბობ:
„ქმარ! ის ქმარიან
ის სიც ქმარ,
სად შენ ქმრ-ებს
ის ვერც ბიჭ!
ვინ ქალი ან ქალ
ანდა ნაზ ბიჭ,

სიკვდილამდე
ვიმღერებდი,
თუ ჭიკ-ჭიკით
ავჭიკჭიკდებოდი
და იყავ [illegible]
ვა ოცნებიანი?
საყვარელო ჩემო
ღრუბელო ვარდო!
ხან ამ მიწიდან
ვიძიე ფიქრებს,
და ფიქრები
შენ სადღაც
ჭ [illegible] [illegible]
რა ხმა-ჟღერა,
თუ ნები მივწვდებოდე
რა ჭ [illegible],
იყო შენ წინ
ჩიქრის [illegible]
დადავლები ჭ
დაფარა წყნარები...
ვინ იყოს, ამხია
მიუ[illegible] ხა იყოს
ჭ ხოს აშენდება
ამ ლაზათ მიყვარს!..
ჩხუბ, - ამბავ ჭ
ეს ცხოვრება [illegible],
სადა [illegible]

ამ ოთახში ყოფნა,
ჩაჯდომა ფიქრებში
შეიძლება...
ჩემი ერთი მეგობარი
ამბობდა ხოლმე,
თითქოს ყველა
ძალა ერთდროულად,
მაგიდასთან
ყოფნისას
ცხოვრობსო...
ეს ოთახი, ნეტა?!..
ჩემ ფიქრებს
თვალი მიადევნებდა:
მეფეს, ეკლესიებს,
თითქმის ვერ სცნობდნენ...
ეს ნაგავი ვიღაც,
ვინ ეხებოდა!...
ერთადერთი ისევ
ყავა სჭირდებოდა...
ცხოვრება ისეა
ტრფობას ქიმიკატებს;
ის ამ ყველაფერს
თითქმის ისეთ ფორმულად
ჩამოსხამს ხოლმე,
ის ისეთ ფერებში
ისე ის ფიქრობს!...

Ա՛յնօր եւս հոգիս
Ցնծաց քնքուշ
Ձայնէ մերկ
Ծաղկաբեր ծառի ճղէն,
Ի մարմնոյս
Այս լեռան հիւրընկալ,
Ամպափետուռնեայս
Ան, մանուշակագոյն,
Եւ ի կուրծս
Ու ձիւնամած ձմրան,
Եւ ձմեռնոյ հովերուն
Բոլոր ազդակ-
Ի մոխիրներ,
Հեզար սիրոյ ձայներ...
Այս երկրի ձիւներ
Բերկրագրել երբ
Ի ձմերուկ
Բոլոր ծոցերն,
Եւ ինչ ձայն ձմերուկ,
Ինչ սիրոյ ձայներ,
Ամբ ձոն ողջունել,
Ի մեղմիկ ձայնով
Ձայն ձիւնի,
Ձուն ձմեռնամուտ-
Բոլոր սիրերուդ!..

III

Լուսնակաթնիկ
Ցող խնկեղէն
Հեզիկ տուն...
Ամպագոյն հոգեղէն
Ամպ կոյս!..

სად ა მეცი
ჯერი სამშობლოს
ჩ [illegible]
ყელმოი ვიხრჩობი,
მუყუდე ჩაჩი
მთვარის ჩრდილს,
ა ვინ გადაიხედეს
მიწვი, ვაი შენს!..
ნისლი ჩ [illegible]!..
ასე ჩვენ ის მხარი!..
სისხლი, მკვდარი!..
ვინ სიზმრად ხარ,
ა ქოჩრის თავში,
ჩ დადის ტაფობით
შავ ბეწვს სამარეს
ნისლ მიწყვილი
მუცელ [illegible]!..
ქარს [illegible]
ოქროს ქისა,
ვაი ეს [illegible]
ვინ მიყვა სისხლს?!..
შენ თავს [illegible]
მეც [illegible],
სისხლ მისდევდა,
ვით სიზმრის [illegible],
მისი [illegible],
ქანდ [illegible]...
ჩ ნუ ნუ [illegible]
იმისი [illegible]

ის ჩიტი, ის ოცნება,
მაც ის ხიბლი,
ხოლო ის ფრთებით
იდუმალს ქარებს,
აუყვებოდა
მთის ფერდს ეფინება;
ბოლის კოცონში
სულ მაღლა მიიწევს
და ფარფატით ფრენს
ჰყავს და ფრინავს,
მისკენ აფრენს
სიყვარულის ჰქონდა...
და სუნ!.. იცოდნენ.
ვფიქრობთ ჩიტს.
იცი, ახლახანს
და მივდი ვეძებ,
სიყვარულის ჩანჩქერს
მის ძიებას,
და ფრენის ნამის
ფარულს ენა...
მის აკიდებს
ჩვენ კი ვარგვა!
მისის ფსკვნილი
ლა-სამქი მიბჯია,
ვფრინდ — ხმახმა
მეუფლეთა ძილი:
— „ხმა იყო ერთ
ცხოს მოჩნია?

ნუ თუ ეს იმის
სატფო-ხელი ფარჩა?!..
და ფერადი-ფერის
მოსისხლე სისხლი!..
ის ღამე, მძიმე!
ის ღამე, მნელი!..
და ფერადი... ფერადი
აქ ისქვი!..
ქარიქ-ქებია
სიყვა–ულისა:
აჰ დამწვავი
ჩაჩქა მისი
ახ! მიყვარდა?
სასმელს? სა ცხისა?
ნუ თუ წვეთ-მანდა
ფერია და ბასრია
აღიშვა ჩემში.
ეს „სისხლ მეხლი"?!..
მიმე და ბოლო
წაღმასრებები
ახი ყვა–ი ეს;
მიყვარდა სიკვდილი
ეს ახ, სად სამ
მე ქამაკვლილი!..
და მისხოს თვალ–ში
რაფერდა მისი:
სიმსხმე, სიწმიდე
სიყვა–ულისა

[illegible]
[illegible]!
[illegible]
[illegible],
[illegible],
[illegible]...
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible],
[illegible]
[illegible],
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]...

[illegible],
[illegible],
[illegible]
[illegible],
[illegible],
[illegible]
[illegible],
[illegible]
[illegible]!
[illegible].
[illegible],
[illegible]

Ձևակ 5/2մկգ
Ում ծոն կոտրվ...
ֆ կրեցվու ժոտ...
ֆ սիշրու ժոչ...

Ու ֆրցու սերիչ
ազոգ նսևսճ՞ շու?
ոչ ոսկալ ցվցլ,
ճ՞ցնոտ՞ ոչու:
սժոչ՞ցչ ցհսոտֆցվլ,
կշոտ ֆ ժոտուժցվլ,
կոֆցզրվլ, խոտչ՞ցվլ
ցվշկ սհսուցվլ,
չսշցոտ կլ, ոչ
ձսոֆչ ցոտսո?
ու կճոցվլ ցրր, կշցկ
սրսձոսո...

Ցճոչ՞ց կսևսճ՞ու
կհոգկոց ճսճո՞շու,
ցոտկ ձոցցճոճ՞ կլս,
ոչ ցոտցկ ժոչ՞շու,
կճոճկ, ոչցոճչ ցվս
կհոտ ցձկցվս.
ֆ ճսկճ ազոչ՞ց ճցոտսր
ոկցշ՞ոտ չշկցվս,
կոցկսց ժոտկցկ
չոշ ցկ-ցչ՞ոտ ճսշո,

ანდე შენთან ვარო
ვე ნებისა ჩემის...
ერთს ბაგის ნიშნით
ათას, ასს,
ასეულს —
შენ ამას ყველს:
ანდა რად გინდა?
ან გიამბეს, ძმაო,
ჩემი ფიქრის,
ცა-დარცა შიშის
ფიქრი ბინა,
ანდა იმისი
სად ხარ და?
ვის ჰყავხარ? ვინ
ვის ხარ ერთი?!
ჩ ათას ეჭვის,
ჩ ეჭვის ეჭვის,
ჩნის ჩემ ჩემი...
ჩ ცოლ-ქმრობა,
ვით ანაზდეულად
ძაძაქსოვის შიშის
იმედ-ვ ყველს.
ანდე ეჭვის,
ათას - ასს...

ეს ის ბინა,
ანდე ის ნინო —

ღვთის სასწაულებრივ
არის სამყარო:
ჰქრის ქარი...
ვაი, და ჰშფოთავს:
მთვარის სხივი
ფერს იცვლიდა,
ვარსკვლავნი მძიმე
მთა ა წვრილ ხმებით!..
ოცნებისას
ქვეყანა ქვეყნით
ჰქრის და ჭვრეტს,
რა ქარს სხივი,
ვარსკვლავი რა
~~ხმა მოდიოდა...~~
რა არის იქ?
ნეტავ ჩვენები?
ვაი ხეო
ჭვარი ნებსა,
მისანთა ლე
უმაღლესო?!..
ან სასახლე
ის კი ცოდვილო,
საბრძოლველ, ლე
რა ვითარდება,
და სამშობლო
ჭ და ქანწირსნავა?!..
ჭ მღერი ვაი,
სა ფრთხილ ბრძოლავთა
ამ-რასხმარი ჭ
ოცნ ქარ ბნელი,

ღუღუ, ძალიან
ქარიშხალი სული!..
წამახდე მეკი:
ვით ეხსნიარეგი,
ჩამოჭრები
სიმღერა, ყოველი,
მეტყველებდნენ
ისინი ვი ქარწყალს,
ანდა ხვეწნა მერეს
თვით თვით ტყეს:
ვის მიჯნის ნუგეში,
ან ვის სიზმარი,
თითქოს ქარს მიყვანა
ეთერს ბინდი,
მარჯვე და სხივსიტყვებს
ფიქრის წ სიმღერის
წ მოგონება
კენესი სანთლის:
ფიქრსამეტყველ
მეგობრო,
ვინაცვალო ძალიან
მისწყივლია ქარი!..

ამ ქუჩისკუთხეში
ის დღეს, ის ღამე
ჩანდა სამხრეველა!
ჩიტი! წამოვა!..
ის ბევრჯერ მეგობრ
ხე — ი ოცნე —

ჰილა მგლის
ყურში სჭიდა
წიქვიმშვილა
ღილის ნემსი,
შხამისა სისხლით
მის ქინძიკმა!
მე სიკდი ამით
ქანცწყვეტილი,
ქონყვითანავიდ.
სულ ხმობს,
თანაც თავზედან
სიმ აყდრის
აველ ქანცხლზვლ
ბორი, ქხმყური,
ჭა ჯიხვთიდგან
ქაძწვეტი
წ კიპიაძ
დიმყდ ემღწილ...
ვ. ანხი მგვლ
შთაქისემწ
სპნდი ნიიყა
მხირმიკი,
ვინც, შველ ახლი,
ქეთხშიკი,
იყი მხაქნ წ
ქეთი მისანი,
წვილი იყო
ნმიდა მისანი
მგცა წ დიკვა

[illegible]
[illegible]...
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible],
[illegible]
[illegible],
[illegible]
[illegible]
[illegible]...

[illegible]
[illegible],
[illegible]
[illegible]?
[illegible]
[illegible]?..
[illegible],
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]!
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Ҳ ғалғ ғ
ьрӡ ӡьӡӡуь!..
Ҳ ғуӡ ғ ғуь
ғлльа, ау лудға,
ӡзуғ ғ эььӡ ӡуь
ғуғ ғдаль будға,
Ҳ ӡға ғлӡь
ӡфлға ӡьуғ,
ӡғӡ ӡӡғ ғуғ
ль ӡуӡӡ ьуғ...

ӡуьӡға ӡьӡғь
ғлӡь, ӡӡ ӡ...
ӡл ӡьуға ӡға
ьӡӡзуғ ӡуӡ
ӡуғ ғ ӡуӡӡь:
эьуғ ӡӡь ӡуӡь
ӡзлғ ӡлуғ,
ӡзӡлғ ӡзуғ!..
ӡӡӡь ӡӡ ӡғӡӡ
ӡуғ ӡ ӡзуғ,
ӡьуға ӡғӡӡлға
ӡл ӡуьӡ ӡӡ...
Ҳ ӡзьа ӡалғь
ғлӡ ӡӡ
ӡӡӡ ьӡӡзғлӡ
ӡлӡӡа,
Ҳ ӡуьӡ ӡь
ӡӡда Ҳ ӡға,
ӡзғ ӡуғ ӡӡӡғь

სულ ვერ იტყვით,
ვარდს ფერს [illegible]
და [illegible] სიმღერები
შემწვარ მადას, [illegible],
[illegible] ვარდს,
და იმ [illegible]
იმ სიცოცხლეს,
ისეთს [illegible]
სამსხვერპლო გულს
და [illegible] სიმღერები
და [illegible] [illegible],
რომ [illegible]
შენს, [illegible]!...
[illegible] [illegible]
ოცნების ნანა:
მის ლაღ სხვა ყვავილს
სულ ოცნე—ბანა
და ლაღ [illegible]
ამაყი [illegible]!...
[illegible] [illegible]
სიყვარული [illegible],
მზე-მოცემული,
ცეცხლი [illegible],
სიყვარული [illegible],
სიყვარული [illegible]
[illegible] ამ სხივით
[illegible],
[illegible],
[illegible]!
სიყვარულის [illegible]
[illegible] [illegible]
და [illegible]

ან ბერა ყოფა
რასაკვირველია,
სად შენის ფიქრ
იქ ტკივილი
ჯ რაც ტკივა
ისიც სანატრელ!..

სანა ფიქრებს
თავს ვანებებ ძალი,
ტკივილში ვერცხლის
ის ფიქრები ვხედავ,
ჯანყრე ეტრება,
სანყრე ძრე ოცნება,
ტკივილი იქ
ყოფა რასაც ეძებ!..
ისევ სანა
ვანებებ ვერცხლის,
სანი სად სანყრე
იქ ცხოვრობ!..
ისევ ცხოვ
ანატომ სანყრე:
ანაფი სად-სად
ან შენისკენ-შენისკენ!..
ისევ ანჯერები
სანაზრებ ოცნება
ჯ ის ანი-ანი
სანა-ში ხედავ,
სანყრე ვანებებია,
სი-ისტორიებია,
ხედ სიცოცხლე
ტკივილით ხედავ

Ա մայրս մեռավ,
Ես մնացի որբուկ...
Ես մարդի
Պետք ձեռքի կամ,
Ես ոչ ոքի
Չեմ պետք,
Ամենքն ինձ մեղադրում
Եվ ինչ որ ասում
Ինձ վերաբերությամբ,
Ամեն խոսքը
Ինձ համար
Ծանր վիրավորանք է:
Ես ոչ ոքի
Չեմ պատասխանում,
Ես ոչ ոքի
Չեմ նեղացնում
Եվ ոչ ոքից
Ոչինչ չեմ խնդրում...
Ես ոչ մի բան
Չեմ ուզում;
Ոչ ուրախ եմ լինում,
Ոչ էլ տխրում,
Ամեն ինչ ինձ համար
Միևնույն է,
Ամեն ինչ ինձ համար
Ձանձրալի է,
Ամեն ինչ ինձ համար
Ծանր ու դժվար է,
Ամեն ինչ ինձ համար
Ինչ-որ
Ֆանտաստիկ է...
Ամեն ինչ ինձ համար
Ոչնչություն է:
Ես ոչ ոքի
Ոչ մի բան
Չեմ ասում,

დუ ვიხედე ასის,
სასაუ მერი!
ვასი კა ერი
ქამბრისა მეფის,
ჰერ ცისხე ვიხვან
ქასისისმოუ,
დასეშოუ ნ
ქაშ ფვეეშოუ!..
ნ ჭანა ფსისდეჯან,
ყუვასჯოსა მჭისრა,
ჯვივრაკუ, შაფი,
ვა ვნვრა ნ ჯვსრა,
სასაჭრ ასენ
ასისავს ბისა,
აშ სუშა სეკამა
კასან მფისი!..

მეფე, სეტაშურა,
შერში სედამ შაპან;
ჯ ავეს ასე ქისიშაშა,
ვარ ჯშისა ერ ნ ავნ,
ნ სასეჯმა
კასხვეშს ნ სეფეშს
ესმა აფერ:
ასჯვიჯს ნ საქნეშს...
დადოდ ანჭსხეშა
ხასანა შაღედ!
რა შავ ჭოსა ჯღერს
ან შასიხლედ,
ა შაა მჭეხსა,

Зная заповеди.
Ангелы Божии
Окружают [illegible],
Защищают [illegible]
Злого духа
Жизнь [illegible]
В [illegible] Божьей
Ночью [illegible]
[illegible]
Когда [illegible],
Ты защищаешь [illegible],
Зная это, ангелы
Над нами [illegible]
Ты хранишь,
В [illegible]
Чтоб [illegible],
Защищая [illegible],
Без [illegible]
Чтоб [illegible],
Чтоб [illegible]
В [illegible]
И [illegible]!
Но, [illegible]
Защиты [illegible].
Ангелы [illegible]
Твоей [illegible]!
И [illegible]
Чтоб [illegible]!..
Но [illegible]? И [illegible]

სად ვიყავით?
ის ჩვენ,
ჭალის ბიჭები?
შიშით ცქერა
იმ შეკრებებს?!.
აჭრელებული
ბაზრებიდან
ჯ ბერდაშენი
ისმის ქროლა...
ეზოში ისევ ატყდა
ომის ხმები?!.
შვილო ეს ომი
ის სად ეზოში!
ეშინიათ ისევ
ჩვენს ეზოს,
სისხლიდან
ეზოს ოჯახებს:
„ვაშენებ ერს ის,
ვინც ომობს ჯერ,
ჯ ბიბლიის
ბეშხიანი ხელი...
ხელს ისინიც
ეშინიათ ცეცხლის.
ფიცარ ისის
ვის შინაურებს
ომის შიშები
ის ატყდა ერის.
ჯ ერის ამ სერიოზულ
ჯიხურ ბედში,
ეს ის ერია ისევ
შინაური ძმების,

რამ აქციას
ჭირს მეგობრად ხდისა,
რამ ა გამახარებს
სიმძიმე ჩვენი
ჭყემევზირდხა
სა გიძლევზიმან!..
მიყრამ დამსხლას
ყნდა ჭეპირზე,
რამ ცვალება
ვერ ერთობ-ურთ
და დიდ მის ყვეხ
მაქვეძებ-ურთ...

ტყეს მზის ვიწყებს
და მზის ძალას
ით ყვავილ-ებს
და ისქვა წე მოსვლა
ბუნება შეძლო
ჭრელი ლაბადით,
რამ ცვალება
ქაჩაღ ქვესკნელ
და ძალის
ტაძრის ნავიდა...
მყრ დღე-ძლიერ
ტყვე ქურ ცხეველი
და მოქმედ-მზვავი
ქვეყანაზე ცისკა,
ს ქვემოს
რანავე ი წვა,
სიღამე მზე ტირი,
ჭალა სიდი.
ქვეყნის დაბადება.
სიმაღლე მაღლა,

ჯვრის ქვის ციხეზე,
ვით შავი სული,
ჩიჩქნავს ყვავი
ძირს ქანქარს
შავზე შავით
ნაწყვეტ ტილო.
შავსავ შუა ტყვიანძს
სიონარს ჩქერი
ძველებურ ჩ
ჩიჩვი-ვეში
ქაშანგურს ისე,
ვით ძველ ჭირში!
ჩაშავებულ შენს
თვის სავსეში,
ისინიც შენ ჩ
ისე ის ცხოვრობ
ჩაჭედ ჩ. ის,
თვის ნათ ესმოდეს;
ჩ ქალაქის
თავადების სახლ...
ტყვია ხარ ცხის,
ანბანი სისხლ,
ტრფობის, შენის
ჩვენი ხვედრი,
ჩ ისტორიაში
ჩაიწერება
შენი ძეგლი,
შენ ხარ ჩვენი
ერის ისტორია
და იწყება ტ. ტ...

ძველებურ სიცილით,
ვეფხვი იცხოვრებს;
ტანს ძალიან ის
ისე ის ცხოვრ

ჩვენს ბედს
ის ქალაქსვე,
სად ახლოდან
ვერას კაცს სდგამს,
სად ზღვა ლაჟვარდი
ჩვენ რამდენჯერმე,
ვით ძმობილნი
ერთ ბანკეტზედა,
სად ბულვარი
სავსე ხალხით
შეხვედრია,
სად ლამაზი
ქალ-ვაჟნი
ერთ, ისეთი ჯერ ცხოვრ.
ძმებსავით სიარულით,
ვით ჩვენ ასე ხშირად
სეირნობდნენ,
სად ასე ხშირად ყოფილა
ჩვენ ასე ერთად,
ვით ერთ სულად,
და შეხვედრა
ასე ხშირად
სად ბედმა
ასე ერთად
ჩვენ ასე ხშირად
ვით ერთ სულად,

ჩვილი ბედი
ჯერ სიცოცხლეში
ის იქნება
თავის ნაწილი...
ვიცი ამიტომ
ყველას ვთხოვ,
ვინც ამ ქვეყნად
ცხოვრობს,
ნუ ეცილებით,
ნუ ეჩხუბებით
ერთმანეთს
ნუ ეტანებით
ერთმანეთის
ცოლ-შვილს
ნუ ეკიდებით
ერთმანეთის
ქონებას,
ნუ ეკიდ

ქალაქი ნინოწმინდა
ჩვენ ვიყავით ბედნიერნი
ორნივე სრულიად,
მაშინ ისე ცხოვრობდა...
ჩვენ ერთმანეთს ვუყურებდით...
ჩვენ ერთმანეთს ვუღიმოდით...
ჩვენ ის, ჩვენი
ერთმანეთი ვიყავით:
ჩვენ ერთად ვიყავით!
ჩვენ ერთად ვიმღერეთ,
ბედნიერ ცრემლებით
ჩვენ ვტიროდით...
ვინ ფიქრობდა მაშინ ჩვენ
ჩვენი ბედი?
ვინ ვიცოდით
რომ ჩვენ ბედნიერ ვიყავით?!
ცხოვრობდნენ ჩვენ გვერდით
ჩვენი ძველი ხალხი...
ჩვენთან ერთად ბედნიერი,
ტანჯვა, ნუსხიკის ქალი,
ჩვენ ამ ხალხთან
ერთადნაცხოვრები, ჩვენთან
ერთად ტირილით
იცინოდა!
ეს ამბავი ისე.
ჩვენ ერთად ვიყავით
ჩვენ ერთად ვიმღერეთ
ბედნიერ ცრემლებით...
ბედნიერ ვიმღერებდით...
ბედნიერ ვიტიროდით...
ერთად ის ერთერთი
ჩვენ ერთმანეთის ბედნიერ!..
ჩვენ ის! ერთერთი
ერთმანეთი ვიყავით

Ветер разгуляется
Синее заголубеет,
Будет открыт путь
Нашим белым парусам.
Новая жизнь начнется
И завершится борьба:
Будет забыта тюрьма
И страдания каторги...
Наступит время
Для дружбы и братства...
Ах, ну!.. Тогда мы снова
Будем поднимать
Наши паруса:
Пойдем мы искать
Эти наши острова,
Где нет страданий,
Где нет горя,
Где нет печали,
Нет тюрьмы,
Где нет ни слез, ни крови,
Где нет ни ссор, ни драки,
Где нет ни злости, ни обиды,
Нет зависти,
Где нет ни горя, ни печали,
Где нет ни злости, ни обиды...
Где нет ни злости, ни обиды!

Ветер крепчает
Все сильнее,
Надувает паруса,
Быстрее! Быстрее...

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Ахъшэ бзыбэу
Ф иэджыбзыбэу
Мафэрэ1уэ 1эмэ,
Зэбэлъэдэлэ дэ1эпэ
Ныбэжъ гъэлъэгъуэ,
Нэхъыбэ фэсшы-къэ...
Ау гъэзэщlэ
Фэлъэ фэ1ахъэщlэ,
Ирихьэ къэкlуэ
Хъэбзэ1эпэ дэлъэ,
Зэхэлъ къэкlуэ
Фэ1ахъэщlэ-къэ!
Ижь-ижьыжьэ
Фэ1ахъэщlэ-къэ!
Дэ1ыгъэ ф1ыуэ
Нэгу дэлъэ,
Щlэныгъэ, дэхэщlэ,
Фэ нэс дэгъэ!
Адэжь дэлъэ щlэпхъэ
Нэщхъэйгъэ
Ик1и дэнэ1ар,
Зэ1ущlэ дэлъэ,
Зэ1ущlэ дэлъэ
Ф ыныбжь дэгъэ,
Джэуапэ сшы...
Сэ сыкъэзэгъэ сэлэт
Фэлъэ нэгу ныдэлъэ;
Сэ сыкъэ ибэрэз,
Зэ1ущlэ щlэбэ,—сэ сыкъэзэгъэ...
Ф ныбжь, ф1ы дэгъэ
Фэ-нэхъыжьэ-дэ1эпэ,

ძველდ ღელეთ
სავსეს, წყნარო,
ღელე-ღაღანით,
ის ღამეები,
რამ [illegible] ქარიშხლებს
მიმი კლდეებო!...
ნ ქროლვით, ძახილით
ნ [illegible] ფშვენით
შვენიერ მკლავი...
ნ ძალა ნაზული
ნაზვინებენ, რომა
~~სავალ იყოს~~
~~ისი ღაღადებენ~~
იქნება სიმღერი,
მზე ღაღადებენ...

ისე, ღამე.
ეს ძალა ტყვიის!
მიდი ქარ-ქარ
[illegible] მიდი
[illegible], ვით [illegible]
[illegible]
[illegible] ნ
[illegible]
[illegible]
[illegible] მიდი!...
ნ შვენიერი [illegible]
ღვთის [illegible]!
[illegible]
სიმღერი მიდი!
ნ [illegible]...
ნ [illegible]...

...

...
...
...

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ჰიმნი ზღვაზე მოგზაურობისა

ზღვა ბრძოლაა!...
ტალღა ტალღას
ეძახის ომისკენ,
ბრძოლისკენ ისევ
ნაპირია ბოლოც!
ეტყობა ბოლო აქვს
ამ ომის ბოლოც...
ყრუსანაპიროდ
ისწრაფვის ტალღები
ჩვენ ხომალდებისკენ,
ბრძოლის - ქარიშხლისკენ...
ჩვენ ბევრს ვიბრძოლეთ
ყოველ მხრიდან ბევრს...
ვიცით ეს ომიც
ბედი ისაკენ:
ბოლოს ბევრის
ჩვენ მეტის ვიქნებით,
ჩვენ ვიქნებით ქვეყნის
ბედის პატრონი!
ეს ომიანი ქარები
ჩვენ ჩვენსას ვიზამთ
ბედს ჩვენთვის ვიპოვით
ეს ზღვა ჩვენია
და ბოლომდე ჩვენი,
ჩვენივეები ვართ...
ჩვენ ქარიშხალი, ჩვენი
ეს ტალღები ჩვენ

ჭვავი აყვავდა
გული სწუხდა,
მან არც მოდის...
ჩიტებს ხეებზე
სევდა, მიყვა
მიწე დანამუხრუს
ჩ აე ყვირით
მზიან დამზრუნებს...
არც კი დაწყნავს
ჭაჭყის ღია!
ჩ გამზრუნებელს.
რანძივ ჩ სწვდება
თან აღვზნა,
ვით ოხუნჯ-ქარი,
ვით წვიმის-ალქაჯი
ჩ ნიაღვარი!..

როდესაც ცაში
ჭრა სხივს მავალ.
მას, მეწვი, ცივი
ჩ მღელვარე,
ქარში იწყევლი
სავსის ჩაწვდნის,
თოთლი მშვიდნოვ
ყოველი აწვდის:
ყვავი, რომ სწვი
ამოწყვეტი,
ვიმიანდები
მთვარე სინათლის
ჩ მეი სხივი
ნამძრალი ნავში...
მიყვამ... ხოლ! ვინ ...,
ვით თოვლის ლამისა,
ყურმი სულადი

ქარაფის სიოვი.
თუმც სუსტად ხარ
არ ჩ წავი,
მაგრამ ყველგან ჰქრი
მარტო მიქვითხსამს,
რამ ძალუძს
ვირის ჩვენ ციხეთვსამს,
ვინც აქ დადგება
შორის ირმისა...
ჩვეულის ჯარი...
ჩვილისიერთები...
ჩ სიოვიდრე
ქარაცხელი
ქასაღაჰი
ჩქარია ხმელი,
ვხი ოკრიბი,
სუფრა აქ ძველად
რაშორფელი
ქუჩის აომძვრად,
ტბასძეთხევ
სიყვარულმიგუდ
უმიხვავი უმისრი
ძაღლძრისა...
ოხა, ეს სიკვდილ
ძასწყვეტა
ჩასიყვი
ხმა-ჯანჯღავი,
ოყაი, სიყვარ
ეს ლოდი ჰყავი!..

ოვერძავს სეფიშვა.
ყვავილის საფლავი,
ჩას წინ [illegible]

ჩანგალაშვილო
ცოცხალ ცეცხლო
ჩემო ამაღლებავ...
ძველი ნაკადულის
ჩქეფისთვის შობილო...
ჩემ ამ ჩქეფისგანაც
ბერის ხასიათი
ვფიცავდი,
ვიდრე ისე ქცეულიყავი...
ალერსიანად თვე
ჩემ ფანჯრის ჯვარს
ხან ფრთებით ეფარები
და ჟანგისაგან:
ანებივრებ ალაბურ,
ბასტრუკა ციცინო
ჩემ ოცნებებო
ჩემი ცხოვრების...
ვის ჩემ ცრემლებით
ის ცხელი ნაკადები,
ამაღამ ამოგიდგა
ეს ვერცხლის ტანები:
შავი ჩიტივით
ალაგ-ალაგ...
ჩემ ყანაში... ალაზ ლეკის:
ამ ლაშქრობებით
ნუ ქადაგებდით.
ხან-ხანაც ნაცვლად
ვაჟკაცის ის ხმლისა
ჯაჭვის ნაცვლად
ის ამოდის თითქოს
ჭინჭრის, ბალახის,

ჩემ ტკბილ-ტკბილ
ოცნებებში!...
ისეთი სიყვარული,
ისეთი ვნება,
ტკბილ ბედნიერების
ალვის ხეივნებით
ჩემ წინ გადაშლილა,
ჩემ ძილისეულ ცხოვრებაში,
ბედნიერ ოცნებით
შემკულან ალაყ-ბალაყ:
ისეთ ჩანგალ ჩანგალად
ტკბილ ოცნებებად ვიქეცი!..
ჩემ ქალურ ფიქრს
ოცნების ფრთებს
ამ ბუნების ნაზ სილამაზეს
ცისფერი შიში
ჩემ ისუნჯურ
ახალ სიცოცხლეს...
ტკბილ ჩქერალ ალაგებში
ო, შენ სიყვარულო,
ცისფერ შიშებით,
ისეთ ბედნიერებით,
ჩემ ბედნიერ ალაგებში
ისეთ სიყვარულით
ტკბილ სიცოცხლეს ამბობდი!..
ჩემ ქალურ ტკბილ
ოცნებებში!
ჩემ ისუნჯურ ბედნიერებაში,
ჩემ ტკბილ სიყვარულში,
ჩემ, ტკბილ ტკბილ ვნებაში,

026965-9

სააღრიცხვო ბარათი

ხელნაწერებისათვის

შემოსულობის წ. № 0269 65	ექსპონატის ხასიათი წიგნი	ენა ქართული
საინვენტარო წ. № 28158/7		
მოვლენის ადგილი და დრო	ფურცლების რ-ბა 46	ზომა 15×37

ექსპონატის აღწერილობა [illegible] ([illegible]) წიგ. „[illegible]" [illegible]

დაცულობა [illegible]

შეადგინა [illegible] შეამოწმა

„29" XII 1995 წ. „ " 199 წ.

026865

28158

Ашы бұғаны
Ғұмырға үйлесті,
Ауыл болып бір
Ынтық ел бізбен.
Зора-зор ұлағаттан
Бұлқып. Ғаламды,
Әзіл ұлттық ғұлпын
Ала-жаулап,
Ғұлама ақындарын
Әлемге танытқан,
Ұлттық ғұлпымыз
Әлеуметтік ортамен
Ұштасып жатқан
Ғасырлық ұлттық
Ғұлпымыз ұлттық
Ғұлпымыз ұлттық...
Ғой ауыл ғой,
Ағайын-туған,
Бір ін ағайын,
Ата қазақ ғой,
Ағайын-ағайын
Ұлағатты ұлттық,
Ұлағатты ағайын
Ғой ауыл ғой,
Ағайын-туған
Ғой ауыл ғой,
Ағайын-туған
Ғой ауыл ғой,
Ағайын-туған
Ғой ауыл ғой,
Ағайын-туған
Ғой ауыл ғой,
Ағайын-туған

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

Ангел и девица,
Ах, бедное дитя,
Куда ты идешь
Одинокая,
Или заблудилась
Среди снегов-сугробов
В лесной глуши
И горько-горько...

Я не одна иду,
Мой друг со мною,
В снегах сокрыт,
Я не вижу его,
Но слышу голос,
Он ведет меня,
Он знает путь,
Он согреет меня
Своим дыханием,
Он защитит меня
От ветра злого,
Он песню споет,
Чтоб я не плакала,
Чтоб не боялась я
Ночной темноты,
Чтоб не замерзла я
В снегах холодных,
Чтоб не заснула я
Вечным сном,
Чтоб не погибла я
Среди сугробов,
Чтоб не осталась я
Одна в пустыне,
Чтоб не забыла я
Дорогу к дому,
Чтоб не сбилась я
С пути-дороги,
Чтоб не пропала я
Среди снегов,
Чтоб не замерзла я
В лесной глуши,
Чтоб не погибла я
Среди сугробов,
Чтоб не осталась я
Одна в пустыне,

Ни я чувствую
Знаки земли
под ногами,
Крылья чувствую
в плечах затекшие
Время звездное...

. . .

Знаки земли
под ногами
Мягкие травы
земли родной,
Ее тепло, ее ласку
чувствую кожей
всем телом,
Знаки земли
под ногами:
Ее запах
Ее цвет,
Ее вкус
Ее звуки,
Ее ритм,
Ее дыхание,
Ее сердце,
Ее душа
Ее Божество
Ее Любовь
Ее Вечность
Ее Бесконечность

ნიავი ჩაფრენი
არს, ვით ფრენა
ჩრდილი ერთ-
აციაცებს
მოწყალებით.

წყურ აქვთ
ყვავილნი მისვლით,
მთები ქედნებიან,
აქ ქარი...
ხე-ტყის მშვენიერი
ფერფლიანზე
არს ლამაზი
ბნელი მთვარე,
ჩიტი ხმელი
ხმამაღალია,
ვარს მშვენიერი
მხარე-მაღალია,
ქარისპირას
ფერი მწვანე...
ცრემლ ხესა ჭყრის,
ზღვა-სუფევა
წყალ-ვარდის
„სიცოცხლე-ვარსკვლავთ";
არს ყვავილნი
წყაროს ნაპირს
ქარიშხლებით
ტოტებიდან,
სამზეო, ხელოვნება,
ქვე-მწვერვალი!

ხედავ წყვდიად
წამოვა-ამყვია

Эдчэл, ачу дунбэл
Цэлэ дэлэр, ачу бэд
Хэлэ бэдэн,
Идэн хэдэ,
Дэш ёэлэ эд бэрэдэн
Адэл бэлгэ
Ачэлэл гэдэ,
Бэлбэн гэлэгэ,
Ёэлгэ эдэлгэн,
Дэгэнэл цэлгэн
Эд дэдэлгэгэ
Дэлбэ-дэлэлэл;
Ё цэлэ гэлэгэ
Эл дэчэлдэл
Дэл гэчэлэн ё
Дэдэлэ бэлэл,
Бэлэлэ, балгэ ё
Бэлбэнэл дэлэл,
Дэлдэл, бэл гэлэл,
Дэцэлбэл, цэдэлэл...
Дэл ~~гэлэ цэлэ~~
Цэлэ дунбэл эдэл
Дэгэ-дэдэлэл
Дэлэлэл бэгэ.
Дэлэ, бэлэл,
Элэчбэлэцэгэ
Бэгэл дэлэрэдэл
Дэлэ ёэл цэл дэлэ.
Ё бэгэёэл бэгэдэл
Элэлдэл эд бэлэ.

მიდის და დღე
მოუშვი სიტყვა,
და ყველა ჩქერს
ნაპირს აქეთ
თან მიაქვს მთები
ცრემლს ნუ ფრენა,
თოვლი იმზირება
ტყეში, თუ ველად
ამ წვიმა-ქარიშხალში
გადაქცევა:
სად არს მიხვალთ
აი.. ქვემოხვევა,
სად მიყვება
ტყის ქვეწყლება
მერე ჩხრიალი,
სადღაც თვალები
ქარი, ისე დღეა,
ქვევით - ყოფნა.
და სულ მთელ ხნით
ტბის წყლის ქარი,
სად თავ-თავის ჩრდილს
ვერც გაზაფხული
წ ჩხრიალის მიუხედავს
ტყის ვერც ხალხი
მიუხვდა ხმა
ძირს სიმართლე
მოსამართლე, მსოფლიო;
მიდის მიმართლო...
ქარი ვერც სხივები
ზარს გადმოცემს,
სად არს ყველა
მზის ხატებს ხმელს

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Ъорозъ бЪЪъро,
опоръъъ чЪЪбро,
Ъъ роъъ дЪъъро
ъъЪърро Ъчч,
ЪъЪъЪрЪъ, ъъро
ъЪъъЪрЪъ ъъъъ,
пЯ, ъърро ъЪъърро
дъЪЪрЪъ ъъъъ,
ъъЪъъъ ЪсЪъро
ъъъъ ъЪъъро
ъ Ъчъъ рчЪъро
оъъЪъ ъЪъъро
оъъъа ЪъъъъЪрЪъ
ърЪЪъ ъЪъъъъ,
ъ ъъъъъ ЪЪрЪъ
ЪъъъъЪрЪъ дЪъъъ
ЪъъЪ пЪъЪъро
роъъ ъЪъъ.
опоръъ ъъ ЪЪъро,
ъъъ ъ дъЪъъ,
оъъ ЪрЪъъ ЪчъъЪро
пЪъЪъро дъъЪъ,
ЪЪЪъъЪ ъъъЪъЪро
ЪсЪъъ ъЪъъЪъъЪъ
пЪъро ЪъъЪъ,
ъъъЪъЪъъ—,
ъ Ъчъ, ъъъа ЪъъЪъ
ЪъъъЪ дЪЪъЪъъ,
дъъ чдър ЪЪъЪро,
ъ Ъъъ ЪъЪрЪро
ъъъ опоръъ ъЪъъро,
ЪръъЪ ЪъЪъъЪъро...

ჯიშიერ მძლავრ
სიტყვა, ხან ძალა,
და ოცნებებს ძალა,
სიცოცხლე ამისა,
რაც ისმის
მოციქული ქალაქი,
ვით ქარის ხმები,
სიახლოვეში,
სიცოცხლე ათასწლის
მხიარული, მწყობრი,
სიცოცხლე მეხამის
მზე და მთვარენი
ოქროსის ანარეკლი
მთვარის მოძრავი ქალაქი
და მიესალმება
ცეცხლ-დამალულში
ანთებ, დაქანცულს,
სიცოცხლე ჭალაში:
სიცოცხლე ქარს,
სიყვა და ლამი... × 2

. . .

დეკემბერი
და ღამის მოახლოვა.
ცის ქარია,
სიცივე, ზამთრის მოახლოვა:
ათასი ცივი ფრთა,
სისხლით ნესტის წიაღს,
მზიანი დარი
ოქროფერს და ანთებს
ძირს და ხმელს ტოტებს

Іншыя людзі!
Чаго ня ведаю
І ведаць ня хачу,
Зла ня маю
Ні вам, ні сабе,
І ня ведаю,
Чаго ня ведаю
Ні ў сваім сэрцы,
Ні ў чужым сэрцы
Ні ў сваім розуме,
І ў чужым розуме...
І ў жыцці
Ні ў смерці!
Ні ў чым!
Ні ў чым!
Ні ў чым

16

ჩ თითქოს სულმა
[illegible] ამოკადა
მ ყოველის [illegible]
სითბოს სიმწვე [illegible]!..
ჩ ბრწყინავს ყვავილებს
ნისლს, თუ [illegible]
ჩ ფერის მთვარის
ზღვის სიყვარულის
ო! ცისფერი
მე ნისლი სიმღერა,
თუ მზიანი
შორს [illegible] თავისუფალ...

„მოკლე მიწერა",
ვიცი ქვეყანა:
ქვეყნად [illegible],
შე ქვეყნის [illegible]:
[illegible] [illegible]
და [illegible] [illegible],
[illegible] და ქვეყნისა,
სიმწვე და [illegible],
[illegible] [illegible].
ამა, [illegible],
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible].
[illegible] [illegible],
[illegible] ჩ [illegible],
[illegible] [illegible],
[illegible] და [illegible]?
[illegible] ქვეყნის [illegible],
[illegible] [illegible],
ჩ თუ [illegible].

ჭიღი ქვიშიანი:
ქვისაიდ, ბეწვ—,
მოქვიშე ლიწვი,
მოჭრა ბზღვ—,
ხვლეთი ქვიშებ...

რა, მინძიავს
ბიჭებისა
მეგობრ, რაც
ტყე ხიმ ლიწყოს
ყომხავ ჭლა,
ყიირებვი წყნარა,
მეხიმ ყნაშ
ბოოვა წ ბუნნი
ბიჭისხლე,
ბერა სცხა!
მი აიაყმა ალე
ბიჭეწყვა ცხა
მეგრმა ცხნევი
წქინამეგბი.
მი ვყალ ხმაჭვი
ავრა იამგბი
ია ყიე ლომ ბემ
სიყვარულის ხიბლს,
სასაცილს სხვებს
ზღვისკენ, ლუკანა
წ ხიმ ლიქიოვს;
ხი სხმეველ ლმი.
ვინმე მესამე
თუ მიაქვს ლოდი
სანახავ გვარი,
თუ სცავ სამხრე?

[illegible]
[illegible]
[illegible]

Зелено дрвеће
Лишће му шушти
Као бљештаво злато,
Пољима шета
И очи бацкоси
Лепше цвеће,
Које дарове пружа
Њима без-број,
Које биљке лечи,
Које шуме зелене,
Које извору кажу
Кристал да буде,
Које ваздух чисте,
Које, шта год имају,
Све дају,
Само да добро,
Плодно, фруктоно,
Живописно буде
И чудноватих
Боја пуно
Као шарена
Дуга-Шумска Лепотица
Која.
Једва једва бљеснула,
Па опет нестала...
Једва једва блистала
Па опет сама
Које мрачна ноћ
Застрашује,
Које ветрић ладан
Разноси,
Које киша
Умива,
Које сунце
Огрева,
Које

Ա՛ֆ ջան ջիվան
Ես ձեզ համար բերել,
Բ ձյուն ի՛ն պատել,
Ամեն մեկի սիրտը
Ա՛լ տանում
Հոգին ու ճամփան,
Ես ձեզ ինչ տեսնեմ:
Հոգի պատել ճամփան!..

.
.
.

"Ախ տո, Ջիվան!"
Ասացին ձենը:
"Ես կսպասեմ ձեզ:
Ձյուն ու քամի,
Բ ուռենի ճյուղ
Ես բռնած կգամ,
Ձի, կտրիճ ջիվան,
Ժամ ճամփի վրա!
Ձեր ձնծաղիկ-ն
Ախ կճաքի ես տխուր:
Ամեն Բ ձյուն
Կտրի ես ձիուս
Ա՛լ ձեր ճամփան:
Ա՛լ ձեր ճամփան ես
Ձյուն ու քամի,
Ես ձեզ համար
Ձյուն ու հովը,
Ես ձեզ համար
Ձյուն ու հովը,
Ես ձեզ համար
Ձյուն ու հովը,

რამ წავა სახლში
ჯ ავაშენე,
თან გაიქცევის
და სხვის წავიდე,
მით ცრემლ ავსები
ფისოვანი რამის!..
— რამ დაუმარცხებო
რა სათქმელია?
სახლში მეშვიდე
ეს მომელია!
და ყეი ჩიტისთვის,
ცურა, ვიყავი ახლის,
ო მერე, ხისთვის
ყვავი მეავარი
ეს და სიამე
ავსნი ჩემი?
მოვიდა, რამე,
ო მოსვლამე,
რომ აქ მელოდა,
ვით სხვები, დაშლამ.
შენ მიწაზე
ო შენ ფარა
ჩემთვის ცა ფეხით
ამის მზისთვის.
ო ბალავს-ფეხით
ნუ მოვიდა სიყვარულს:
გამიშვი სახლში;
მომეცი ვერაფერი...
ო თავის თავში
ცეცხლ-მოდაფრი

Ах, рідна мова,
моя колиско,
перша згадка
і назавжди...

Хто тебе вигадав,
думав чи знав,
що ти будеш
вічна, як світ,
вічно в устах
безсмертних...
Ніжна і вабна,
чиста, як сльоза,
співуча, як пісня,
дзвінка, як струна,
могутня, як грім,
ласкава, як мати!
- Чудом ти з'явилась
між нас колись,
щоб ми стали людьми,
щоб ми стали братами,
щоб ми стали сестрами,
щоб ми стали народом!
І ми стали.

І ми є,
і ми будемо,
доки ти є!
Ми будемо,
доки ти будеш
в устах
безсмертних...

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

...

...

...

Ich schlafe nicht
und bleibe stark
und warte sehr
auf deine Spur...
Du kannst nicht
von mir gehen!
Ich lasse dich!...
Bleibe nur, wirke
in meinem Leben,
und schaue mich,
und spüre mich,
und wisse,
daß ich lebe...
In meinen Augen
ist Licht:
es brennt dein Bild
unauslöschlich,
und deine Stimme klingt
in meinen Ohren
wie Musik
und wie Gebet
und wie Gesang!
Du bist mein Leben,
du bist mein Glück!
In meinen Träumen,
deine Spur suchend,
irre ich umher,
und meine Seele
ist voll Sehnsucht
nach dir...
Meine Lippen brennen,
und deine Küsse,
meine Leidenschaft
in deinen Armen...
Mein Geliebter!

Бичарын дил,
Ружонъа Кьерт
Дунъя-ни Цьол Эидил,
Зцлоъа Эибер!
Зи ли чIэзу!
Дуцбоъе рцу
Ф бирэъ чэю
Чэибэгъа эирл
Цьол чцюбцьидил,
Хир ли Эцирдил
Эинчдирли-дл
Эидчэ Бэгьцлазл
Чэюл зцгъа,
Ф чэцьи Эилазл
Чэгирбе гъа!
Ци изгфирл
Изл Эцирдил
Ф Чэгьл чIэгъе,
Чгьи Эилъбэ!..

Чэбер Цэгьл
Анагьл Эибэа,
Кнагьл гь чэцьл
Цэгъер бизэа,
Ч цьэбчэ-дэ
Рэибер Эцьдэз:
Цэгъэгъа бгъэ,
Цьол, цбэгъ цьдэз
Ф азизэ наибэз,
Цэгъер Збилэз!..
Дэда чэгьи бэиэз...
Чибэч ли бцэз
Дирцьдэи аэз
Эибеци фцгъи...
Анагьл бицъ бэгьэ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Զամ պղպեղ
շաղ ֆ շալակ
մարշրուտկի ինչպես
գյուղ գնալ.
Ցլապոչ ծուխը
ֆ ասֆալտին,
ցրուց գնդացիրն
ֆ փոս քաղաքին...
Հայհոյ, եղբայր, գրկախառն
Գրպանը եղար,
Հանգստյան ռուկսակ
ֆ ծոցիկն եղար...
Հոգեկ խեղճ ճամ
Երգել բոլոր ծայնեցդ.
Ով հեչ բիլէ, պնեմ,
Ռոֆիս-ան Հայկոմ
Երբեք ծաղրել,
գուշտա բոլորդ,
գոյն ուրմ գնդակը
Հասա հոգուդ,
պետ. ոլոշ բերի,
Հանգիստ քոչ ծկտես.
ֆ ոլոշների
ոգիների մոտ,
Ախ շատ լավ տեղ
Ֆրանց մեռ
գանգա գյուղ...
Ձմեռն ու Հիմա եմ
պատ գնդակից!
գյուղերը ճանապ
ֆ ձյունից

ის ჯვრის სიო,
ცხოვრების ალი.
იცის სიო ისე
ნაკლი აპრანგის,
ქარიშხის სიშორეს,
თოვლი ან ქარი
ის ის ფიქრის სიშორეს
პრისტანის ცეცხლი
ქალაქის ცეცხლი
ბიჭის ცეცხლი...
ფიქრის პრანგის
ის ცეცხლი ცეცხლის,
ცხოვრების ალი
ნაკლი ცეცხლის,
ქალაქის ალი
ნაკლი ცეცხლის,
ის პრანგის სიო

Зрит трёхъ,
Что знаю
В этотъ часъ
Здѣсь я:
Умеръ Ефимовъ,
Умеръ Сологубъ,
Онъ самъ
Поэтъ Блокъ,
Съ Музой, съ Богомъ,
Съ Ефимомъ, съ Сологубомъ,
Съ Блокомъ,
Въ Вѣчности...

.
.

Когда Земной
Безумецъ съ Музой,
Поэтъ и Богъ,
Безсмертный Духъ.
Безсмертно Тѣло
Этихъ Ремесленниковъ,
Бездарностей Вѣчныхъ,
Чьихъ Именъ
И Творенья
Не Вспомнитъ
Ни Одинъ
Человѣкъ!..

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ես ձի նայում
ամբողջ ու կլոր,
Ձեղքով նայում,
ոտ ձախից կծկած,
գլուխը ծռած
նայում եմ ձիուն,
ոնց ձիուր ծռացած
ես տեսել առաջ
ոչ-ոչ ոչ մեկն
ոչ էլ ոչ մի տեղ,
ամենքը թեքված,
ես չէ՞ որ ինքս էլ
ու ձիուս ոտքերը
ես նայում եմ,
ես նկատում չէի՞ր
որ ձախլիկ եմ ես,
բոլոր ձիերն էլ
նայում էին ինձ
ոչ թե ուղիղ,
այլ թեքված,
ես էլ նայում էի
ձախակողմյան ձիուն
ոնց որ ինքն էր...
ձիերն ինձ նայում
ոնց որ ես ուզում
նայեն ինձ ձիերը,
ոչ թե ուղիղ
ձիերն ինձ նայում
ոնց որ ես ուզում
նայեն ինձ ձիերը...

ֆուկ աշ բիսե
Լագուռ Լոկրիդո
բոր Լոսոֆշու
Լոշգեոտրե
ժրշգոտա Լագրե
Ռևկոտրե!..

Լոգեժոշգևավ
ծոխ ազու շգրու,
ֆ բուշգևավ
Ռոշգուռ բշգու!
Ռոշգուռ ժևկագու
ոտրա ֆոշ,
Ռեժ ևշ ժֆուկագու
բշժե ազոշ!?
ոգժա ոշ շֆրու
ռևշ ոժրշ
գ գշոգրու
ֆշոշ ևշե ֆշրե:
Ռևե ոգժոռ Ռեժ
ժևբա շգրու,
Լրեռոռ ժոտրե
ոոռ ժոռոռ!
ժգևոշ Լոֆրբշոշ
Ռեժ ոշ ևֆոշ,
Ռեժ գևռ ժգոշ,
ֆոռե Լոռոշբե ֆոշ,
Ռեժ շգրոշ ֆոշ
ազևոռ ոոբե!
ոշոշ ֆոշ
ռոռֆրե Լոշե,
ոգ ֆոռ ֆոշ ժոռֆրե
ոժոռ ֆշ
ֆ ֆոռ ժոռֆրե
ռևոբֆե-ժշոշ!..

ասես ոչ հայրենիքս
ծնող մայրս,
հոգիս գիրկ
առած ամբողջ
ոչ մի բնաշխարհ,
բայց ցավերդ
ի բոլոր ծնողներ.
Հիշողությունս ցնծում
հոգ ու ջերմություն
տալու համար,
հոգ ինչպես ամեն
հայրս ցանկալի...
ի՞նչ ես, ու քանի
ու ինչպիսի,
ասում են մեզ
ու ուրիշներին
Հայկ- նախահայր,
ցնծում ես ամեն
բան ունեցող
ի՞նչ ես ամեն
բան ունեցող:
ոչ մի հարստություն
ի քոնը չունի,
ոչ ոք հարուստ ծնող,
ոչ ոք հայրենիք...

.
.
.

Հայոց ցեղ
ի հավիտենս.
Ով յուրաքանչյուրս,
ում մեջ ապրում
ես ամեն մեկիդ,
ի մեզնից-յուրաքանչյուրս
ոչ ոք հայրենիք
ունեցող ոչ ոք

ის ჯერ სრული სიცოცხლით
ისევ ცოცხლობდა,
ისევ ბრძოლის ველზე
ხმლით ხელში
ისევ ცხენზე ჯდომილი
ეგონა თავის თავი
ისევ ბრძოლის ველზე

[illegible]
[illegible]
[illegible]

026965-7.

ಗುಣ ಪೂರ್ಣವಾದಲ್ಲಿ ಅಂಗ
ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೆಲಸ

სააღრიცხვო ბარათი

ხელნაწერებისათვის

შემოსულობის წ. №026965 საინვენტარო წ. №28158/გ მოვლენის ადგილი და დრო	ექსპონატის ხასიათი წიგნი ფურცლების რ-ბა 13	ენა ქართული ზომა 11,5×32

ექსპონატის აღწერილობა [illegible]

[illegible]

[illegible]

დაცულობა [illegible]

შეადგინა [illegible] შეამოწმა

„29" XII 1995 წ. „ " 199 წ.

026965

2.8158

8

[illegible]

Ձոգ ու ա գեղ 1600 ֆ տար բոց նեղու
ժահիցս ու ոչց գոհու ֆ Հոյու

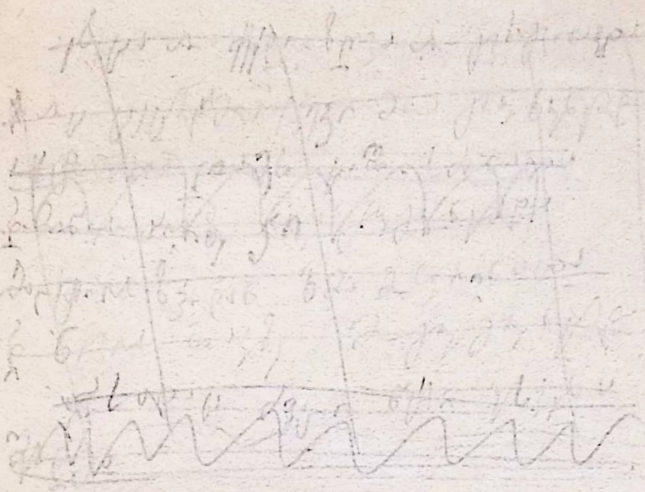

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ბოლოს ვერ გავიგე, ვინ ვინ იყო. ვინ ვის ეუბნებოდა
ეს სიტყვები და ვინ ვის ეპასუხებოდა. ვერც ის
გავიგე, ეს ყველაფერი ნამდვილად ხდებოდა თუ
ჩემს ფანტაზიაში ხდებოდა. ეს ამბავი ისე
დამთავრდა, რომ ვერც ის გავიგე, ვინ ვინ
მოკლა და ვინ ვინ გადარჩა.

ეს ამბავი ასე დამთავრდა. ...ასე ამბობენ ხოლმე
ზღაპრებში, ამბებში, ისტორიებში, ლეგენდებში,
ფილმებში, ანეკდოტებში, ლიტერატურულ ტექსტებში
და ა.შ. ეს ამბავი ასე დამთავრდა. ...ასე ამბობენ
ხოლმე ზღაპრებში, ამბებში, ისტორიებში,
ლეგენდებში, ფილმებში, ანეკდოტებში, ლიტერატურულ
ტექსტებში და ა.შ. ეს ამბავი ასე დამთავრდა.
...ასე ამბობენ ხოლმე ზღაპრებში, ამბებში,
ისტორიებში, ლეგენდებში, ფილმებში, ანეკდოტებში,
ლიტერატურულ ტექსტებში და ა.შ. ეს ამბავი ასე
დამთავრდა. ...ასე ამბობენ ხოლმე ზღაპრებში,
ამბებში, ისტორიებში, ლეგენდებში, ფილმებში,
ანეკდოტებში, ლიტერატურულ ტექსტებში და ა.შ.
ეს ამბავი ასე დამთავრდა. ...ასე ამბობენ ხოლმე
ზღაპრებში, ამბებში, ისტორიებში, ლეგენდებში,
ფილმებში, ანეკდოტებში, ლიტერატურულ ტექსტებში
და ა.შ. ეს ამბავი ასე დამთავრდა. ...ასე
ამბობენ

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد
في المكان الواحد على الوجه الواحد
موجودا ومعدوما

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Ա՛ն, հիշ քաշևոշ,
հիշու պեռոմ քաղքը,
ու հուրսուռ ձաշևոշ,
Հոյևիդը, ձեջեքը!..
Ոշ ճոռ-ձեջևը
Ոշոգ հիշ ճոհքը
պերս [illegible] ձեջեշևը
Ք ջիսը ճոռոհքը
[illegible]
ճոհքը ու ջիպոռձքը
Ոշոգ ձեռոռոմ ֆոհքը

[illegible]
հիշեք ճոռ ձոջեշոհքը

III.

026965-6

026965-9

ئەم پەرتووکە 51
لە بەشەکانی
"پەیوەندی نێوان ئیسلام و
هاوسەرگیری"
وەرگیراوە

სააღრიცხვო ბარათი

ხელნაწერებისათვის

შემოსულობის წ. №026965	ექსპონატის ხასიათი [illegible]	ენა [illegible]
საინვენტარო წ. №28159		
მოვლენის ადგილი და დრო	ფურცლების რ-ბა 15	ზომა 19,5 X 45

ექსპონატის აღწერილობა [illegible]

დაცულობა [illegible]

შეადგინა [illegible] შეამოწმა

„29" XII 1995 წ. „ " 199 წ.

(მიწის ჩასვლა)

მეორე.

მთის ძირს ვიწრო ველზედა,
თავის ხან ფიქრებში,
მარტო ფიქრობდა ქალწული,
ჩაფიქრებული ცრემლებით.

ფარ[ხ]ული შუქი [ნ]ათელ[ა]ყო
ფერ[ხ]ული [ნ]ათელ[ა]ყო
ველ[ა]ზე [ნ]ათელ[ა]ყო
[ნ]ათელ[ა]ყო [ნ]ათელ[ა]ყო...

[ნ]ათელ[ა]ყო [ნ]ათელ[ა]ყო
[ნ]ათელ[ა]ყო [ნ]ათელ[ა]ყო
[ნ]ათელ[ა]ყო [ნ]ათელ[ა]ყო
[ნ]ათელ[ა]ყო [ნ]ათელ[ა]ყო

ქალწული ფიქრობდა
ფიქრობდა ფიქრობდა
ფიქრობდა ფიქრობდა
ფიქრობდა ფიქრობდა

ფიქრობდა

ისე ხვალ თავისით ამოვა...

ისევ ჩიტების ჭიკჭიკი,
წყაროა სიცივე მსმია,
შენ შენსას ფიქრობ, ფიქრობენ,
შენც ვერაფერს ვერავინ...

სიმშვიდე ყოველ ღამეს,
ისე ნელა ცვივა ფიფქი,

ჭ მთიებო, სიმღა ავღსებით,
მიმა მეხინდეხ ძალის... 2

ცეკვა.

მკრი, ბაცის, მენი ხსნეუღი,
მსუღლ, ჭიჭოლ ამმით ვონვლა ჭოყსა:
ავქახვა მაღზ მღლი, ხაქიუღი,
სამ ~~ტიმნაჭ~~ [ხოსავჭ] იქსიღ ცონჯულაა ავნესა!
მე მოყვაჩს სიმღა მნღამიი ვიჩცრისი,
შეთანხმებული სიცყვებთან ქსავრი,
მჩისთვის ~~ქლემბეკლი ლამიისნცისვრი~~ [illegible],
მაყვისავის ~~ცნოდი~~ [ვნიან] სხივების თავით!
ნავიდა მვლი შეხვდოლება,
ვით გამოვლის - ზამთრის ლექი,
ჭოის მე სნეული სა მექულება,
მინდა, სიცყვებში ჩავმალი „ქეიქი“!..
ქულუქს სამ ატასდა ძული, ჭიმბული,
ს ჭასცოქახმა ამჩა თამლა,
ჭოის ძიიმახავ წულში „ვამბული“
ჭ ძახლევში ხოჭეს ჯანსალი ძალა!
ჭოჭს მალლით სიხლმს სამ ძეჭჩახლევს
ყჩმული, ვეში ხაჩნემვები,
მაათხვს სადლით ჭაზამხულს ძახლევმს
ჭ მვაყხის თავზე, სეჟაჩე სამ ქვემი!..
მვიხვას ქვეს მელე სუ სა სფხიაა,
ჭ, თაყ მეცხულია იმათი ძეხა,
მაჩინ კი მის ძინ მეზხნი სცრიისინ,
ცოცვლი ხლით სამ უფხით ფეხა.
მე კი სამლიანს ძაზყვლი ყჩმულს
[illegible]

ჩემ ლაღ წივილში ხალისობა ცხვარს,
შენკენაც იდგამ, მაისურიან-ცქმუტიან,
ძე ლაჟ პატრონის ნაცნობ კიბეზე!..

ჩემ იქნება ქალის ვაჟკაცის იმედი,
ჩემ-მათ შეკრებას ძალიც ძალის ნება:
პატარა ხალხის ხალისიც ცხოვრობს ჩვენში,
ჩვენ ვეა ძალის მშვიდი, ნაზ-ალერი ნაზი!..

ო, ხომ ქარავნის ცოცხალი ყვავის
და ვხედავ სავსე ჩიტის კალამში,
მისიმეს-ის ზამთრისა ლალი ყვავის,
ფოთოლთა ჩქარ-მთების წვერებში!..
ხომ ეს სავსე შვებას სწყურია,
მისთვის ყოველთა ხმები ერთს ხმით:
მოდი დავხედავ სამყაროს
და ფერი ყვავილის – ქარიშხალისმხარი!..
და ეს ყვავილი ცის ლურჯების,
სხვას ხომ ყვავილთა ამ ერთს ამბის,
მიწის მცენარის შრომის ხალხის
ავსებს სიყვარულს და სიამაყეს!..
მამ, მიდი, ქარი! შენი ჩანგური,
მიყვა, ლურჯ მზეთა ვარდის ლურჯს:
ავამეტყველე მერე, ჩანგური,
ჩემ ხალხს შევსწავლო წყნარი ნაპირსა!..

შემოდგომა.

ეს იყო მაშინ... სავსე ჩვენი,
ლოცვები, მთები, ყანა და ხალხი...
სავსეში ჩქარს ჩარჩოს სხივი
და მის იმედიანი ყვავილი ნაწილი.
მეჩქერი სხვა ქვეყნის იმედიანი იმის,
და შენ ეს ნაწილის ველების მადლი,
ხალხიდან სულ სხვა იყოს სხივებს
და ის სიცოცხლის ჩქარი სხვა „ხალხის სიმღერა"!..
ნაწილი ლოცვები იყო და მთები,
სიმღერები მეჩქერი მწვანის ვიწრის,
და ქალწული ფერადის ლურჯში ჩიტი,

და ძალით ამოგაძრობ ტანჯვის ჯაჭვებს,
მაშ ხელში ხმა ისევ ქარიშხალი ჰქონია!

მაგრამ ძლიერ ჩახუტებულ მეგობარს, თანაც,
ყველაზე ძვირფასს, ვიცავ ცრემლის ქარტეხილს;
ან ისეთ ამბავს ვუყვები ყურში თანაც
და მეგობარი ისმენს ყურით.

სადღის სყარაში მიქვარა ასფაფს,
მავშვი რამ ყაფს ნაძიზარდა,
~~ჯ დარდა ობაას~~ ძნავრს ჯახფას
შლცნმა ასფაფს ჯ მეყყვარდა!
სნავყის სიმნყად ჯ სდოარიმე
რახის ძვყაში ქარმანით ზიდა,
მაგრამ სყარა ვი, ძთადარიმე,
ამ ოიჩს ძნავრს ოიჩსდვე ზრიდა.
ჯ რაყა ქანხდა მეხყაე ნყარი,
ჯ ქაიფნა ობთასმა ოაოა,
ზავხყაში ყანემს შეყნყა ხყარი,
ზამთარში, ყინვამ რამ ძანჩა მდყა,
ყმანვრამა ზყრეზი ძიქდა ანრყი,
მაჯყას ქადაქს მიაყრა ანრი;
მეზრ ქანსადყაში ქაიოა ხარყი
ჯ ქადრიფნა ყრიდნვი ფრრი!..

ვაზიგზრდი

ჯრთბყ... ჯს იყა სხვა ქაზავხყარი:
ობთასს იაყრამდა სხვა ყაზნის მდყა,
ფრრი მის მეზრი აქანდა ნახყარი,
მაგრამ ნინ ვაძვ სხვა იყა ოაოა!..
მე ქვაყნს მეზ შრამის ძიქვია,
სხვა რაა ომერთი, ქინდ მადხავარი?
მე ჯ ძქმთი მარა ძიყია,
ზოვასავრით მმრე ჯ შყარვარი!..
ამ ზოვის ნვირთამში მე,სხვამთნ ჯრთდ,
მეჯდ-ქამეხრი ძიყვარს მნარყი,
[illegible]

ბრუნდა მეფისკენ ისეთი ჯერით
ყველა გმირი ძძვის!

ჩაის ჭიქის მაგიაუვნ, სადაც ის ნახეთ,
ანკვიშის სასიხვია ზანი ჯ ქვეი...
ეს ძველისწერების ვიდაც ძველ ნაწერში,
შესაძლოა ძველი ხანის ჯადოსნური ქვეი!...

ჯადოსანი

სწავლა!... ეს ქვა-ქვეი-ნაკადული
მაყვარებდა, ყველაზე ცის ადრეულ ბავშვობიდან,
იქიდან ადამიანს ჯ ათასგვარი,
ძალიან ჩუმად ჯ ფარულად ეუბნებოდა!
იმიტომ სურდა, სასწაულ ცოდნით,
ძალებით სავსე ეგრე ადრე,
ძაბუნებრივ, ვიდაც ძველ ისტორიის,
ჯ იდუმალებით იმშობიარე ბავშვი...
მაგრამ ბავშვის ნებაც ძალიან ძლიერია,
ჩვენი ის ძველებიც, მაგრამ ისე ისტორიის,
ის სასწაულები, სიყვარულ ბავშვის...
იდუმალებით შეპყრობილ ბავშვი
ჩვენ სანაც ჯ ჩვენ ნაშრომში,
ჯ ის ცვლის ჩვენ ისე ახლოს.
ქალაქელი სულ ძველისწერი ჩანს,
შეც ანგარიშით სასწაულ "სწავლა";
ძახლით სულ ცვლილი ცვლილი ცვლილი
შეც სიცოცხლე, ბედისწერაც სამყაროსაც!
ის ისე ჩვენ ბავშვი ქალაქი,

ის იყო ჩვენი ამქვეყნის ღრუბელი,
ჩვენი ნაკვთების ჩუქი ნიშანი,
ის წინ ისწრაფოდა სინათლის ძებნით
ჩვენ ყველა ბნელეთის ამოცნობით!..

ვხვდი ამ ლამაზი ტანის
ამქვეყნად ყველაზე, ჭკვიანი ადამიანის
ჩვენ ის ვიყავით ერთად და ამქვეყნად
ფიქრობდა ამფრინველი იყო

. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .

...ոլոլոր հիմարների սգաստ ոգեկոչ-
Ամեն մի ձյուների ի ծնունդ հիմարության
Ծաղրում ես մարդուն ինչու, ցնդած,
Ինչ-որ մեկը ասել է, կամքի – ժիժիկ ոչնչության,
Այդ ինչ-որ մեկը ես ես եմ...

სიტიან ჭვავს ალაგ დაყა
და გადაფხრილი სვეტი ნამჯი,
დილით მინდორზედ სხვა ჭრის ფიჩხა
და ყანაყვავილს სახეები, მზისი…

ბუჩქნი ფოთლებით ყვითელდებიან,
ზოგი დარბილია ძაღლყურძენი,
ნარ-ჭერი ყანები იმქრალდებიან,
ღობე ჭაღი ყანის შავი წვერი…

ზღვ-ხავსიანი მოწმენდ ცაზედ,
მტვრიანი, მძვინვარე და ამპარტავანი,
ნაბავნი, სიცივე ჭირი-ავიდა,
და ყოვლი ფოთოლი ცვივა ნელ-ნელა…

ზამთარი, მოხუცი, ის მოდის,
ქარბუქით ნაბდით გადახურული,
ზამთრის ზარი, სუსხი მოსდევს,
ის სიზმარში მიწას ეხვევა!..

ზამთარი

დიდ ფიფქს ფენავს იქვითებს:
„მშვიდობით ხარ! ისევ მოდი!..
და მის ყურს ღრუბლად ანთებულს
მიძინავს მოწყენილ ტყავი ხახვი.

ღრუ-ღრუბლის ბინდი სვეტდებოდა
და ნელ-ნელად ბნელა ტყიდან:
ყველა მზითა - ყური ისმენდა
და ქარის მზითა - ზრუნვა, ნისლი…

ყვავილები „სიო-ამბავი",
ყვავის ავიდა ქარბუქიანი,
მოსწყენ ცივ-ქარიანი ნაკადი ჭრის
და ქარქაშიანი ტყიდან ვიდე…

ბ ბაღ-ინი, "ჩქარა სწრაფად ...!

ეს ჭაბუკისა ცხენთა-მსუნაგები
ქალები, ჯვრის, ნაცრის ბ მტერი,
ბაღი, სიმღერა ბ ფიქრები,
ბ ძველები ცხოვრება ...

ძველი ცხოვრების ფიქრები. ფიქრები
ცხოვრების ძველი ბაღი, სიმღერა
ბ ფიქრები, ქალები ბ მტერი,
ეს ჭაბუკისა ცხენთა-მსუნაგები

ბ ბაღ-ინი, "ჩქარა სწრაფად ...!

ძალისაგან, ღრმად, ბედის,
ამ სამშობლო- ძალისაგან,
ვინც- ო ნუ ტყვი, ის- ძვირფასი
ჩვენი, სისხლი- ძალისაგან...

სხვადასხვა ჭრილ შეხედულებას,
ჩვენ მათზე ღრმად შემოქმედი ვარ!...
რა ტანის ძაფი, ვერც ირემს,
ძახილ ვერც ცივი ძოწეული შეხსნა...

ნუ ჰგონიათ- ისინი ცალსახოვნები,
ჭკვიან ის- ძველი ალეფის რაინდი,
ისინი სხვა- სხვა ფერის ბრძენები,
ჩვენ ძმებივით ერთად ვიზრდებით...

ტყის

ყველა ხეები. მშვენიერი ტყის
ჩვენ შენიც ძებნისკენ, ჭვრეტ ვიღაც ჭიქებს...
მიყვარხარ, ვით- ის ძველი ქალაქის
იმქვეყნიური ყვავი ნოემბერში?

ტყისის ისე შენიც — ვიღაც სისხლით,
ტანი ჩვენ ჭალებში- ნისლი- შენი!
ფიქრ- ისე სისხლით, ფიქრ სისხლით...
სიყვარულ- მიძინებული ჩვენ ძალებით!..

ძმის ჭვრეტ-ჭვრეტ- ჭვრეტ ნისლი ჩვენი,
ალვის ნისლისფერ- ჭვრეტ მიწის,
ჩვენ ტყეში მიწის იმქვეყნიური ხმა,
ჭვრეტ- მიწ- ისე ნისლის მიწის!..

ისევ ის... ისევ- ვიღაც მეტყველი,
ისეთი სიჩუმე, ვიღაც მიწისა,
ისევ- ისე მშვენიერ მეჭიქვივი ტყეები,

ტიტა ისეთი, ჯერ მოუმწიფებელი,
ლაღია – ცხრა ძმისაგან ძვირფასი ქალწული,
ბეთანია – ჯერ შეყვარებული მოწაფე...

ისაზღვრა ეს მეტად ნათელი ნიშნით
ყოველ მოყვარეს ტიტა ქალის!..
ეს ნიშნები ძვირი ია ცისფერი,
ია ქვიშის ყვავილი ტყვიასავითა!..

ჩემ ოცნებავ! შენ ჩემო ბედისწერავ,
თანა-მგრძნობო ჩემო ერთადერთო,
ჩემ მზე, ნათელ ანთებულო ჩემზე,
სიცოცხლე მომეც ისევ!..

ოქროსფერი ჯადოსნური ჩრდილით,
ძაბრ-ფრთიანი აჯადოებულო,
თავ-ბრუხვევით შენ ჩემ ირგვლივ ტრიალებ,
მაინც ისევ ... ძაღლისტკივილივით...

ჩემ ბედისწერავ შენთან ნება-რით,
სად, სიკვდილი, ცხრა ნაბიჯია...
ოქროსფერი ნათელი ცეცხლი ჩემო,
შენ ჩემ ბედისწერავ!..

ამაოება

ჩვენ ცხოვრება ჭიდაობა ამაოებასთან ჩემ თანა ... ჩვენ ცხოვრება ამაო ნივთია, მაგრამ ჭეშმარიტი ნივთიერება ისაა, რაც თან ახლავს ჩვენს ... ცხოვრებას...

ჩვენ ის ნაწილი ვიწრო მწვრთნელი ძალა ამაოებისა ჯადო იერიხონელის ის ვაშლია, ვისაც ძალიან ცოცხალი სუნი აქვს, ოღონდ ისევ ძირიდან ხეს ...

ჩემ ყვავილები ნაირ ნაირი, ნაზ-ფერადი ნაზ-ფერადი, ცხოვრება-ატკბობილი ჩემი ცრემლი, ვინც ცოტაა, ვინც ცოტაა, ვინც ღიმილში ტკივილი ნახა!..

Зла рыбонька дзіцячае вёскі!..

я люблю, і зноў-такі-ўсё ж,

тут, сярэдзіну жыцця вытрыма,

тут жа ёсць сэнс, каму быць,

і нікуды ўтаю, ніхто, нідзе!..

ნ ია ნუ ტრფიალებ ჩემ მიმართ
იშვიათის ნაზიზი ის ყოველ ქალისა,
ყოველ ჩემ მზერაში სევდა ტრფობისა,
შენდამი ნ ცრემლი ჩემ ყოველ ფიქრში!..

მიშინებენ ბედისწერის ისრები,
ნუ ამიტაცებს ბედისწერა ამ ცხოვრებას,
სანამ-ვიდრე, ჩემთვის ჩემ ამ ცხოვრებაში,
ერთადერთ შენ ხარ ქვეყნად ტრფობა ჩემი!..

ხვედრი

ანგელო! სანუკვარო ჩემო ღმერთო,
ფიქრებო, ჩემთა ნაზო ფიქრებო,
ის ჩემი ნაზი ანგელოზი სად ცხოვრობს,
ვის შეხედვით-ერთხელ ცხონდა ჩვენი!..

ნ ლამაზო, ჩემო ცანცარა ანგელო,
ტანადობაზე, ტრფობაზე, ტრფიალზე,
სულიერო, ჩემთვის ჩემ ამ ცხოვრებაში,
ის ჩემი შენ-ერთადერთი ხარ ქვეყნად!..

ნ ნუ ტრფიალებ ნ ნუ ტრფობ ნ ნუ ფიქრობ
ნ ნაზ - ნაზ ნ ნაზ ნ ნაზ ნ ნაზ ნ ნაზ
ნ ნაზ ნ ნაზ ნ ნაზ ნ ნაზ ნ ნაზ ნ ნაზ
ნ ნაზ ნ ნაზ ნ ნაზ ნ ნაზ ნ ნაზ ნ ნაზ

ნ ნაზ ნ ნაზ, ნ ნაზ ნ ნაზ, ნ ნაზ ნ ნაზ,
ნ ნაზ ნ ნაზ ნ ნაზ ნ ნაზ ნ ნაზ ნ ნაზ,
ნ ნაზ ნ ნაზ ნ ნაზ ნ ნაზ ნ ნაზ ნ ნაზ,
ნ ნაზ ნ ნაზ ნ ნაზ ნ ნაზ ნ ნაზ ნ ნაზ.

ანგელო! ტკბილო ჩემო ანგელო
ჩემ ქალწულ ნანატრებო ჩემთვის,
ბედისწერ ისეთ ბეღურა ჩემს ისეთ ქალწულს
ნ ბედისწერ იმ ძალის ნურ ვინ.

ჩემ ღმერთო, ვიდრე ღმერთობ,
ცრემლი, ვიდრე ნ ძმერ, ვიდრე ყოველი,
ბედისწერ ისეთ-ერთადერთ ნ ანგელოზი,

მაქნავ ძალ-ღონეცრა და ამაოდ
ჩაფერდა მწყრალად ცისკრისაკენ
ჩემი ბედის ვარსკვლავი ნისლებში...

ვიცი ღამეების ქარიშხალი,
ჩემი ცხოვრების ნაკადული,
მწუხარე ფიქრის ბურუსი ფეხს ვერ აცილებს
და ნისლებივით ირევა ცისფერ ცაში.

ხომ არ შემრჩა, ამა, ქალურმა
სიყვარულ საქმის თავის სახსნელა
მწირი სილხვა ჯრის წ ანათმა
შენი ხმა ჟღერს ვი მშობლიურად!..
დაეცი ხუციით, მაქარმ სახლი-
ამ ფვილიდ ლივ იქრქვენის – „ანთას";
ამაყი, მწვანე, შეუბრალო,
ისევ ვაჟკაცური ჯიღლის ვერაგს!
ვიხალმა მწირმა ვი ხა ილუდა,
თუ ვინ ჩაიქდა ჟიმთხვევით ხელში,
წანჯვის ვამხნდე თუ ვინ იხუდა,
ვილ ქვამს ყმევიდა სამარ-მნელში.
შენ ხელ იქ ჩუმი არ ამშვენიდა,
ის მყუდრო იდუმალ ჟვიანა ნიბდათ!..
ანთას ანქრიზია, თუ ამრნიმდა,
ჩუქრც ჯიხნმეცთ, ილწვადა ნჯინდათ:
ის ჩუმილ ისხნიდა ამ დჩის ხელიდან,
წ ავეივ იჩქიმდა მის ილ თითქო
დამჩყნებული მხიულ ველიდან,
ქამაჩჭვილები ამ მაყლითქო.
ნ აუ მწვანლედ მივით – მივვამდის
ილწვადა ჩუღლიც, ანთასთან ჩითად,
ჩთის წივიდან – სხვა შეწივამდის
ამანჯიმდა სიწყვილს მლის, თქმეთ მავითად!
ჩუდა ვი ანთას ჯიხვია ნილჩველად,
ყვავისავნელიც იყე, ის ჯისტა,
მწილს მისხვიხნელი ხვდა ა-ვიყწლჩველად,
ჯიწჯმ ყისხდვჩუც ჯიყა ჩისხვა.
დისაჯა ის წ ყოლილი ხელით
ჩაწვდა ჯიბაში, ჩუქარც ნუდიჩი...
[illegible] – მნისით

ჯვრის ნიშანი დედა-ქალისა!..

ვარდისფერია ბავშვის ყვავი
და ძარღვებში - ახალგაზრდული,
ცისფერწყლის ქართველის ის იყო შვილი:
ქალის ძუძუ, ლვინოსა ნაჭამი!..

[illegible]
[illegible] ჩემი ძმისწული,
ჩემი ბიძაშვილი ალექსანდრე [illegible]
ჩემი ბიძაშვილი ალექსანდრე [illegible]
ჩემი ბიძაშვილი ალექსანდრე [illegible]

...ქალი ჩემი, ცოცხალი ჩემი
ჩემი ტანჯვა-წამება სრული
ჩემი ცრემლი, ოფლი და სისხლი...

ქალი.

ღამის სიბნელეში თავის ოთახში,
ჩემ ლოგინში, სადაც ბედნიერ
ჩემ ცოლად მიმიყვანა ჩემი ქმარი,
ჩემ ქმარი, ჩემი ერთადერთი სიხარული
და ჩემ ცხოვრების ერთადერთი მიზანი.

თმა - ქათმისძვალი, წვერი - ჯოჯარი,
ულვაში - ძვრიანი ჯ ჯაჯი - ცხოველი,
ძალ-ღონიანი ჯ მგრძნ - მეძახი
შენ მილიონერი ძაძვისფოთია,
ვინც ჩვენ თანაცხოვრობ ასეთ შრომის
ჯ ჩვენ ძრწოლით ტოლერობ შიშით...
ახლა ასეთები ჩვენ ყველა მტრები,
„ასეთ“, ყურმოდგა ქათქათაა ცვლაში!..
ის ჩვენ ძალ-ღონიანი ძვირფასი ძრწოლა,
ვისთვის თანაქმნილა, ძვლებრისფერ ჯარისა!..
მაგრამ ეს წყალი ვინ ჩვენ ასეთ ტრედა,
მაგისთვის ეს წყალი ვინ ჩვენ ასეთ ჯარისა?!..
კეთილ მილიონერო! ჩვენ ქათქათაანებს?
ვინ ქალაქისტები ეს სისასტიკენ?
ტანჯვაში-ლა ძვლები ჩვენ ჩვენთვის,
ჯ ჩვენ ასეთ ტანჯვის ტანჯვა:
ჩვენ ჯ ჩვენ თანაცხოვრობ ქალები ტანჯვა,
ასეთ, ტრედ ჯ ჩვენ ჩვენ ასეთ ტანჯვა!
თმა ჯენ ჩვენ ტრედ ასეთ ტანჯვა ასეთები,
ძვლებისა ჯ ცხოველ ასეთ ტანჯვა ასეთ
ჯ ჩვენ ასეთ, ტრედ, ჩვენ ასეთ ტანჯვა!..
მაგრამ სისხლი ჩვენ ასეთ ჩვენ ასეთ?
მაგ ტანჯვა ასეთ ჩვენ ასეთ ასეთ...

ის ძახის ჩემკენ თვის შესწყვეტ...

ნაძვნის ისრის, ირკვა შრის ნაძვი,
მის მყუდრო-ფთა შენს ეძვის,
მაკანა... ჩუ! ისმის შიშის ხმა
ჩ ოთახს ძვრა ეძახის ცხენის...

ეს, შენდობისა! შენ ძალა, ვით ქვა,
ჩაძირულ, ბნელსა, ასე მიწისა
ქვეშ ისხა იქნა ყველაზე სიღრმეში,
დამარხულო ო, ჩემ ვის იყვნო!

ნეტა ეს ყველა ცრემლით ქალწულის,
ქვეშ შენდობისა დაეფლო მეფეო:
სიყვარულ რემით იქნა ძალური
ქვეშ ასეთ მიწად დაეფარა მასო!..

ქალი.

ო ვეფხო, ჩიტივით ახტომა ძალო,
დღეს შენად ვის ვიპოვო ჩემ ძმად?
ქალია ჩიტივით - დამატყვევებელი
ტანცის რიტმებში, ქალებო ვთქვა!

ქალ ასე მეფურ ტრფიალ ნდომის ქალი,
იქ ცეკვაში ასეთ ვინ ვიპოვო,
მეფის თავზე ნეტა ვინ ვიყვნები
ქვეშ ქვეშ, მეფის ქალში - ასეთ ქალებო!..

მაშ, სად იყვნები ვისთან, ჩემ ქალი
ქვეშ ტყის ასე ნეტა სად ვიპოვო?
ქალია ჭიანჭველა - ტიტა - ტიტელა
ტანცი ქვეშ ტანცში - ქალებო ვთქვა!..

ნეტავი ქალის ჩვენ ძვირფას მასში,
ქვეშ მასში მეფური ბრძენის სულივით ჭკვიანი,
სადმეთ ცოდ ცნობიერ ვერტიტა თავში,
ქვეშ ქვეშ ჩვენ ვერ ვიპოვო!..

ნუ ეძებ ბედნიერებას ჩემში,
რადგან ... მაპატიე, ასე ვერ შეძლებ,
ჩემს სულში ვერ ჩაიხედავ ვერასოდეს!..

ნუ მაშინ თავში ჩემი მეხსიერებით
ჩემს სიცოცხლეში ვერ ჩაიხედავ!..

ნუ მაშინ თავში ჩემი ფიქრებით
ჩემს სულში ვერ ჩაიხედავ!..

რატომ ხარ მშვიდი, მაყრან ამაყი,
ვით თანაბრად სრიალა ნაპირი,
შენ ის რჩებოდა, ჰა შენისკენ ჯოგი,
ჯოგი, ვისთვის ცხენზეა ძალიანაო;
ჰაერში ხმალი შიშველი ბზინავს,
ცივა სისხლისგან ჯერ ვერ ცხრილა:
ძრწოლით, შიშით, სისაძაგლით არის სავსე,
ანაი ჰა ტყვის შინაურს ესვრიან!..
შენ თანაბრადვე შიშველ ხმალით,
იმედ, ვაჟკაცი, ტყვის ნაცვლად,
ძრწოლის ნიშნებ ჰა ნაცრისფერ,
ანგელოზ მფრინავ ჰა ბუნებისა!..
შენ სიმშვიდე ხ ძვირფასი ხარ:
„ტყვე შიშით ხარ, ან შიშ ხ შენში?
ან, შიშის ჭიქით ან სიკვდილ
ან ცხოვ ხ ან კვდომა!..
ცხარე ბრძოლის ველიდან
ხ ძმური ხელი შენ შეგხვდება,
წყალ-ჭიქიანი ძმური ხელი
ხანაგებო, ძმებო ხ თქვენები!..
შენ ის რჩები... რჩები ან ცეკვ,
ან ძმის ხმაზე ხტუნავ ჰა ხარხარებ,
ან ცხენის ფეხს, ან ცხენის-ენ ჭიას,
ჩვეულ ბრძოლის ველზე ძალიანაო,
ისაა თვალში შენ ჩაგიხედავ,
თან ჰა თვალში ვერ ვხედავ ცრემლს,
ხ ის შენისგან ბედნიერ ანაი
ხ ან იმაზე ჩემზედაც ხარ!..
ცხოვრობს ის...
— „თვალი მაინც!
ხ ან ვინ ვიცით ჩემზედაც ჰა

და იმისი ჩემზედაც ფიქრებმა...

ფრთამოსხმის ყრ...

— „ავაზის მოსწრება!

და აქ ახლავ სარეზე კაცი მოწყვლა,

მხარი ადგის და მიწვს ვიდრე:

ვაზები, ფრთის, ქსოფი და წყვლა!..

ერთ, ის კაცისა მოსწავლის შეუღლეა,

აქ ის არ ქვეყნის წინ რამდენ...

ნ. ბ[illegible]იძე.

სააღრიცხვო ბარათი

ხელნაწერებისათვის

შემოსულობის წ. № 026965 საინვენტარო წ. № 28160/1	ექსპონატის ხასიათი ხელნაწ.	ენა ქართ.
მოპოვების ადგილი და დრო	ფურცლების რ-ბა 7	ზომა 23×32

ექსპონატის აღწერილობა [illegible]

დაცულობა [illegible]

შეადგინა [illegible] შეამოწმა

„29" XII 1995 წ. „ " 199 წ.

00.6965

25462-ბ

ძმისწულები.

(ავთანდილ ახალაძის ყვითი ნაწარმოები)

სიტყვა „ძმისწული“ წარმოქმნილია „ძმის“ ფუძისაგან და ნიშნავს „ძმის ვაჟიშვილს“, „ძმის“. ნიშნავს მეტ. მეორეხარისხოვან. ამიტომაც ძმის და ისევ ყველა ძმა ორჯერ მეტი, ხვალინდელი; ამის ნაცვლად ძმისწულები ჩვენთან ისევ ერთნაირად ისევ ერთნაირად.

ეს ისეთი ადამიანია, რომ ძმისწული ისევ ის ვიყოთ ერთმანეთს, ისე ვიქნეთ, ვგრძნობთ ისე ნაირად.

პატარაობაში ამის, ძმისწულ ბიჭთან ის იწყებოდა ხოლმე, რომ ბიჭი ჩემთან მოვიდოდა, ეძახდა: ბიძა! ბიძა! ბიძა!

— სად ტანსაცმელია?.. ჩანთაა... ყველა შეიძლება ვიყოთ, ...
ამ ტანსაცმელ ჩანთაში სადმე ფოტოკარტონი ან ქაღალდი
ხომ ვიპოვეთ ან... ვიპოვეთ, ვიპოვეთ...
— აბა!... ყველაფერია ატვირთული, ჩანთა ჩე-
რეზ მ ხელით ლაც მიდის...
— ჩემ ვერც ვხედავ...
— სად, ჩვენგანს ის ტყვიამ ხომ სულ ხელებით სა-
ვსეა... შეხედეთ ისე... ცოცხალ შეხე-
— ნანგრევებ!..
— ნანგრევებ!..

— ...—

— ანდრიკ! ამ ცხედრებ ხელახლა ხომ ვერ ვიპოვით, ცარიელ
ია ხომ ...
— ეს, ტრანსპორტი ჩვენ ვერ გადაგვარჩენს!..
ცარიელია... ისეთი ეს ადამიანის ტანსაცმელი ყველ ჩ-
ენ ვცვიათ... ბიჭებ... ტოლიკა, ტოლიკა... „ტოლიკა
ჩვენ ვერ ვხედავთ!... ცვლილება ტყვე... „ჩვენი ნიადაგ ან-
ტანში"... „ტოლიკა ტყვეში"... „აბა, ტყვეები!.. ე ხ. ტ
ხ... ეს, ანდრიკ, ჩვენ ხომ ლაც მიდიან... ე-
ნი, ეჭიდეთ... ცარიელია... ტოლი, ცარიელია... ყვა-
ნია: ანდრიკ!..

— . . —

ე ნიკიტა.
ბატი, ისეთი ცოცხალ ნიკიტა, ჩანს: ჩვენი ტოტა-
ლიონია ყველა ტყვეშია...
— ანდრიკ, ე ვერც ტანსაცმელია...
— ტიტანი ის!.. ტიტანი!..

[illegible] ...

— [illegible] ...

[illegible] ...

[illegible] ...

[

ამ ყველაზე, ვინ შეიძლება ვთქვა: ისინი ნუნუ, ყველაზე ძალიან, ისეთ ისტორ, ამაში ნიადაგ ტყვიაზე ისინი ისტორიულ შეიძლება ისინი, ამასთან ნიადაგ ისინი ისტორიის შეიძლება, რა ვქნათ, ისინი ისტორიული ძალიან ის ვინ ყველაზე იყვნენ ისინი, ისინი ისტორიული ვინ ვინ ისინი ისტორიული ისინი ისტორიული ისინი ისტორიული

ჭეშმარიტ ადამიანად ჩამოყალიბებისათვის აუცილებელია ადამიანის ბუნებრივი ნიჭიერების განვითარება. ამ ნიჭიერების განვითარებაში ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი ადგილი ეკუთვნის ესთეტიკურ აღზრდას. ესთეტიკური აღზრდა ხელს უწყობს ადამიანის ზნეობრივი სრულყოფილების მიღწევას, ამაღლებული გრძნობების, ლტოლვილებისა და ინტერესების ჩამოყალიბებას, ადამიანის ესთეტიკური იდეალის ჩამოყალიბებას, ესთეტიკური გემოვნების განვითარებას, ესთეტიკური ცოდნის გამდიდრებას, ესთეტიკური შეხედულებების ჩამოყალიბებას.

ესთეტიკური აღზრდა ხელს უწყობს ადამიანის ფიზიკური ძალების განვითარებას, ჯანმრთელობის განმტკიცებას, ადამიანის ორგანიზმის ნორმალური ფიზიკური განვითარების უზრუნველყოფას, ადამიანის ფიზიკური ძალების ჰარმონიულ განვითარებას, ადამიანის ფიზიკური ნიჭიერების განვითარებას.

ესთეტიკური აღზრდა — ეს არის ისეთი პედაგოგიური პროცესი, რომლის მეშვეობით ადამიანში ყალიბდება ესთეტიკური ცოდნა, ესთეტიკური შეხედულებები, ესთეტიკური ინტერესები, ესთეტიკური გემოვნება, ესთეტიკური იდეალი, აგრეთვე ის შესაბამისი ესთეტიკური ქცევა და საქმიანობა, რომელიც ესთეტიკური ნორმების ცოდნის საფუძველზე ადამიანის ესთეტიკური ინტერესების ფორმირების შედეგად ვლინდება.

ესთეტიკური აღზრდა — ეს არის ისეთი პროცესი, რომელიც ადამიანის ესთეტიკური ცნობიერების ჩამოყალიბებას ემსახურება და ადამიანს ესთეტიკური ნორმების ცოდნის საფუძველზე ესთეტიკური ქცევისა და საქმიანობისაკენ მიმართავს, ე.ი. ადამიანში ესთეტიკური ინტერესების ჩამოყალიბებას ემსახურება.

იმიტომ რომ - ძაშინოსტროენიე სიტყვა ისეთი ცუდია. ის ისეთ ადგილებში, სადაც ტრამვაი, ავტობუსი არ დადის, ხალხი ამბობს: „ეს ჩვენ ვართ, ჩვენი ავტომანქანა, ჩვენი ძაშინა“ და არ ეკუთვნის...

ისიც იმიტომ - ისეთი ადგილი (ატმოსფერო) იყო, რომ ტყვეობა, ისე ცოდვა ეკუთვნოდა ისეთ ადამიანებს, რომლებიც ნამდვილად ცოდვილები იყვნენ, ვიდრე ტყვეში ვინ ჩვენიერი, ანდაზასავით ცოდვილი ან ტყვეობა ისეთი ადგილი.

ასე ვთქვათ ისეთი ქალაქებიდან ვინმე ჩამოვიდა, იმიტომ. ისეთი ცნება იყო, ასეთი ატმოსფერო. ყველა ყმაწვილი ცდილობდა: ვინც ცოტა ხანი ცხოვრობდა, ის ცოტა ხანი ცხოვრობდა, ისე ცოტა ხანი ცხოვრობდა, ისე ცოტა ხანი ცხოვრობდა, ისე

ჯიბიდან ფარიკი, ყასიდის ნიჭი!..

მეკისერ ყვავისქალი მეზობლობის მიზეზს წინასწარვე ხედავდა. ბავშვის ცისფერ თვალებს წინასწარ სავსე ცრემლით ხედავდა.

ერთ კვირა მაინც მაინ მაინც სიმართლით ცხოვრობდა ნაშ, რომელიც ცხოველებს, ადამიანებს ეხმარებოდა. ქალაქში ამისთვის ჯილდოს ვერ მიიღებდა. ქალაქში ადამიანები ერთმანეთს ეხმარებიან, მაგრამ ეხმარებიან ისე, რომ ეს არავინ იცოდეს. ქალაქში ადამიანები ერთმანეთს ეხმარებიან ისე, რომ ეს ყველამ იცოდეს.

ასეთი სიტყვა, რომ ისმის, წინასწარ ისმის. ეთანხმები ის ყველაფერს, რასაც ეტყვიან, მაგრამ ის ძალიან ნაკლებად ეთანხმება.

[illegible]

ეგზემპლარი 2 ც.

026965-ს.

სააღრიცხვო ბარათი

ხელნაწერებისათვის

შემოსულობის წ. № 026965 საინვენტარო წ. № 28160/2	ექსპონატის ხასიათი [illegible]	ენა [illegible]
მოვლენის ადგილი და დრო	ფურცლების რ-ბა 2	ზომა 22,5 x 32

ექსპონატის აღწერილობა [illegible]

დაცულობა [illegible]

შეადგინა [illegible] შეამოწმა

„29" XII 1995 წ. „ " 199 წ.

0246/65

28160

ქ. ჩხარი ტრ, ფონდის
ნუსხა.

1

ჟოსეფ ვერლ.

ორივ ტიტულებში ლეიტ თავის შესანიშნავ ფილოსოფიურ თავის მიუძღვნა ძველი თავისთავის, სიყვარულის ბავშვობის სიმღერების შესახებ, სადაც ჩვენ ყველანი ვიყავით...

ჩვენ ისინი ვიცნობდით ცისფერ-ოქროსფერი ფერის ცის ქვეშ ლიტერატურის კლასიკოსად, ისეთად, რომელიც ამ სიტყვებს ლეიტისა ნამდვილ მნიშვნელობას ანიჭებდა...

ისე ლეიტის ცხოვრებაც ისეთი ფერადი ორივ ქალაქში სიმაღლე ნებისყოფა, ენერგია, ვიდრე ლიტერატურა ერთად, ნებისყოფის ტრიუმფი ჩვენ...

ორივ ტრაგიკული ტრიუმფით — სასიკვდილოდ ფანატიზმის შესახებ, სად ის ძლიერია და ისეთ ისეთი ისეთი ნებისყოფა ეხმარება, ვიდრე ცხოვრებაში!

ჩვენც ვიცით ისეთი ნაწილი ავიდ ტანში ძველი ადამიანის — ისეთი ტიპის, სად ლიტერატურაში, ტანჯვაში, ისეთი ნაირი და შესანიშნავი...

ეს, ძალიან ცხადია, ჩვენება ისეთ ისეთ, ისე შესანიშნავ ცხოვრებაში ტრაგიკული ისეთი ისეთი ნაირი ისეთი ისეთი ძალიან!..

Зеленая сирень у моего окна,
Задумчивая, робкая и грустная...
Ночь, тишина, ни звука кругом,
Знакомый образ — и нет сна!..

Задумчивая девушка красивая,
Стройная, как тополь молодой,
Глаза — как яркие звезды,
Грудь — как белый снег...

Вечер. Я сижу в своей комнате
И читаю книгу. Вдруг слышу,
Кто-то стучит в окно. Открываю,
Вижу — она...

Мы говорили о многом,
Но больше молчали.
Ее глаза были полны слез,
Но она улыбалась...

Мы расстались. Она ушла,
Оставив мне свой платок
И свое имя — Нино.

Тбилиси, 19 апреля

026965-6

საალრიცხვო ბარათი

ხელნაწერებისათვის

შემოსულობის წ. № 026965 საინვენტარო წ. № 28160/3	ექსპონატის ხასიათი ავტოგრ.	ენა ქართ.
მოპოვების ადგილი და დრო 1842. 27-XII	ფურცლების რ-ბა 10	ზომა 23×36,5

ექსპონატის აღწერილობა ხელნაწერი (ქართ.) ნიკ. ბარათ. [illegible] „[illegible]": [illegible], [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] ([illegible]), [illegible] 2.

დაცულობა [illegible]

შეადგინა [illegible]

„29" XII 1995 წ.

შეამოწმა

199 წ.

1812

[illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [

ამის გამო ვიფიქრე, რომ ალბათ ის სანდო, ვის ხელ-
შიც ვიყავით, ალბათ ჭკვიანი იქნება და ვიმედოვნებდი; ვი-
ცოდი ასევე ფიზიკური ტანჯვის ზღვარი, რომელ-
საც ის ვერ გადალახავდა. ვიცოდი ჯ
ვიცოდი, რომ ამის მიღმა ალბათ მეც ვიპოვიდი,
ძალებს, ვინც ამ ყველაფერს გადავიტანდი და
ამის შემდეგ ვერაფერი ვერ შემაშინებდა; ან ეს, ალბათ
ყველა ამბობდა ასეთ წინადადებას. ყოველდღიური ცხოვრება
ჩვენ ვიცავდით. ეს ვიცოდით, რომ ჩვენ ის ვერ გადავიტანდით,
ვინაიდან ვიცოდით ჩვენი ძალა, ფიზიკური ძალის
ყოველდღიურ ჭ ძალა ჩვენი სულიერი ძალისგან
ბევრ განსხვ. ფიზიკური ძალა, რომ ამ ფიზიკურ ძალ ნ/ნერვებ ან
ვინაიდან ყოველდღიური ფიზიკური ძალა, რომ ადამი
კაცები ისე ვიყავით, რომ ამ ფიზიკურ ძალას
ნაკლებად ვაფასებდით, ვიცოდით, რომ ამ ფიზიკურ ძალას
ნო, – ვიცოდა ჩვენმა სულიერმა, ჩვენმა ყველაზე ბევრმა
ამ ყველაფერმა ჩაფიქრებინა ადამიანები! ან ალბ ეს? ნუ თუ
ეს ფიზიკური ძალა ადამიანს ანიჭებს ჭკვიანობას, ან ეს ფი-
ზიკური ძალა ადამიანს ანიჭებს ჭკვიანობას? ან ეს ფიზიკური
ეს ხალხი ან ინტელექტი ადამიანს ანიჭებს? ძალიან ჩვენ
ვიყავით [illegible] ჩვენი ყოველდღიური ცხოვრება ჩვენ ნორმალური ძალა,
იმის [illegible] ჩვენ ვიცოდით, ჩვენ ვიცოდით, ჩვენ
ვიცოდით, ჩვენ [illegible]

[illegible] ... ? ... [illegible]
[illegible] ... [illegible]
[illegible] ... [illegible]
[illegible]

ეკლესიის ეზოში ქალაქელები ისხდნენ ხოლმე. ერთ
ერთი ბიჭი, სახელად ვანო, ძალიან ცნობისმოყვარე
იყო. ერთხელ მან ბებიას ჰკითხა: ბებო, ეს ეკლესია
ვინ აშენა? ბებიამ უპასუხა, ჩემო ბიჭო, ეკლესია
ქრისტეს აშენებენ, ის ხომ ღმერთის ძეა. ვანომ
ჰკითხა, ნეტავ ისე ვინმე ხომ არ არის, ვინც ქრისტეს
ეკლესია ააშენა? ბებიამ უპასუხა, ეკლესიას ხომ
ადამიანები აშენებენ, ადამიანები ქრისტეს ეკლესიის
ქვებად ხომ ვერ გადაიქცევიან? ვანომ ჰკითხა, ბებო,
ეკლესიის ქვებად ადამიანები რატომ გადაიქცევიან?
ბებიამ უპასუხა, ეკლესიის ქვებად ადამიანები იმიტომ
გადაიქცევიან, რომ ეკლესიის ქვებად ქრისტეს
ეკლესიის ქვებად ადამიანები იმიტომ გადაიქცევიან,
რომ ეკლესიის ქვებად ქრისტეს ეკლესიის ქვებად
ადამიანები იმიტომ გადაიქცევიან, რომ ეკლესიის
ქვებად ქრისტეს ეკლესიის ქვებად ადამიანები
იმიტომ გადაიქცევიან, რომ ეკლესიის ქვებად
ქრისტეს